

IJA # 2582

סדר חמש תעניות : כמנהג ק"ק בגדאד ואגפיה וכל הנלוים אליה

**Seder Ḥamesh Ta`aniyot: Ke-Minhag Ḳ.Ḳ. Bagdad
ye-Agapehah ye-Khol ha-Nilyim Elehah**

Baghdad, 5665 (1904 or 1905)

סדר

חמש תעניות

כמכתב ק"ק נגראד יע"א
ואגפיה וכל הנלוים איה

מתוקן ומסודר בסדר נאמן וישן נבאיתיות
נדולות ובנייר טוב ולמפורסמות א"ע האיר
כאשר עיני הקורא תחונת מישרים :

פס נגראד יע"א

שנת התר"סה לפ"ג

אכתובת ברבנות מעוזקס ולקיות נגראד א גלילס

ברפוס ח' עורא ראובן דנגור ס"ט

במחלת א תוראת נמדו סתה

וערותם במקל ייזו כעשין לנאל לפי קנינין
בלזש. שפד

הנהגת הבוקר

כשיעור משנתו יאמר
ברכת נטילת ידים

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֹדֶרֶת
בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחִמְלָה רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ:

ברכת נטילת ידים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

כשיעשה לרכיו יברך

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ
נִקְבִים נִקְבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ
לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שָׁאֵם יִכְתֹּם אֶחָד מֵהֶם
אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
אִפְּלוּ שְׁעָה אַחַת בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רֹפֵא
כָּד בָּשָׂר וּמַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת:

ברכות השחר

אֱלֹהֵי י נִשְׁמָה שֶׁנִּתְּתָה בִּי טְהוֹרָה אֶתָּה
בְּרַאתָה אֶתָּה יָצַרְתָּה אֶתָּה נִפְתַּחְתָּה
בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי . וְאַתָּה עֲרַנִּיד
לְטַלְה מִמְּנִי וּלְהַחְזִירָה בִּי לַעֲתִיד לְבֹאֵבֵל

זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי
 אלהי ואלהי אבותי (שאתה הוא) רבון
 כל המעשים ארון כל הנשמות (מושל
 בכל הבריות חי וקים לעד) : ברוך אתה
 יהוה המחזיר נשמות לפגרים מתים :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן
 לשכנו בינה להבחין בין יום ובין לילה :
 בא"י אלהינו מלך העולם פוקח עורים :
 בא"י אלהינו מלך העולם מתיר אסורים :
 בא"י אלהינו מלך העולם זוקף כפופים :
 בא"י אלהינו מלך העולם מדביש ערומים :
 בא"י אלהינו מלך העולם הנותן ליעף כח :
 בא"י אלהינו מלך העולם רוקע הארץ
 על המים
 בא"י אלהינו מלך העולם המבין
 מצעדי גבר
 בא"י אלהינו מלך העולם שעשה לי
 כל צרכי בט"ב אין מכרכין ברכה זו :
 בא"י אלהינו מלך העולם אוזר
 ישראל בגבורה :

בא"י אלהינו מלך העולם עומר
 ישראל בתפארה
 בא"י אלהינו מלך העולם שלא עשני
 גוי סאסס או גויה
 בא"י אלהינו מלך העולם שלא עשני
 עבד (סאסס אומרת שפחה)
 בא"י אלהינו מלך העולם שלא עשני
 אשה (סאסס או שעשני כרצונו)
 בא"י אלהינו מלך העולם הפעביר חבלי
 שנה מעיני ותנומה מעפעפי
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 שתרגילני בתורתך ורתדביקני
 במצותיך ואל תביאני לידי חטא ורע
 לידי עבירה ולא לידי נסיון ולא לידי
 בזיון ותרחיקני מיצר הרע ורתדביקני
 ביצר הטוב ותנני (לאהבה) להן ולחסד
 ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי וגמלני
 חסדים טובים ברוך אתה יהוה גומר
 חסדים טובים לעמו ישראל :
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו

שְׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבִכְלַיּוֹם יוֹם יְמֵינוּ
 פָּנִים • וּמַעֲזוֹת פָּנִים • מֵאֲדָם רַע • (מֵאִשָּׁה
 רַעָה) • מֵיִצֵּר רַע • מִחֶבֶר רַע • מִשְׁכֵּן רַע •
 מִפְּנֵעַ רַע • מֵעֵין הָרַע • מִלְּשׁוֹן הָרַע •
 (מִמְלִשִּׁנוֹת • מֵעֵדוֹת שֶׁקֶר • מִשִּׁנְאוֹת
 הַבְּרִיּוֹת • מֵעֲלִירָה • מִמִּירְהָ מִשׁוֹנָה •
 מִחֲלָאִים רָעִים • מִמְקָרִים רָעִים) • מִדִּין
 קָשָׁה • וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה • בֵּין שְׁהוּא • בֵּין
 בְּרִית • וּבֵין שְׁאִינוּ בֵּין בְּרִית (וּמִדִּינָה שֶׁל
 גֵּהִינָם) :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבַרֵי תוֹרָה •
 וְהֵעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ
 בְּפִינוּ וּבְפִיפּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל •
 וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ
 כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת
 תּוֹרָתוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַיּוֹה נֹתֵן הַתּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דְּבַר אֶל־
 אֶהֱרָן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶם : יְבָרַכְךָ יְהוָה
 וַיִּשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ :
 יֵשֵׂא יְהוָה פָּנָיו אֵיךְ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם : וַיִּשְׁמוּ
 אֶת־שְׁמֵי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרַכְכֶם :

טוב התה ומטיב למדתי חוקיך :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרָם כָּל יֵצִיר
 נִבְרָא : לַעֲת נַעֲשֶׂה כַחֲפָצוֹ כָּל יְאִזֵי
 מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא : וְאַחֲרֵי כִבְלוֹת הַכֹּל •
 לְבַדּוֹ יִמְרוּךְ נִוְרָא : וְהוּא הִיָּה וְהוּא
 הוּהוּ • וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה : וְהוּא אַחַד
 וַיֵּיזֵן שְׁנֵי לְהַמְשִׁילוֹ וְלִהְיִיבִירָה : בְּלִי
 רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית • וְלוֹ הַעֲזוֹ וְהַמְשַׁרְהָ :
 בְּלִי עֶרְךָ בְּלִי דְמִיּוֹן בְּלִי שְׁנוּי וְרַתְמוּרָה :
 בְּלִי חֲבוּר בְּלִי פְרוּד גְּדוּל כַּח וּגְבוּרָה :
 וְהוּא אֵלֵי חֵי גּוֹאֲלֵי • וְצוּר חֲבֵלֵי בְיוֹם
 צָרָה : וְהוּא נָסִי וּמְנוּסִי • מְנַת כּוֹסֵי בְיוֹם
 אֶקְרָא : וְהוּא רוֹפֵא וְהוּא מְרַפֵּא • וְהוּא
 צוֹפֵה וְהוּא עוֹרָה : בִּידּוֹ אֶפְקִיד אֶת רוּחִי

בעת אישן וואעידה: ועם רוחי גויתי
אדני לי ולא אירא: במקדשו תגלנפשי
משיחנו ישלח מהרה: ואז נשיר בבית
קדשי: אמן אמן שם הנורא:

אשר בידו נפש כל חי: ורוח כל בשר איש: בידך
אפקיד רוחי: פדית אותי ה' אל אמת: רגלי
עמדה במישור במקהלים אברך יי:

אמר רבי יהודה אשרי מי שעמדו בתורה ועושה נחת
רוח ליוצרו: גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם
ועליו אמר שלמה בחכמתו טוב שם משמן טוב ויום
המות מיום הולדו: למוד תורה הרבה ויתנון לך שכר
הרבה: ודע מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא:
רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקב"ה לזכות את
ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר: ה'
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ואו קדיש על ישראל

ברכת טלית גדול

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצית:

ברכת תפילין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להניח תפילין:

לחמר הכהת תפילין

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי
כל בבור פטר כל רחם בבני
ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר
משה אל העם זכור את היום הזה אשר
יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחוק
יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל
חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב:
והיה כייביאך יהוה אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והחיווי ויהיבוס אשר נשבע
לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש
ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה:
שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי
תג ליהוה: מצות יאכל את שבעת
הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך
שאר בכל גבולך: והגדת לבנך ביום
ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי
בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ירך
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
יהוה בפך כי ביד חזקה הוציאך יהוה

ממצרים : ושמרת את החקקה הזאת
למועדה מימים ימימה :

והיה כייבאך יהוה אל-ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך ולאבתך ונתנה

לך : והעברת כל-פטר-רחם ליהוה וכל-
פטר ויגור בהמה אשר יהיה לך הזכרים

ליהוה : וכל-פטר חמר תפדה בשה ואם-
לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך

תפדה : והיה כיישאלך בנך מחר לאמר
מהזאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו

יהוה ממצרים מבית עבדים : ויהי כיי-
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל-

בכור בארץ מצרים מבכור אדם ועד-
בכור בהמה על-כן אני זבח ליהוה כל-

פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפרה :
והיה לאות על-ידך ולטוטפת בין עיניך בי

בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים :

הריני מקבל עליו מכות עשה של והסבת לרעך כמות
והריני חושב את כל אחד מבני ישראל ככפשי ומחודתי
והריני מומן פה שלי להסתכל לפני בורחי מלך מלכי העלמים
הקדוש כבוד הוה :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון
טוב מלפניך ופקדנו בפקודת

ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור
לנו יהוה אלהינו אהבת הקדמונים

אברהם יצחק וישראל עבדיך * את
הברית ואת החסד ואת השבועה

שנשבעת לאברהם אבינו בהר המורה
ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גבי

המזבח ככתוב בתורתך :

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את-אברהם ויאמר אליו

אברהם ויאמר הנני : ויאמר קחנא את-
בנך את-יחידך אשר-אהבת את-יצחק

ולך-לך אל-ארץ המריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר

אלך : וישכם אברהם בבקר ויחבש
את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת

יצחק בנו ויבקע עצי עדה ויקם וילך אל-
המקום אשר-אמר-לו האלהים : ביום

השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא

את המקום מרחק : ויאמר אברהם אל-
 נערו שבו לכם פה עם החמור והנני
 והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה
 אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם
 על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת
 המאכלת וילכו שניהם יחדו : ויאמר
 יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי ויאמר
 הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה
 השה לעלה : ויאמר אברהם הלהים
 יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
 יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו
 האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
 ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו
 וישם אתו על המזבח ממעל לעצים :
 וישלח אברהם את ידו ויקח את
 המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו
 מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם
 אברהם ויאמר הנני : ויאמר אלהים שלח
 ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
 עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא

חשכת את בנך את יחידך ממני : וישא
 אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר
 נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
 את האיל ועלהו לעלה תחת בנו :
 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה
 יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה :
 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית
 מן השמים : ויאמר בי נשבעתי נאם
 יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה
 ולא חשכת את בנך את יחידך : כי
 ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך
 ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
 הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו
 בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת
 בקלי : וישב אברהם אל נערו ויקמו
 וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
 בבאר שבע :

וישחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני
 יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו
 על המזבח סביב :

יְהי רצון מלפניך ה' אֱוֹא עֵת־הַמִּלְאָה רַחֲמִים עֲלֵינוּ
 וּבְכֵן כְּרֹב רַחֲמֶיךָ תִּזְכּוּר לָנוּ עֲקֵדְתוֹ שֶׁל יִצְחָק
 אֲבִינוּ בֶן אֲבֵרָהָם אֵע"ה כֹּאֲלוּ אִפְרוּ צְבוּר וּמוֹנַח עַל
 גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ וְהַבֵּיט כֹּאִפְרוּ לְרַחֵם עֲלֵינוּ וּלְבַטֵּל מֵעֲלֵינוּ
 כָּל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וְתִזְכְּנוּ לְחַזֹּר בְּתִשְׁבּוּבָה
 שְׁלִיכָה לְפָנֶיךָ וְתִצְלֵנוּ מִיֵּצֵר הָרַע וּמִכָּל הַטָּא וְעוֹן
 וְחַטָּאִיךָ יִמִּינוּ כְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּנַעֲמִים :

רְבוֹנוּ יְשׁוּ עוֹלָם כְּמוֹ שְׂכַבְשׁ אֲבֵרָהָם
 אֲבִינוּ אֵת רַחֲמֵינוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּרִכְבֵּי שָׁלוֹם בֶּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ
 פֶּעֶסֶף וַיִּגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ
 וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת
 הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים וְתִכְנַס לָנוּ
 לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל
 יִשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאֶרֶץ
 וּמִנְחַלְתְּךָ וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ
 הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי
 מִשְׁרֵה עֲבָדֶיךָ כְּאִמּוֹר : וּזְכַרְתִּי יְיָ
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֵת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף
 יְיָ בְּרִיתִי אֲבֵרָהָם אִזְכּוֹר וְהָאֶרֶץ
 אִזְכּוֹר : וְנֹאמַר וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם

בְּאֶרֶץ אֲוִיבִירָהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא
 גַּעְלָתִים לְכַלּוֹתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי יְיָ
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : וְנֹאמַר וּזְכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת
 לָהֶם לֵאחִים אֲנִי יְהוָה : וְנֹאמַר וְשָׁב יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֵת שְׁבוּתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ
 מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 שָׁמָּה : אִם יִהְיֶה נִדְחָךָ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם
 מִשָּׁם יִקְבַּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ :
 וְהִבִּיאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ
 אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִטִּיבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ :
 וְנֹאמַר עַל יַד נְבִיאֶיךָ יְהוָה חָנְנוּ לְךָ קוֹיֵנוּ
 הִיָּה זְרוּעֵם לְבַקְרִים אֵף יִשְׁוּעַתֵינוּ בַּעַת
 צָרָה : וְנֹאמַר וְעַתְּ צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמָּנָה
 יִשְׁעֵי : וְנֹאמַר בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמִדֵּיָךָ
 פָּנֵינוּ הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוֹשִׁיעַ
 גְּאֹלָם וַיִּגְטֹלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כִּי יְמֵי עוֹלָם :
 וְנֹאמַר מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂאָ עוֹן וְעוֹבֵר עַל
 פִּשְׁעֵי לְשָׂאֵרִית נִחַלְתוֹ לֹא אֶחָזִיק לְעַד אִפּוֹ

כי חפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו יכבוש
 עונותינו ושלך במצולות יסכל חטאתם
 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם : ונאמר
 והביאותים ה' הר קדשי ושמחתים בבית
 תפילתי עולתיהם וזבחייהם לרצון על
 מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכה
 העמים :

אלו דברים שאין להם שיעור הפיאה
 והבכורים והראיון וגמילות חסדים
 ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם עשה
 אותם אוכל פירותיהם בעולם הזה
 והקרן קיימת לו לעולם הבא : ואלו הן
 כבוד אב ואם וגמילות חסדים וביקור
 חולים והכנסת אורחים והשכמת ביו
 הכנסת והבאת שלום בין אדם לחבירו
 ובין איש לאשתו ותלמוד התורה
 כנגד כלם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגל
 ומורה על האמת ודובר אמו

בלבבו וישכים ויאמר רבון העולמים
 ואדוני האדונים לא על צדקתינו אנחנו
 מפירים תחנונינו לפניך כי על רחמך
 הרבים אדני שמעה אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך מה
 אנחנו מה חיינו מה חסרנו מה צדקנו
 מה כחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך
 יהוה אלהינו ואלהי אבותנו הלא כל
 הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא
 היו ותחכמים ככלי מדע ונבונים ככרי
 השכל כי כל מעשנו תהו וימי חיינו הכל
 לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי
 הכל הכל לבר הנשמה הטהורה שהיא
 עתידה ליתן דין וחשבון לפני כסא כבודך
 וכל הגוים כאין נגדך שנאמר הן גוים
 כמר מדרי וכשחק מאזנים נחשבו הן
 איים כדק ישול : אבל אנחנו עמך בני
 בריתך בני אברהם אהבך שנשבעת לו
 בהר המוריה זרע יצחק עקדך שנעקר

על גבי המזבח עדת יעקב בנה בכורך
 שמא אהבתך שאהבת אותו ומשמחתך
 ששמחת בו קראת אותו ישראל וישרון :
 לפיכך אנחנו חייבים להדות לך ולשבחך
 ולפארתך ולרוממך וליתן שיר
 שבה והודיה לך שמך הגדול וחייבים
 אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד
 אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים
 גורלנו ומה יפה מאד הושתינו אשרנו
 שאנחנו משכימין ומעריבין בבתי כנסיות
 ובבתי מדרשות ומיחרים שמך בכל יום
 תמיד אמרים פעמים באהבה :
 שמע ישראל יי אלהינו יהוה אחד :
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
 אתה הוא אחד קודם שבראת העולם
 ואתה הוא אחד לאחר שבראת
 העולם אתה הווי אל בעולם הזה
 ואתה הוא אל בעולם הבא ואתה הוא
 ישנותיך לא יתמו קדש שמך בעולמך
 על עם מקדשי שמך ובישועתך מלכנו

תרום ותנבירה קרננו למעלה ותושיענו
 בקרוב למען שמך ברוך המקדש שמו
 ברבים :

אתה הוא יהוה האלהים בשמים ממעל
 ועל הארץ מתחת בשמי השמים
 העליונים והתחתונים אתה הוא ראשון
 ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים
 קבין נפוצות קניך מארבע כנפות הארץ
 יכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא
 אלהים לבדך (עליון) לכל ממלכות הארץ
 אתה עשית את השמים ואת הארץ את
 הים ואת כל אשר בם ומי בכל מעשה
 ידיך בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה
 תעשה ומה תפעל : אבינו שבשמים חי
 וקים עשה עמנו (צדקה) חסד בעבור שמך
 הגדול (הגבור והנורא) ישנקרא עלינו
 וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו
 על ידי צפניה חוץ כאמור בעת ההיא
 אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן
 אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ

בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ויאהי אבותינו
 שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל
 חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו
 ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושרתבנו
 בית המקדש במהרה בימינו ונקרינ
 לפניך קרבן תמיד שיכפר בעדינו כמ
 שכתבת עלינו בתורתך עד ידי משה
 עבדך כאמור :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני
 ישראל ואמרת אליהם את קרבנ
 לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקרינ
 לי במערו : ואמרת להם זה האשו
 אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
 תמימים שנים ליום עולה תמיד : את
 הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים : ועשירי
 האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתיו
 רביעית ההין : עלת תמיד העשיה ברו
 סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכ

רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך
 נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו
 תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו
 אבותינו לפניך את קטרת הסמים
 בזמן שבית המקדש קים : כאשר צוית
 אותם עליד משה נביאך ככתוב בתורתך :
 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטרי
 ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה
 בד בכר יהיה : ועשית אתה קטרת רקח
 מעשה רקח ממלח טהור קדש : ושחקת
 ממנה הרק ונתתה ממנה לפני העדת
 באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש
 קדשים תהיה לכם : ונאמר והקטיר עליו
 אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהטיבו
 את הנרת יקטירנה : ובהעלות אהרן את
 הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד
 לפני יהוה לדרת יכם :

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד : שרש

מִזֹּרֶה וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנֵה מְנִים הָיוּ בְּרֵה
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יְמוֹר
 הַחֲמֵה : מְנֵה בְּכָל יוֹם מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָב
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרְבֹ וְשִׁשִּׁים מְנִים יִתְרִים
 שְׁמֵהם מְכֻנִים כִּהְיוּ גְדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מִלֵּא
 חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפוּרִים : מִחֲזִירֵן לְמִכְתָּשׁוֹת
 בְּעֶרְבֹ יוֹם הַכְּפוּרִים כְּדִי לְקַיֵּם מִצְוֹת דְּקָחֵן
 מִן הַדָּקָה : וְאַחַר עֵשֶׂר סְמָנִים הָיוּ בְּרֵה
 וְאֵלוֹ הֵן : טוֹב לְמִנּוֹתֶם בְּאֹכְלֵי עֹטוֹי הַ
 וְהַצְּפוּרֵן : וְהַחֲלִבָּנָה : וְהַחֲלִבּוֹנָה : מִשְׁקֵל
 שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנֵה : מִזֹּרֶה : וְקִצְיָעָה :
 וְשְׁבוּלַת נֶרֶד : וְכִרְכּוּם : מִשְׁקֵל שֵׁשֶׁה
 עֶשֶׂר שֵׁשֶׁה עֶשֶׂר מְנֵה : הַקִּשְׁטֵי שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר : קְלוּפֵה שְׁרִשָּׁה : קִנְמוֹן תְּשַׁעָה :
 בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא : תְּשַׁעָה קִבִּין : יֵין קְפָרִיסִין
 סֵאִין תְּלַת וְקִבִּין תְּלַתָּא : וְאִם לֹא מִצָּא יֵין
 קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חֲזִיר עֲתִיק : מִלַּח
 סְרוּמִית רוּבַע : מְעֵלָה עֶשֶׂן כֶּר שְׁהוּא :
 רְבִי נִתָּן הַבְּבִלִי אֹמֵר אֵף כִּפַּת הַיִּרְדֵּן כֹּל
 שֶׁהִיא : אִם נִתָּן בֵּה דְבִשׁ פְּסָלָה : וְאִם חֲסֵר

אחת מכל סממניה חייב מיתה :
 שְׁמֵעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ
 אֵלָּא שְׂרָף הַנוֹטֵף מְעַצֵּי הַקֶּטֶף :
 בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא לְמָה הִיא בָּאָה : כְּדִי
 לְמַכְתָּשׁוֹת בֵּה אֶת הַצְּפוּרֵן כְּדִי שֶׁתְּהֵא נָאָה :
 קְפָרִיסִין לְמָה הוּא בָּא כְּדִי לְשֵׁרוֹת בּוֹ
 אֶת הַצְּפוּרֵן כְּדִי שֶׁתְּהֵא עֹזָה : וְהִרְאָ מִי
 יָפִין לְהָא אֵלָּא שְׁאִין מְכֻנִים מִי
 רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :
 תְּנִיא רְבִי נִתָּן אֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוּחָה אֹמֵר
 הַדֶּק הֵיטֵב הֵיטֵב הַדֶּק : מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל
 יָפֵה לְבִשְׁמִים פְּטָמָה לְחֲצֵאִין כְּשֵׁרָה
 לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ : אִמֵּר רְבִי
 יְהוּדָה זֶה הַכֹּלֵל אִם כְּמִדְתָּה כְּשֵׁרָה
 לְחֲצֵאִין וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמָמְנֵיהָ
 חֵיב מִיתָה :
 תְּנִי בֵּר קְפָרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים
 שְׁנָה הִיתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֲצֵאִין
 וְעוֹד תְּנִי בֵּר קְפָרָא אֵלוֹ הִיָּה נוֹתָן בְּרֵה
 קְרִטְוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יְכוֹל לַעֲמוֹד

מפני ריחה ודמה אין מערבין בהרב שמשפ
 שהתורה אמרה כי כל שאור וכל רבש לא
 תקטירו ממנו אשה ליהוה : יהוה צבאו
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יהוה
 צבאות אשרי אדם בטח בה : יי הושיעו
 המלך יעננו ביום קראנו : וערכה ליהוה
 מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשני
 קדמוניות :

אבי (הוא הוה) מסדר סדר המערכו
 משמא דגמרא ואליבא דאבא שאו
 מערכה גדולה קודמת למערכה שני
 שר קטרת ומערכה שניה שר קטרת
 קודמת לסדור שני גזירי עצים וסדור שני
 גזירי עצים קדם לרשון מובח הפנימי
 ורשון מובח הפנימי קודם להטבת חמש
 נרות והטבת חמש נרות קודמת לרם
 התמיד ורם התמיד קודם להטבת שתי
 נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטרת
 וקטורת לאברים ואברים למנחה
 ומנחה לתבתין ותבתין לנסכין ונסכין

למוספין ומוספין לבזיבין ובזיבין
 קודמין לתמיד של בין הערבים : שנאמר
 וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי
 השלמים עליה השלם כל הקרבנות
 כלם :

אנא בכח גדולת מינך תתיר צרורה :
 קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא :
 גא גבור דודשי יחודך בבבת שמרם :
 ברבם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם :
 חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך :
 יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך :
 שועתינו קבל ושמע צעקתינו יורע
 תעלומת : ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד :

רבין העולמים אתה צויתנו להקריב
 קרבן התמיד במועדו ולהיות
 כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל
 במעמדם ועתה בעונותינו חרב בית
 המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן
 בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל

במעמדו ואתה אמרת ונשלמה פרי
שפתינו :

לבן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו וא
אבותינו שיהא (זה) שיח שפתות
חשוב ומקבל ומרוצה לפניך כ
הקרננו קרבן התמיד במועדו ועמד
על מעמדו :

ונאמר ושחט אתו על ירך המזבח צפ
לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנ
את דמו על המזבח סביב : ונאמר : ז
התורה לעלה למנחה ולחטאת ורא
ולמלוואים ולזבח השלמים :

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשי
שחייטתן בצפון פר ושעיר שר
הכפורים שחייטתן בצפון וקבול דמן בכ
שרת בצפון ודמן טעון הזיה על
הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזה
מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם ה
שופך על יסוד מערבי של מזבח החי
ואם לא נתן לא עכב : פרים הנשרפי

שעירים הנשרפים שחייטתן בצפון וקבול
דמן בכרי שרת בצפון : ודמן טעון הזיה
על הפרכת ועל מזבח הזהב : מתנה
אחת מהן מעכבת : שירי הדם היה שופך
על יסוד מערבי של מזבח החיצון ואם
לא נתן לא עכב : אלו ואלו נשרפין בבית
הדשן : חטאת הצבור והיחיד אלו הן
חטאת הצבור שעירי ראשי חדשים ושל
מועדות שחייטתן בצפון וקבול דמן בכרי
שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על
ארבע קרנות כיצד עלה בכבש ופנה
לסבב ובא לו לקרן דרומית מזרחית
מזרחית צפונית : צפונית מערבית
מערבית דרומית : שירי הדם היה שופך
על יסוד הדרומי ונאכלין לפנים מן
הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום
ולילה עד חצות : העלה קדש קדשים
שחייטתה בצפון וקבול דמה בכרי שרת
בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע
וטעונה הפשט ונתוח וכריל לאשים :

זבחי שלמי צבור ואשמות אלו
 אשמות אשם גולות אשם מעילות
 אשם שפחה הרופה אשם נזיר אשם
 מצורע אשם תלוי שחיטתן בצפון
 וקבור דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון
 שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין לפני
 מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום
 ולילה עד הצות התורה ואיל נזיר
 קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה
 ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
 ליום ולילה עד הצות המורם מהם
 כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים
 לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם שלמים
 קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה
 ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
 לשני ימים ולילה אחד המורם מהם
 כיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לכהנים
 לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם הבכור

והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן
 בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת
 ובלבד שיתן כנגד היסוד שנה באכילתן
 הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם
 ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני
 ימים ולילה אחד הפסח אינו נאכל אלא
 בלילה ואינו נאכל אלא עד הצות ואינו
 נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צדי:
 רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות
 התורה נדרשת מקל וחומר כ
 מנזרה שזה מבנין אב וכתוב אחד
 מבנין אב ושני כתובים מכלל ופרט
 מפרט וכלל כלל ופרט וכלל זה
 אתה דן אלא כעין הפרט מכלל שהוא
 צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל כ
 וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל
 ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא
 ללמד על הכלל כדו יצא וכל דבר
 שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר
 שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר

וְכַל דְּבַר שֶׁהִיא בְּכַלּוֹל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹ
 אַחַר שֶׁלֹּא בְּעֵינֵינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלִהְיוֹת
 יֵא וְכַל דְּבַר שֶׁהִיא בְּכַלּוֹל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר
 הַדָּשׁ אִי אַתָּה יְכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכַלְלוֹ עַד
 שִׁיחְזִירֵנוּ הַכְּתוּב לְכַלְלוֹ בְּפִירוּשׁ י
 דְּבַר הַלְּמַד מֵעֵינֵינוּ וְדָבָר הַלְּמַד מִסּוּפּוֹ
 וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁין זֶה אֶת זֶה עַד
 שֵׁיבֵא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרְיעַ בֵּינֵיהֶם
 יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר הוּא עַד כְּנֻמֵּר וְקָל
 כְּנֻשֵׁר וְרַץ כְּצַבִּי וְגַבּוֹר כְּאַרִי לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים
 הוּא הִיא אוֹמֵר עַד פָּנִים לַגֵּהֲנָם וּבִשְׂרַת
 פָּנִים לַגֵּן עֵדֶן
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּרַב־בְּשָׁלֵם
 יתְגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא ^{סמ} בְּעַרְמָא דִּי בְרָא
 כְּרַעוּתֵיהּ וַיִּמְלֵךְ מַלְכוּתֵיהּ וַיִּצְמַח
 פּוֹרְקָנֵיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ ^{סמ} בְּחֵיכוֹן וּבִיזְמִינוֹן

וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבּוֹמֵן קְרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵי
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא ^{סמ} לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
 וְנַחֲסָתָא דְאָמִירָן בְּעַרְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן
 עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידֵיהוֹן דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵייתָא קְדִישָׁתָא דִּי
 בְּאַתְרָא דְרִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר יְהֵא לְנַח
 וְלֵהוֹן וּלְכוּן חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמֵי מִן קַדְמֵי מְרִיהּ שְׁמֵי
 וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן
 יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמֵי חַיִּים וְשַׁבַּע וַיִּשְׁוַעָה וְנַחֲמָה
 וְשׁוּבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְלָה וְסַלְיָה וּכְפָרָה וְרִיחַ
 וְהַצְלָחָה לְנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן
 הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתֵינוּ שִׁירוּ לּוֹ זַמְרוּ לּוֹ שִׁיחוּ בְּכָל
 נְפְלְאוֹתָיו תִּתְהַלְּלוּ בִשְׁם קְדִישׁוֹ יִשְׁמַח
 לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה דְּרִישׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִישׁוֹ
 פָּנָיו תָּמִיד זְכְרוּ נְפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל

הארץ משפטיו : זכרו לעולם בריתו רב
 צוה לאלף דור : אשר כרת את אברהם אמרו בגוים יי מלך : ירעם הים ומלאו
 ושבועתו ליצחק : ויעמידה ליעקב לחלוץ השדה וכל אשר בו : אז ירננו עצי
 לישראל ברית עולם : לאמר לך אתן ארבע מלפני יי כי בא לשאול את הארץ :
 כנען חבל נחלתכם : בהיותכם מרודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
 מספר כמעט וגרים בה : ויתהלכו מגוי המרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
 גוי וממלכה עם אחר : לא הניח לאי יצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך
 לעשקם ויוכח עליהם מלכים : אל תגע השתבח בתהלתך : ברוך יהוה אלהי
 במשיחי ובנביאי י תרעו : שירו ליהוה ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל
 כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו ועם אמן והלל ליהוה : רוממו יי אלהינו
 ספרו בגוים את כבודו בכר העמים השתחוו להדם רגליו קרוש הוא : רוממו
 נפלאותיו : כי גדול יהוה ומהולל מאד הוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי
 ונורא הוא על כל אלהים : כי כל אלהי דוש יהוה אלהינו : והוא רחום יכפר עון
 העמים אלילים ויהוה שמים עשה : הוה לא ישחית והרכה להשיב אפו ולא יעיר
 והדר לפניו עוון וחדרה במקומו : הבו לגל חמתו : אתה יהוה לא תכלא רחמיך
 משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועון לפני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : זכור
 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובא רחמיך יהוה וחסדך כי מעולם המה :
 לפניו השתחוו ליי בהדרת קדש : חילתנו עוון לאלהים על ישראל גאותו ועוון
 מלפניו כל הארץ אף תכון תכל בר בשחקים : נורא אלהים ממקדשיך אל
 תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ ישראל הוא נותן עוון ותעצמות רעם

ברוך אלהים

אר נקמות יהוה י נקמות הופיע : הנער : זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו :
 שופט הארץ השב גמול על גאים רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין
 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלוי ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בל
 צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעמוט לעולם : ברצונך העמדת להררי
 סלה : יהוה צבאות אשרי אדם בטח בו הסתרת פניך הייתי נבהל : אליך יי
 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראקרא ואל אדני אתחנן : מה בצע בדמי
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורדדתי אל שחת היורד עפר היגיד
 ונשאם עד העולם נפשנו חתה ליה מתך : שמע יהוה וחנני יי היה עזר לי :
 עזרנו ומגננו הוא כי בו ישמח לבנו הפכת מספרי למחול לי פתחת שקי
 בשם קדשו בטחנו יהי חסדך יהוה על תאורני שמחה : למען יזמך כבוד ולא
 כאשר יחלנו לך : הראנו יהוה חסדך ידם יהוה אלהי לעולם אורך :
 וישעך תתן לנו : קומה עזרתה לנו ופדונו ^{ס נרצו ס} יי הוא האלהים יהוה הוא האלהים : כ"פ
 למען חסדך : אנכי יהוה אלהיך המען מלך יי מלך יי מדוך לעולם ועד : כ"פ
 מארץ מצרים הרחכ פיך ואמלאההיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא
 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהו יהיה יי אחר ושמו אחר : הושיענו
 אר היו : ואני בחסדך בטחתי יגל לנו אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם
 בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עליו דשך להשתבח בתהלתך : ברוך יהוה
 ארומך יי כי דליתני ולא שמחת אויולהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר
 לי : יי אלהי שועתי אליך ותפאנול העם אמן הללויה : כל הנשמרה
 יהוה העלית מן שאול נפשי חיתני מירד תהלל יה הללויה :

לַמְנַצֵּחַ בְּנִגְיֹנוֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יו
 וַיְבָרְכֵנו יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ כְּלָה : לַד
 בְּאֶרֶץ דְּרָכָךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ : יו
 עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם : יו
 וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי הִשְׁפּוֹט עַמִּים מִי
 וְלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סָלָה : יוֹדוּךָ עַמִּ
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם : אֶרֶץ נִתְּ
 יְבוֹלָדָה יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָר
 אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ :
 בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם : בָּרוּךְ הוּ
 בָרוּךְ אָמַר וַעֲשֵׂה : בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם בְּ
 עֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית : בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאוֹ
 בָרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת : בָּרוּךְ מְשַׁ
 שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו : בָּרוּךְ חֵי לְעַד וְקַ
 לְנֶצַח : בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמְצִיל : בָּרוּךְ שֶׁנִּ
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אָב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִה עַמּוֹ מְשׁוֹן
 וּמְפּוֹאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבִשְׂרִיר
 עַבְדְּךָ נְהַלֵּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְר
 וּבְזִמְרוֹת : וּנְגַדְלֶךָ וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפַא

וּנְמַלִּיכְךָ וּנְזַכִּיר שְׁמְךָ מֶלֶכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד
 חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשׁוֹבֵחַ וּמְפּוֹאֵר עַד־עַד
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ
 מְהַלֵּל בְּתַשְׁבְּחוֹת :
 מִזְמוֹר לַתּוֹדָה הִרְיעוּ לַיהוָה כָּל הָאֶרֶץ :
 עַבְדוּ אֶת יי בְּשִׂמְחָה : בָּאוּ לִפְנֵי
 בְּרַנְנָה : דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא
 עֲשֵׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ : עַמּוֹ וְצֹאן מִרְעֵיתוֹ : בָּאוּ
 שְׁעָרָיו בְּרֵתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ
 בָּרְכוּ שְׁמוֹ : כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם הַסֵּדוּ
 וְעַד דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ :
 יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם : יִשְׂמַח יי בַּמַּעֲשָׂיו :
 יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 מִמְּזִרְחַ שְׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ : מְהַלֵּל שֵׁם יי :
 רַם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה : עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ :
 יְהוָה שְׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדָר וְדָר :
 יְהוָה בִּשְׁמַיִם הַכִּיָּן כֶּסֶף : וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה : יִשְׂמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ :
 וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ : יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד : יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם

ועד י אבדו גוים מארצו : יהוה הפיר עצת גוים :
הנייא מהשבות עמים : רבות זכר רב טובך יביעו : וצדקתך ירננו : חנון
מהשבות בלב איש ועצת י היא תקום ורחום יהוה : ארך אפים וגדל חסד : טוב
עצת יהוה לעולם תעמוד מהשבות לבו יהוה לכל : ורחמיו על כל מעשיו : יורוך
לדר ודר : כי הוא אמר ויהי : הוא צוה י כל מעשיך : וחסדיך יברכוכה : כבוד
ועמד : כי בחר יהוה בציון אנה למושב מלכותך יאמרו : וגבורתך ידברו : להריע
לו : כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו : רבני האדם גבורתיו : וכבוד הדר
כי לא יפס יהוה עמו : ונחלתו לא יעזב : מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ודרבה וממשלתך בכל דר ודר : סומך יהוה לכל
להשיב אפו : ולא יעיר כל חמתו : יהוה הנפלים : וזוקף לכל הכפופים : עיני כל
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : אליך ישברו : ואתה נותן להם את אכלם
אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : בעתו : פותח את ירך ומשביע לכל חי
אשרי העם שנבכה לו : אשרי העם רצון : צדיק יהוה בכל דרכיו : וחסיד בכל
שיהוה אלהיו : תהלה לדוד מעשיו : קרוב יהוה לכל קוראיו : לכל
ארוממך אלהי המלך : ואברכה שמך אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה
לעולם ועד : בכל יום אברכה : ואת שועתם ישמע וישועם : שומר י את
ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יהוה כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד :
ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר : דר לדר תהלת יהוה ידבר פי : ויברך כל בשר
ישבח מעשיך : וגבורתך יגידו : הדר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יהוה
כבוד הורך : ודברי נפלאותך אשיחה : מעתה ועד עולם הללויה :

הללויה הללי נפשי את יהוה : אהללה יתודה : זמרו לאלהינו בכנור : המכסה
 בחיי : אומרה לאלהי בעודי : אלמים בעבים המכין לארץ מטר :
 תבטחו בנדיבים : בכן אדם שאין לו מצמיח הרים חציר : נותן לבהמה
 תשועה : תצא רוחו ישוב לאדמתו ביוסחמה : לבני ערב אשר יקראו : לא
 ההוא אבדו עשתנתיו : אשרי שאל יעקבנבורת הסוס יחפץ : לא בשוקי האיש
 בעזרו : שברו ער יהוה אלהיו : עשה צה : רוצה י את יראיו : את המיחלים
 שמים וארץ את הים ואת כל אשר בסחסרו : שבחי ירושלים את יהוה : הללי
 השמר אמת לעולם : עשה משפטלהך ציון : כי חזק בריחי שעריך בך
 לעשוקים נותן לחם לרעבים : יהוה מתוונך בקרבך : השם גבולך שלום : חרב
 אסורים : יהוה פקח עורים : יהוה זקנמים ישביעך : השלח אמרתו ארץ עד
 כפופים : יהוה אהב צדיקים : יהוה שמוחרה ירוץ דברו : הנתן שלג כצמר כפור
 את גרים יתום וארמנה יעודר : ודראפר יפור : משליך קרחו כפתים לפני
 רשעים יעות : ימלך יהוה לעולם אלהיורתו מי יעמד : ישלח דברו וימסס : ישב
 ציון לדר ודר הללויה : וחו יזלו מים : מגיד דבריו ליעקב : חקיו
 הללויה כי טוב זמרה אלהינו : כי נעים משפטיו לישראל : לא עשה בן לכל גוי
 נאזה תהלה : בונה ירושלים : ומשפטם בל ידעום הללויה :
 נדחי ישראל יכנס : הרופא לשבורי לבוללויה הללו את י מן השמים הללוהו
 ומחבש לעצבותם : מונה מספר לכוכביו : במרומים : הללוהו כל מלאכיו :
 רכלם שמות יקרא : גדול ארוננו ונגללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש וירח :
 כח : לתבונתו אין מספר : מעודר ענוני

הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם : הַלְלוּהוּ

הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם : יָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרָב פִּיפּוֹת בְּיָדָם :
 אֵת שֵׁשׁ יָיִ כִּי הוּא צוּה וְנִכְבְּרָאוֹ : וַיַּעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחְוֹת בְּלֵאמִים :
 לְעַד לְעוֹלָם חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר : וְסוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וְנִכְבְּרֵיהֶם
 אֵת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנַיִנִים וְכֹל תְּהַכִּילֵי בְרוֹל : לַעֲשׂוֹת בָּדָם מִשְׁפָּט כְּתוֹב
 אֵשׁ וּבְרָר שֶׁלֵּג וְקִישׁוֹר רֹחַ סַעֲרָה הַדֵּר הוּא לְכֹל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :
 דַּבְּרוּ : הַהָרִים וְכֹל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִילוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
 אַרְזִים : הַחִיָּה וְכֹל בְּהֵמָה רִמְשׁוֹ בְּרִקְיעַ עוֹז : הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ
 בְּנֶפֶס מַלְכֵי אֶרֶץ וְכֹל לְאֻמִּים שָׂרִים לוֹהוּ כָּרֹב גְּדֻלוֹ הַלְלוּהוּ כְּתִקְעַ שׁוֹפָר
 שֹׁפְטֵי אֶרֶץ בַּחֲזִירִים וְגַם בַּתּוֹלֹת הַלְלוּהוּ בַּנְּבֵל וּכְנֹר : הַלְלוּהוּ בַּתּוֹף
 עִם נְעָרִים : יְהַלְלוּ אֵת שֵׁשׁ יְהוָה כִּי יִחַל הַלְלוּהוּ בַּמְנִיחַ וְעֹגֵב : הַלְלוּהוּ
 שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמִים : וְצִלְצִלֵי שִׁמְעֵי הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה :
 קָרוֹן לַעֲמֹו תְהַלְלֵה לְכֹל חֲסִידָיו מִלֵּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ : כָּל
 יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ : הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תִּירוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן בְּרוּךְ יְהוָה
 בְּקַהֲלֵי חֲסִידִים : יִשְׂמַח יְשׁוּבֵי מִצְיֹון שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ
 בְּעוֹשָׁיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּידוּ בַּמְּלָכִים : יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָשָׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ
 שְׁמוֹ בְּמַחֲזֹר בַּתָּף וּכְנֹר וְזָמְרוּ לְבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְדַּע כְּבוֹדוֹ
 רוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיָם בִּישׁוּת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :
 יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכִבְרֵי רִנְנוֹתָם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם דָּוִד אֵת יְהוָה לְעֵינַי כָּל הַקְּדוֹת
 וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

ועומד ואומר

אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם
 יהוה הגדלה והגבורה והתפארת ותשמעת על ים סוף ותתן אותות ומפתיים
 ויהוד כל בשמים ובארץ לך יתפרעה ובכל ענידיו ובכל עם ארצו כי
 הממלכה והמתנשא לכל לראש: והירעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם
 והכבוד מדפניך ואהיה מושל בנהיום הזה: והים בקעת לפניהם ויעברו
 ובירך כח וגבורה ובירך לגדל ולבתוך הים ביבשה ואת רודפיהם השלכת
 לכל: ועתה אל הינו מודים אנהנו במצולות כמו אבן במים עזים:
 ומהללים לשם תפארתך: ויברכו וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד
 כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלו מצרים וירא ישראל את מצרים
 אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את על שפת הים: וירא ישראל את היד
 השמים שמי השמים וכל צבאם והגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו
 וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהעם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
 ואתה מחיה את כלם וצבא השמים עברו:

משתהוים: אתה הוא יהוה האלהים ^{עמו} ישיר משה ובני ישראל את השירה
 מעומר אשר בחרת באברם והוצאתו ממצרים: הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה
 בשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
 לבבו נהמן לפניך וכרות עמו הבבים: עזי וזמרת יה ויהילי לישועה זה
 לתת את ארץ הכנעני החתי האמלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו: יהוה
 והפרזי והיבוס ויהרגשי לתת לואיש מלחמה יהוה שמו: מרפבות פרעה
 ותקם את דבריך כי צדיק אתה: ותרחילו ירה בים ומכחר שלישי טבעו בים

סוף : תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן : ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה
תרעין אויב : וברב גאונך תהרס קמין
תשלח הרוחך יאכלמו בקש : וברוח אפיך
נערמו מים נצבו כמו נדר נזלים קפא
תהמת בלבבים : אמר אויב ארדף אשיו
אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרני
תורישנו ידי : נשפת ברוחך כפנו יכ
צללו כעופרת במים אדירים : מי ככבו
באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נוח
תהרות עשה פלא : נטית ימינך תבלעני
ארץ : נחית בהסדך עסיזו גאלת נהלו
בעזך אלנוה קדשך : שמעו עמים ירגו
חיל אחו ישבי פלשת : אז נבדלו אלו
אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו כ
ישבי כנען : תפל עליהם אימתה ופה
בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עני
יהוה עדי יעבר עסיזו קנית : תבאנו
ותטעמו בחר נחלתך מכון לשבתך פעל
יהוה מקדש אדני כוננו ידיך : יהוה ימ

לעלם ועד : יהוה ימלך לעלם ועד : יהוה
מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלמיא :
כי באת סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים :
כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים : ועלו
מושיעים בחר ציון לשפט את הר עשו
והיתה לי המלוכה : ותיח יי למלך על כל
הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר :
ישתבח שמך לעד מרבנו האל המלך
הגדול והקדוש בשמים ובארץ
כי לך נאה יהוה אלהינו ואדחי אבותינו
לעולם ועד שיר ושבתה הלל וזמרה עז
וממשרה נצח גדולה גבורה תהלה
ותפארת קדושה ומלכות ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם
ועד עולם אתה אל ברוך אתה יי מלך
גדול ומהלל בתשבחות אל תהודאות
אדון הנפלאות בורא כל הנשמות
רבון כל המעשים הבוחר בשירי זמרה

מזה ונותנים רשות זה לזה ל תקדמלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור
 ל'וצרם בנחת רוח בשפה ברואבותינו שבטחו בך ותלמדמו חקי חיים
 ובנעימה קדשה כלם כ'אחר עוני לעשות רצונך בלבב שלם כן תהננו
 באימה ואומרים ביראה קדוש קדוש אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא
 קדוש צבאות מלא כל הארץ כבוד עלינו ותן בלבנו בינה לרחבין להשכיל
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול שמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות
 מתנשאים לעמת השרפים לעמת מלכים את כל דברי תלמוד תורתך
 משבחים ואומרים ברוך כבוד ממקומבאהבה והאר עינינו בתורתך ודבק
 לאר ברוך נעימות יתנו למלך א חי וקולבנו במצותיך ויחד לבנו לאהבה
 ומירות יאמרו ותשבחות ישמיעו ליראה את שמך לא נבוש ולא נכלם
 כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל לא נכשל לעולם ועד כי בשם קדשך
 גבורות עושה חדשות בעל מלחמות הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה
 זרע צדקות מצמיח ישועות בורא ונשמחה בישועתך ורחמיך יהוה אהינו
 רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות חסדיך הרבים א יעזבונו נצח סלה ועד
 המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשומהר והבא עלינו ברכה ושלוש מארבע
 בראשית באמור לעושה אורים גדלים כנפופת הארץ ושבור עול הגוים מער
 לעולם חסדו ברוך אתה יהוה יוצר צוארנו והוליכנו קוממיות לארצנו כי
 ה מ א ר ו ת : אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל
 אהבת עולם אהבתנו אלהינו חמלה עם ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול
 גדולה ויתרה חמלת עלינו אבינו באהבה להודות לך וליחדך וליראה

ולא־הִבֵּה אֶת שִׁמְךָ בְרוּךְ אַתָּה יְיָ שִׁתְּחוּיִתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם
 הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה נֶצַח אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יְהִי מִטֹּר
 שִׁמְךָ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֵל אֲדַמָּה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרָתָם
 וְאֶהֱבֵת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְכֶם וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְכֶם
 וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַאֲדְךָ עַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמִדָּתֶם
 עַל־לִבְכֶם וְשִׁנְנֹתֶם לְבִנְיָן וְדִבְרֹת אֵת אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַחְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ וּבְקוּמְךָ
 וּקְשַׁרְתֶם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ כִּתְבֹתֶם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ
 לְטַטֵּף בֵּין עֵינֶיךָ וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזֵימַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֵת לְהֶם
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲנִי אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לֵבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם וּנְתַתִּי מִטֹּר־אֶרֶצְכֶם בְּלֶהֱם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֶרֶתֶם
 יוֹרֵה וּמְלַקֵּשׁ וְאֶסַּפְתִּי הַגֵּןךָ וְתִירְנָתְנוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה
 וַיִּצְהַרְךָ וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֶׂדֶךָ לְבַהֲמֹלְכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 וְאָכַלְתֶּם וּשְׂבַעְתֶּם הַשְּׂמֵרוֹ לְכֶם פִּן־יִפְלֹא מִצְוֹת יְהוָה וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ
 לִבְכֶם וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לִבְכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֵתֶם

זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם
כל מצותי והיתם קדשים לאלהיכם
יהודה אלהיכם אשר הוצאתי את
מצרים מצרים להיות לכם לאלהי
אני יהוה אלהיכם :

ועונים הקהל אמרת וסוור קמון יי אלהיכם
ויציב ונכון וקים וישר ונאמן וא
והכיב ונחמד ונעים ונורא ו
ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר
עלינו לעולם ועד : אמרת אלהי עול
מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור
הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכו
ואמונתו לעד קיימת : ודבריו חיים וק
ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולם
על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל הדור
ועל כל דרות זרע ישראל על עבדיך :
הראשונים ועל האחרונים דבר טוב
באמת ובאמונה הק ולא יעבור : אמרו
שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותי
מלכנו מדרך אבותינו גואלנו גואלך
אל חי וקים רם ונשא גדול ונורא

ובורתנו יוצרנו צור ישועתנו פודנו
צילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד
אלהים וולתך סלה :

את אבותינו אתה הוא מעולם מגן
ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל
ודור : ברום עולם מושבך ומשפטך
איקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש
אשמע למצותיך ותורתך ודברך ישים
לבו : אמת שאתה הוא ארון לעמך
גבור לריב ריבם לאבות ובנים :
את אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
לעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע :
את ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו מבית
רים פדיתנו כל בכוריהם הרגת
ורך ישראל גאלת יים סוף להם בקעת
ם טבעת ידידים עברו ים ויכסו מים
הם אחר מהם לא נותר : על זאת
אמרו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים
שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותי
ותשבתות ברכות והודאות
גואלנו גואלך אל חי וקים רם ונשא גדול ונורא

משפיר גאים עדי ארץ מגביה שפלים
 מרום מוציא אסירים פודה ענוים
 דלים העונה לעמו ישראל בעת שד
 אליו: תהלות לך עליון גואלם ברוך
 ומבורך משה ובני ישראל לך ענו
 בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמ
 באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש
 תהלות עשה פלא: שירה חדשה
 גאולים לשמך הגדול על שפת הים
 כלם הודו והמליכו ואמרו יימלוך ל
 ועד: ונאמר גואלנו יי צבאות שמו
 ישראל: ברוך אתה יהוה גאל ישראל
 יהוה יאהרונה
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלת
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבא
 אלהי אברהם אלהי יצחק ו
 יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 עליון גומל חסדים טובים קונה
 וזוכר חסדי אבות ומביא גואל
 בניהם למען שמו באהבה:

מזמרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר
 חיים למענך אלהים חיים: ואם לא אמרו אינו סוד:
 עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה
 מגן אברהם:
 גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה
 רב להושיע

מזריד המר ואם אמר מזריד הנסס סוד:

משיב הרוח ומזריד הגשם) ואם אמר על אינו סוד:
 לכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
 ים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר
 יורים ומקים אמונתו לישני עפר: מי
 יודך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
 ממית ומחיה ומצמית ישועה
 יב אמרו מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים
 לחיים:

אמן אתה להחיות מתים ברוך אתה
 יהוה מחיה המתים:

בחזרת העמידה השליח צבור אומר

הדישך ונעריצך כנועם שיח סוד שרפי קדש
 המשלשים לך קרושה וכן כתוב על יד
 יאך וקרא זה אל זה ואמר קרויש קרויש

קְרוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ
לְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד

מִמְקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ כְּתוּב לֵאמֹר יְמִלֵךְ

לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּ

אֶתְּהָ קְרוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְרוֹשׁ וְקְרוֹשִׁים

יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה

הָאֵל הַקְּרוֹשׁ :

בפ"ג אומרים המלך הקרוש :
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת : וּמְלַמֵּד לְ

בֵּינָה :

וְחַנְּנוּ מֵאַתָּךְ חֲכָמָה בִּינְיָה וְדַעַת

אַתָּה יְהוָה חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשׁוֹבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ : וְקִרְבָנוּ

לְעִבּוֹדְתְךָ : וְהַחְזִירֵנוּ בְּתַשׁ

שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

בְּתַשׁוּבָה :

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ : מִתְּ

מִלְכָנוּ כִּי פִשַׁעְנוּ : כִּי אֵל טוֹב

אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְ

רַחֲמֶיךָ נָא בְּעַנְיֵנוּ וּרְיִבָה רִיבָנוּ :

יְהוָה נְאֻלָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שִׁמְךָ :

וְגֹאֵל חֲזַק אֶתְּהָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל :

בתעניות כבוד אומר כלן השלום כבוד עכנו ודפס בשמע קולנו

אֲנֵנו יְהוָה וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי

תִּהְלֶתְנוּ אֶתְּהָ : וְהֵעֵלָה אֲרוּכָה

וּפָא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מַכְאוּבֵינוּ

לְמַכּוֹתֵינוּ : כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן

הוּא בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רּוֹפֵא חוֹלֵי

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה

יְדֵינוּ וּבִרְךָ שְׁנֵתְנוּ בְּטַלְלֵי

וְעַן בְּרַכָּה וְנִדְבָה : וְתֵהִי אַחֲרֵיתָה חַיִּים

כָּעַ וְיִשְׁלוּם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה :

אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהָ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה

הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִיּוֹם תְּבוֹאָתָהּ

וְזוֹכָה וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל כָּל פְּנֵי

אֲדָמָה וְרוּחַ פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבַע אֶת הָעוֹלָם

ברו משובך ומלא יְדִינוּ מִבְּרַכְיָם לְמִינִים וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכֹל
 וּמַעֲוֹשֵׁר מִתְּנוּת יָדֶיךָ שְׂמֵרָה וְהַיְוֵהוּ הַזֹּדִים כְּרֹגַע יֹאכְדוּ וְכֹל אוֹיְבֶיךָ
 שְׁנָה זֹו מִכֹּל דְּבַר רָע וּמִכֹּל מִינֵי מַוְכָר שׁוֹנְאִיךָ מֵהֲרַרָה יִכְרְתוּ וּמִלְכּוֹת
 וּמִכֹּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת וְעֵשָׂה לָהּ הַרְשָׁעָה תַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְכַלֵּם וּתְכַנְיַעַם
 טוֹבָה וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם חוֹס וְרַחֵם כְּמֵהֲרָה בְיָמֵינוּ בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר
 וְעַל כָּל תְּבוּאֹתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ וּבְגִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה וְתִהִי אֵת
 חַיִּים וְשִׁבְעַת שְׁלֹמֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת בֵּית
 כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשֵּׁסּוֹפְרֵיהֶם וְעַל גִּירֵי הַצַּדִּק וְעַלֵינוּ יְהִמוּ נֹא
 בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שִׁבְר טוֹב לְכֹל
 תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחֲרוֹתָנוּ וּשְׂאֵבֹוֹטֵחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת וְיָשִׁים חֲלֻקָנוּ
 לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצָנוּ יַחַד מֵעַמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי כִךְ בְּטַחָנוּ
 בְּנַפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצָנוּ בְרוּךְ אַתָּה עַל חֲסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעַנְנוּ בְרוּךְ
 מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יְהוָה מִשְׁעַן וּמִבְטַח לְצַדִּיקִים :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה וְיִוָּשְׁבוּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כְּאִשֶׁר
 בְּבַתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאֵת רַבְרַת וּכְסֵא דוֹד עִבְדְּךָ בְּתוֹכָהּ
 וּמְלוֹךְ עַלֵינוּ אַתָּה יְהוָה לְבָרֵךְ מִכֵּין וּבֹנֵה אוֹתָהּ בְּנִין עוֹלָם כְּמֵהֲרָה
 וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּק וּבְמִשְׁפָּט בְרוּךְ אֱיָמֵינוּ בְרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :
 יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט הַתְּצִמָּה דוֹד עִבְדְּךָ מֵהֲרָה תְצַמִּיחַ
 וְקִרְנוֹ תְרוֹם בִּישׁוּעַתְךָ כִּי לִישׁוּעַתְךָ

כְּלָ"ג סוּמְרִים הַמְלֶךְ הַמִּשְׁפָּט וְחָס לֹא סַעֲרֵי סוּמֵי סוּ

קוינו כל היום ברוך אתה יהוה מצמי

קרן ישועה

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חונן

רחם עלינו וקבל ברחמים וברצו

את תפלתנו כי אר שומע תפלו

ותחנונים אתה ומלפניך מדכנו ריקם א

תשיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו

דיני עננו

א כה' ת"ל לו דוקא או' החזן עננו בין גוש לרופא אכל
גזרו הכבוד תענית ע"כ לרס שלא תבוא גם החזן אומ

בש"ת כיחיד בשחרית ובמנחה: ב חס או' עשרה מתענין
ששה או' והשאר לא יכלו להתענות מאיזה חונס ג"כ יכו

לומר עננו ולקרית ויחל: ג שכת החזן לומר עננו בין ג
לרופא וחתם ברכת רפאנו או' בש"ת כיחיד וחותם שומע ת

לכד: ד חס לא יש כב"הכנ' מתענין או' החזן עננו בש
כיחיד: ה חס אמר החזן עננו קודם ראה נא לריק לחזור ול

במקומה: ו בת"ל גם היחיד או' עננו בשחרית בש"ת ו
שכת אינו חוזר ואם נזכר קודם שעקר רגליו או' שם בלא ח

ז בת"ל לא יתפלל חזן שאינו מתענה ואם אירע שהתפלל
שחזן חזן אחר יאמר עננו בש"ת כיחיד: ח מי שאינו מתע

לא יעלה לס"ת במנחה ואם חל ת"ל כיום או' דו גם בשחר
לא יעלה: ט יחיד המתפלל עם החזן לא יאמר עמו עננו

גוש לרופא לא בשומע תפלה כיחיד:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצת

גדולה אנחנו אר תפן לרשענו ואל תתעלם מל

מפקשרנו היה נא קרוב לשועתנו טרם נקרא

אתה תענה נדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר והיה

טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי

אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה
וצוקה:

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בער צרה:

כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה

יהוה שומע תפלה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל

ולתפלתם שעה והשב העבודה

לדביר ביתך ואשי ישרא ותפלתם מהרה

באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד

עבודת ישראל עמך:

אתה ברחמך הרבים תחפוץ בנו

ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך

לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר

שבינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו

ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו

צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר

דר נודרה לך ונספר תהלתך על חיינו

המסורים בדרך ועל נשמותינו הפקודות

והש"ס חותם בין גוש לרופא

לך וער נסִיךְ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעֹלֵהינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת
נִפְלְאֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת יְעֹלֵנוּ
וּבִקְרֹא וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֵי
הַמֶּרְחָם כִּי לֹא תָמוּ חֲסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
קוִינֵנו לָךְ :

בסודו של סגור מודים לרבך וחסדך ורחמיך ורחמיך ורחמיך ורחמיך

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ וְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהִחַיֵּנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן חַיֵּינוּ וְחַיֵּינוּ וְחַיֵּינוּ וְחַיֵּינוּ לְחַיֵּינוּ
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּךָ
שָׁלֵם עַל שֶׁאַנְחָנוּ מִדִּים לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְעַד כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תִנְיָנוּ
שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ לְעוֹלָם וְעַד וְכָל הַיּוֹם
יִדְוֹךְ סְלָה :

בסודו של סגור

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִית
וְיִהְיֶה לָנוּ וְיִבְרַכּוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵי
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הַיָּהוָה יְשׁוּבֵנוּ
וְעֹזֵרֵנוּ סְלָה הַטּוֹב בְּרוּךְ אַתָּה הַיְהוָה
יְהוָה הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת :

בסודו של סגור מודים לרבך

וְעֹלֵהינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְּשֻׁלֶּשֶׁת
בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמֹרָה
וְפִי אֶהְרֹץ וּבִגְדֵי הַכְּתָנִים עִם קְדוּשֶׁיךָ כְּאֲמֹר
בְּרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ :
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לָךְ שְׁלוֹם :
וְשִׁמּוֹ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּלֵנוּ כְּאַחַר בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי
בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים
אֶהְבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם
טוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם :

בסודו של סגור

בְּסִפְרֵי חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִבְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמָּה יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם אָמֵן : יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי
וְחַיֵּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֵאֲלֵי :
אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מְרַעֵי וְשִׁפְתוֹתֵי מְדַבְּרֵי
(ט)

מרמרה

ולמקללי נפשי ת
 ונפשי כעפר לכל תהיה פתח
 בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף
 וכל הקמים עלי ררעה הפר
 וקלקר מהשבותם עשה למען
 עשה למען ימינך עשה למען תוהו
 עשה למען קרושתך למען
 ידידיך הושיעה ימינך וענני יהיו
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ויג
 עושה שלום במרומו הוא ברחמיו ויג
 שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו

כפ"ג קומרוס

אבינו מלכנו הטאנו לפניך רחם עלינו
 אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
 אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
 אבינו מלכנו חדיש עלינו שנה טובה
 אבינו מלכנו בטל מעלינו כל גזרות קשות ורעיו
 אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאינו
 אבינו מלכנו הפר עצת אויבינו
 אבינו מלכנו בדה כל צר ומשטין מערינו
 אבינו מלכנו בדה דבר וחרב ורעה ורעב ושבו
 ומשחית ומגפה טבני ברייתך

שחרית

נו מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמך
 נו מלכנו מנע מגפה מנחלתך
 נו מלכנו זכור כי עפר אנתו
 נו מלכנו מחול וסלח לכל עונותינו
 נו מלכנו קרע רוע גזר דיננו (וכיון כג) קרע שמן
 נו מלכנו מחוק ברחמיה הרבים כל עטרי חובותינו
 נו מלכנו מחה והעבר פשעינו סגור עיניך
 נו מלכנו כהבנו בספר חיים טובים
 נו מלכנו כתבנו בספר צדיקים וחסידים
 נו מלכנו כתבנו בספר ישרים ותמימים
 נו מלכנו כתבנו בספר מהילה וסליחה ובפדה
 נו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה
 נו מלכנו כתבנו בספר גאולה וישועה
 נו מלכנו זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 נו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב
 נו מלכנו הרם קרן ישראל עמך
 נו מלכנו והרם קרן משיחך
 נו מלכנו חננו ועננו
 נו מלכנו החזירנו בתשובה שרפה לפניך
 נו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו
 נו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו
 נו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
 נו מלכנו אד תשיבנו ריקם סלפניך

יש מילה או חתן ככהכ"ג או' ודוי ותחנונים אכל אין
 יש על פניהם וא"א והוא רחום גס א"א מזמור ועכך
 לה לדוד : וחתן ובעל הכרית א"א תחנונים :

אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יֵשׁ וּפְשַׁע יֵשׁ וְחַטָּאת יֵשׁ וְנִקְמָה :
לְפָנֶיךָ תִּפְלַחַנוּ וְאֵל תִּתְעַדְדָּחוּם וְהַנּוֹן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו :

מִתְחַנְתְּנוּ * שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵזוּ פָּנִים וַיּוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא : אֵלֶיךָ בָּךְ
עוֹרְךָ לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵל בְּטַחְתִּי אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ א : גַּם כֹּל קוֹיךָ לֹא יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים
חֲטָאנוּ עוֹיְנוּ פִּשְׁעֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹקָם : דְּרֹכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוֶתֶיךָ
וְאֲנִשִּׁי בֵיתֵנוּ : אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ * גִּזְלֵנוּ : הִדְרַכְנִי בְּאִמְתְּךָ וּלְמַדְנִי כִי אַתָּה
דִּבַּרְנוּ רוּפִי וְלִשׁוֹן הַרְעֵי הָעוֹיְנוּ וְהַרְשֵׁלֵהִי יִשְׁעֵי אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כֹל הַיּוֹם : זְכַר
זִדְנוּ * חֲמַסְנוּ * טִפְלֵנוּ שֶׁקֶר וּמְרֵמָה * יַעֲזֹמֶיךָ יְהוָה וְחֲסַדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה :
עֲצוֹת רָעוֹת (עַד אִין חֶקֶר) כּוֹבְנוּ * כַּחַטָּאת נַעֲוִירִי וּפְשַׁעֵי אֵל הַתּוֹכֹר כַּחַסְדֶּךָ
לְעָנוּ * מִרְדְּנוּ * מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ * נִשְׁעֵי לִי אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה : טוֹב וַיִּשָּׁר
נִשְׁפָּנוּ * סָרְדְנוּ * עוֹיְנוּ * פִּשְׁעֵנוּ * פִּגְמֵי וְהָעַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדַרְךָ : יִדְרָךְ
צָרְדְנוּ * צַעֲרְנוּ * קִשְׁיֵנוּ עוֹרְךָ * רִשְׁעֵנוּ וַיִּשָּׁר בְּמִשְׁפַּט וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָכּוֹ : כֹּל
שַׁחַתְנוּ * תַּעֲבָנוּ * תַּעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעֲנוּ * וְכִי צָרְחוֹת יְהוָה חֲסֵד וְאִמְתָּ לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ
מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שִׁיבֵנוּ : לְמַעַן שִׂמְךָ יְהוָה וּסְלַחַת לְעוֹנֵי
לְנוּ * וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּיִת עָלֵינוּ * רַב הוּא : מִי זֶה הָאִישׁ יִרְאֵה יְהוָה יוֹרְנוּ
אִמְתָּ עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ : רַךְ יִבְחַר : נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלִּין וְזָרְעוּ יִרְשׁוּ
וַיַּעֲבֵר יְהוָה * עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה * יִצְן : סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּכְבִרְתּוֹ לְהוֹדִיעֵם :
אֵל * רַחֵם * וְהַנּוֹן * אֲרַךְ * אֲנִלִּי : נִי תְּמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשַׁת
וְרַב חֲסֵד * וְאִמְתָּ : נִצְרֵי חֲסֵד * לְצִדְקוֹת לִבְבֵי הַרְחִיבוּ מִמְצוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי :

ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי : ראמימות תזכור : יהוה והושיעה המרדך
 אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני : שמעננו ביום קראנו : כי הוא ידע יצרנו זכור
 נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו על
 תם ויושר יצרוני כי קויתך : פדה אלוכר כבוד שמך והצילנו וכפר על
 את ישראל מכל צרותיו : והוא יפ
 את ישראל מכל עונותיו :

לצום גדליה

יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו כי
 והנחם על הרעה לעמך : ברוב אולתנו שגינו מחול לנו מדכנו
 אבינו מלכנו אבינו אתה אבינו מלנו רבו עונינו אל ארך אפים אתה ודרך
 אין לנו מלך אלא אתה : אנשובה לנו חורת גדלת רחמיך וחסדיך
 מלכנו רחם עלינו אבינו מלכנו הזכור היום לזרע ידידיך : תפן אלינו
 ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צד רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים
 וחסד למען שמך הגדול והושיענו ואנתחננו ובתפלה נקדם כמו שהודעת
 לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו וענו מקדם : ומחרון אפך רחמיך
 רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם חמה : תורתך כתוב : ובצל כנפיק נחסה ונתלונן
 חסדיך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך : אם וירד יהוה בענן תעבור על פשע
 תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדם מחול אשם כיום ויתיצב עמו שם תאזין
 רחמיך כי דלנו מאד : עזרנו בשם יהוה ותקשיב ברצון מאמר כיום ויקרא
 עשה שמים וארץ : חננו יהוה חננו כי בשם יהוה ושם נאמר : ויעבור וכו'
 שכענו בוז : ברגז רחם תזכור ברבלה נפשי וחשך תארי בית תפארתי
 אהבה תזכור ברגז עקידה תזכור בנשרף ביד הארי גם פלטים אשר

מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג
 בחסידות מוחל עונות עמו מעביר
 שון ראשון מרבה מחילה לחטאים
 יחה לפושעים עושה צדקות עם כל
 רוח לא כרעתם להם גומל
 הורתנו לומר מדות שלש עשרה
 לנו היום ברית שלש עשרה כמו
 זודעת לענו מקדם וכן כתוב בתורתך
 יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
 בשם יהוה ושם נאמר:

בר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה
 אל רחום וחנן ארך אפים ורב
 ואמת נצר חסד לאלפים נשא
 עון ופשע וחטאה ונקח:

ואי אנשי אמונה וכו' לקמן דף (מו)

שחרית לעשרה בטבת

אחר החזרה יאמר וכו' ואח' יאמר

שפל רומי וגדר שבירי משומם
 אשב יום סמך הארי על צבי
 קדש ציון עירי לכן אקונן ואתאבל
 קדש העשירי בחדש העשירי ארית

עזבו שארי דזעכו היום בשלשה בן
 המים הזדונים שטפוננו בדלקם
 צרים מקרשי ובזוז חלקם זקני ש
 אשר נמלטו ביום נקם חבלו היו
 גדליה בן אחיקם טורפו עניי עם
 יתר הגזם אבל הארבה במרץ כול
 ויוגבים אשר הפקיד נגיד הארץ
 היום ולא היה בהם גודר גדר
 בפרץ: מה אספר ואנחותי עצומות
 נפשי ומקהלותי עגומות שרירי
 נשארנו מחרב וחמות עור הם לא
 ונותצו בחומות: פניך עד אנ
 תסתיר צוחתנו תשמע וכבלנו
 קרוש הביטה בענינו כי אין לנו
 ראה דלותינו ושבח לפניך נעתיר
 מדור לדור ומקץ לקץ שרש צפע
 עקץ תקיף למשפטיך העירה ו
 ותכפר חטאתינו ותאמר לקרב קץ
 רחמיך עד מעוטי עמים ושגבם
 לעיני כל לאמים פלאיך הראם צו
 מרומים אל מלך יושב על כסא

עלה בחמה בעשור לחדש בנדרש העשירי החזיקו מגן וצנה בעשור
 חומה גש הוא וכל עמו לעשות לחדש כאיש ערוך למלחמה על
 נקמה ויערכו ארתם מלחמה : מיה נאמנה לזאת הגרי שק עדה
 שית משגבי ומושיעי ואויבי ומכנה גזי נזרך והשליכי ושא על
 כוס מלא מסך השקם יהורה רועי יים קינה : קינה דובר עמך ביום זה
 וקרן ישעי : מתך ועפעפינו יזרו מים על חרבן
 בחדש העשירי דלקני אויב בתיך יום נקם תעיר לצרים הומים
 בעשור לחדש הבין עלי איתך דרכיך יהוה הודיעני ולמדני
 ועל זאת אקונן וגירי ערב אוי לנו
 היום כי ינטו צלרי ערב : ערב יחדש העשירי מני שפכו על עירי סודלה
 דבקר ובוגדים אל יעלו על חון על בעשר לחדש נזרי השרך ותפארתי
 ורכאבם העלה תער זכור לי בילה סכבונני העשים מפת נחלה מעי
 אבות בפרשי לך כף ושעל ממית ועי אוחילה : אוחילה יום זה לנערך
 מוריד שאול ויעל : סוד קדושים רבה ואחלה פניו לעבור
 בחדש העשירי זאב ערבות על עמיל פשע וחובה אל תפן לרשענו ומחה
 בעשור לחדש טרף טרף כל הטאת כתובה השיבנו יי אליך ונשובה :
 מהם נמר שקר ער עריהם : עריר ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבינו כי
 שרפו באש ברבות תלאות רומה ברוב אולתנו שגינו מחול לנו מדכנו
 בעיך זדים להשאות בוש ימי רבו עונינו אל ארך אפים אתה ודרך
 בעשותך עמנו לטובה אות קדוש ישובה לנו הורת גדלת רחמיך וחסדיך
 יהוה צבאות : זכור היום לזרע ירדיך : תפן אלינו

ברחמים כי אתה הויה בעל הרחמים
 בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהוד
 לענו מקדם: ומחרון אפך תשוב
 בתורתך כתוב: ובצל כנפיק נחסה ונת
 כיום וירד יהוה בענן: תעבור על
 ותמחול אשם כיום ויתיצב עמו שם
 שוע ותקשיב ברצון מאמר כיום ויק
 בשם יהוה ושם נאמר: ויעבור וכו
 אז בבוא יום פקודת גיה המחר
 בחרות אף יהוה ברשפי אזה
 ביד בן בוזי החוזה כרתוב לך
 היום את עצם היום הזה: דברתי בא
 קנאתי בית מרי לכפות הנני אליה ב
 ורוח זלעפות ושמתייה למשל ולשני
 ולחרפות ישפת הסיר שפת: זר
 אחזה ציוי והיכליה חרדה רוחה נמ
 חיליה טרף לבה עת קרוא אליה אס
 נתחיה אליה יריביה אעניק שבי ומלק
 בהניה ומרקחיה אשר רקחה רקוח
 לשבי עולם מאין פקה קוח מבחר הצ
 לקוח משלו כך לענו מושלת עמים
 נאספו שלשתיהן וכו שיות

את אז נודעת מאוסת עולמים
 שנים יענו כך ועליך נואמים הוי עיר
 מים: עברה עברה סרה הפרה ברית
 פשעה רשעה טבעה בבור תחתיה
 וקח ולא שמע א בכיה כי דמה בתוכה
 קול עשוקיה שמע מיד עושקם
 וצוחתם רא תשיב ריקם
 תשלם כפעלם אל חיקם שבע
 תעינו ברשענו אל גדור
 נא ואם נברו פשעינו חמלתך גברה
 וקמעט קט כליתם בעברה צרה
 אמצא ובשם י אקרא ידמו רחמך
 מעוטי עמים ושגבם בהסדך לעיני
 פלאיך דראם צור שוכן
 אל מלך יושב על כפא רחמים
 עליון לקול אביון ושועתו אל
 תבוזה: לבבו מר ביום נאמר לבן
 החוזה: כתוב לך את שם היום את
 היום הזה: יה צבאות זכור תלאת
 צר לי מאד עליהן במזל גדי הלא
 נאספו שלשתיהן וכו שיות

הרחויות · חל הנגף בהן · ובו סמך · מעונה במצר ענות עני אל תבזה · וכיום
 שמך על קרית מוששיהן · ובו נאסף וס העשירי · ענותנו תחזה · יום הזהרת
 הסף הוא עזרא הכהן · כל אלה · קרמחזה · לבן בוזי החווה · כתוב לך את
 ורכת כזה וכזה · ארי עלו ביום הם היום את עצם היום הזה · יום בו שקד
 וחץ קלקל למול עירי · וקם עשירי בעחר ונמר על דלתים · יום סמכו על
 לשחת כל שאר העשירי · לאבד כל דמון נחלת צבי ושפר · ובו הוחל הנגף
 אשבל · ולקוט ענבי נזירי · ועוד קמפכיש באפר · וגם בו נאסף · עזרי
 אני ראשור · אשר נצב על צירי · אני נבהן הסופר · ולב מתי קרית ספר · בו
 ולא אדע · למי אכבה הזה או זה · מה למים · סמך מלך בכל אל ירושלם ·
 עמך · ביום סמך · ארי על עיר קדשי ·
 שועם · מחה פשעם בעשור לחו

גמלת שם צין אצל יורא סתן עין
 רשי

לצום אסתר

והמלוכה · הנסוכה · פמי קדם חו
 ולתלה · בבתחלה שמך יה בנו קנני בהעמיקו מחשבת זממו · בהוסרו
 וכל שנה ומתאנה · בעוז אפך חו על עם קדוש לאבדו ולהחרימו ·
 וילכדו · ויאבדו · כיום ברק בעיר קנני געה בכביה לצור שוכן מרזמו · פי
 ושוב עליון · לעיר ציון · עין בעין נה יטוש יהוה את עמו · אנני דמה לכלות
 ואז נאמר · בטוב מאמר הנה אלהינמרית ישראל ולאבדנו · הפיל פור הוא
 יושב בשמים שעה באי באש ובנרל ביום זה לגרענו · ימיני ולא קם
 וחון על עם אשר לקו בחטא זע ממנו · והבוטח ביי חסד יסוכבנו ·
 כפלים · ביום החל צר לצור מחגי זרנו השיאו בעצה נבערה · חש
 מחנים · סמך מלך בכל אל ירושקול עשרת אלפים לאבד שיה פזורה ·

ימיני טיהר לבו בצום ועצרה טוב
 למעוז ביום צרה: אנני יצא שמח
 מערנות כונן עץ לתלות עריו
 אמונות ימיני לבש חן ונסמך על
 גאונות אבי יתומים ודין אלמנות
 מיהר קרוא חכמיו ומדיני אשה
 תפול לפניו יעצוהו לכושה ימיני
 הודיע להדסה ומלכות לבשה
 אשר אסרה עד נפשה: אנני עת
 למשתה מסבה פיה פתחה בן
 אהובה נדיבה ימיני צהל בראותו
 חמן בחבה אל נערץ בסוד קדושים
 קרוש הנערץ בסוד שרפי מעוני רומ
 יפצחו עדת אמוני לישועתך קוית
 כן יאבדו כל איביך יהוה יהמו נא
 על מעוטי עמים ושנבם בחסדך
 כל לאומים פלאיך הראתם צוה
 מרומים אל מלך יושב על כסא ר
 יחרת עבדיך בחיוני כתביהם
 לרחמים לפני כל שוביהם ודבר
 לבם דרפאת מכאוביהם ואף

היותם בארץ אויביהם: צמתתני
 ריה מגפן פוריה הגלני והעלני אל
 ין מאפליה הקדמת ארבעה הוגי דת
 שיה דניאל חנניה מישאל ועזריה זה
 ל מאריות ואלה מלהביהם: חש האיל
 חזיר במהומה ומכוסה כמעט אורי
 ומאור שמשו כסה תמכת יד ימיני
 מיני והדסה וחצים אשר דרכו לי
 בלב רוביהם: קם עלי בפשעי
 בר הבער גרונו עלי פער כחזיר
 תוך היער הקדמת לי משיבי מלחמת
 שער והנני משתעשע בשכלם
 ויביהם ואף גם זאת בהיותם
 בארץ אויביהם:

גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא
 מאסתים ולא געלתים לבלותם
 פר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם
 רתי את בריתי יעקב ואף את בריתי
 וק ואף את בריתי אברהם אזכר
 ארץ אזכר: מן המצר קראתי יה ענני
 רחב יה יהוה לי לא אירא מה יעשה

לי אדם : יהוה לי בעוזרי ואני א

בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטח מה דחיתני לנפול ויהוה עזרני : עזי
טוב לחסות ביהוה מבטח בגדיביני וזמרת יה ויהי לי לישועה : קול
גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם : וישועה באהלי צדיקים ימין יהוה
דחיתני לנפל ויהוה עזרני : זה חיל : ימין יהוה רוממה ימין יהוה
יהירים קמו בכל דור : והאלהים עתה חיל : לא אמות כי אחיה ואספר
עלה אריה תחלה בכל פאושי יה : יסר יסרני יה ולמות לא
קם אחריו דוב שכול ולמזנב מכרניני : פתחו לי שערי צדק וזכא גם
דחיתני לנפל ויי עזרני : אז בצאתי ליה יה : זה השער ליהוה צדיקים יבאו
בא נחש עלי דרך : על עיףויגע ל : אורך כי עניתני ותהי לי לישועה :
בלבו מורך : גדעת והכית אותו שוי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל :
ירך : יום הרים יד עניו עליהם הגם זרים : אכזרים : כדבורים סבבונו :
דחה דחיתני לנפול ויהוה עזרני : בקום המן : בזה הזמן : בשוד שלמן
המן האנגני : בתנין לבלעני : וכתב דונו : ברוב מעל : סף רעל : בלי תעל
עדי : ביום אחר לגרעני : שלח משמני וישיעני : למחיה השאירני ועז וישע
דחה דחיתני לנפול ויהוה עזרני : חשבת : לולי יהוה שהיה לנו : אזי חיים
עזונו : איך דמו וזממו : בלבם נינס יחד : חשבת : להחריב בת : ישראל גוי
בסוד סודם : להשמידם : להכחידם : בחד : ובין תנור וכירים : המים
עזונו : קם צורר : ולי עזרר : אהבתו
אתו : ודת העמיד : וקץ לשמיד : עדת

שְׂרֵי וְנַחֲלָתוּ: וְצוּר הַמַּלְיָוִט וְטוֹב גַּמְלָה
וְהִרְאָה אֶת גְּבוּרָתוֹ: לְהַאֲבִידוֹ: לְהַכּוֹת

וְאִי אֲנִשִּׁי אֲמוּנָה וְכוּ לְקַמֵּן דָּף (מו)

לשבעה עשר בתמוז

אחר החזרה או' ורני ונפ'א ואה'ך או'

רָצָה שֶׁפֶל רוּמִי יוֹם דָּמָה רָשָׁע לְדַכְנִיעִי

מְשׁוֹשׁ לְבִי שֶׁבַת וְהוֹשִׁלְכֵתִי מִבֵּית

גִּזְעִי אָנֹכִי וְאָבְלוּ פִתְחֵי יוֹם נֶאֱסַף נְדִיבִי

וְעֵי לֶבֶן אֶקְוֶן מִיָּמִים יְמִמָּה בַחֲדָשׁ

הַרְבִּיעִי:

חֲדָשׁ הַרְבִּיעִי אֶפְפוּ עָלַי רַעוֹת וְאַנְחוֹת

בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בְּאַנְחֹתִי יִגְעֵתִי וְלֹא

אֶתִּי מְנוּחוֹת גִּיעָה גִיעֵתִי בְּכִי וְעַל כָּל

שֶׁקָּדְחוֹת כִּי בַיּוֹם זֶה נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְחֹת

חֵת יִצְאוּנִי וּמִכְבוֹ עָלַי תִּלְאוֹת וְגִבְרָה

צָרִי וְזִרְנִי בְּכָל פְּאוֹת סוֹב נִי וְהִגֵּן

חֲלִי קִץ פְּלֹאֵת כִּי שָׁמַשׁ וּמִנֵּן צִבְאוֹת:

חֲדָשׁ הַרְבִּיעִי דְמִיתִי עֲלוֹת מְשִׁיט רַחוּן

וְאִין מְעַמִּיד בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הֵייתִי

זֶה לְמֵאֲבָל וְלִהְשָׁמִיד וְלֹא מְצִאתִי

זֶה וּמִכְאוּבֵי נִגְדֵי תָמִיד כִּי בּוֹ בּוֹטֵל

וְהִרְאָה אֶת גְּבוּרָתוֹ: לְהַאֲבִידוֹ: לְהַכּוֹת

וְכִנּוּ אֱשֶׁר עֲנוּנוּ: הִשָּׁב צָר בַּעַת מִן

וְהִפִּיל פּוֹר גּוֹרְלוֹ: וְצוּר הַקְּשִׁיב יְאֹז הַ

בְּרֵאשׁוֹ אֶת תַּגְּמוּרוֹ: וְאֵל נֶאֱדָר בְּ

אֲדָר עֹז הִרְאָה לְקַהְלוֹ: בְּמֹו רֵצַח

נֵצַח הִכָּה אֱשֶׁר הִכּוּנוּ לִוְלֵי יְהוָה

לָנוּ אִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ:

לִוְלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמֵר נֹא יִשְׂרָאֵל

לִוְלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוֹם עַל

אָדָם: אִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ בְּחֵרוֹת אֶפְסֵם

אִי הַמַּיִם שֶׁמִּפּוֹנוּ נִחְלָה עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ

אִי עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוּנִים:

יְהוָה שֶׁלֹּא נִתְנַנוּ מִרְף לְשִׁנֵּיהֶם:

כְּצַפּוֹר נִמְלֵטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הִפַּח נִ

וְאַנְחָנוּ נִמְלֵטָנוּ: עֲזַרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה

שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

אֲדָנִי שָׁמְעָה אֲדָנִי סִלְחָה אֲדָנִי הַקֵּשׁ

וְעֵשָׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֵלֶיךָ

שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵידֶךָ וְעַל עַמְךָ: הַשֵּׁ

הַתְּמִיד : הַתְּמִיד יוֹם הוֹסֵר גְּבֵרָה יְלֵ
 כִּילֵּלֶת אַנְגֵּלִים • וּמִסְפְּדֵי גְדֵל כִּמְ
 הַדְּרָמוֹן כַּפְּלִים • סוֹב נָא וְהַחִיָּה רַחֵ
 אֵל שׁוֹכֵן שָׁמַיִם • יַחֲיֵנוּ מִיּוֹמַיִם
 בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי זַעַם צוֹר נִשְׁאַתִּי • וְ
 בִּי הַבְּעִיר • בִּשְׁבַעַה עֶשְׂרֵי בּוֹ חֵלֶ
 אֲחֻזְתָּנִי וְסַעַר מִסְעִיר טוֹבוֹת נְשִׁיתִי וְ
 מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי בַתְּגֵרֶת שְׁעִיר כִּי בּוֹ הִנֵּנִי
 הָעִיר : הָעִיר יוֹם הַבְּקָעָה בְּקוֹם
 וּמַגְדִּיאֵל • וְאֵזֶלֶת יְדֵי וְלֹא מִצְּאָה
 סוֹב נָא וְהַקְדֵּשׁ פְּלִיטַת אֲרִיאֵל • וְהַקְבִּי
 אֶת קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בַּחֲדָשׁ הַרְבִּיעִי יוֹם הוּא הוּא יוֹם תּוֹעֵיו
 וְעֵבֶרָה • בִּשְׁבַעַה עֶשְׂרֵי בּוֹ כִּי בְיוֹם
 זֶה חָמֵשׁ תְּלָאוֹת • טָרְפוּ חֵירֵי
 גָּלָה וְתַפְאֲרֹתֵי הוֹסֵרָה • לְשִׁבְרֵי אֵין
 וּמִכְתִּי נֶחֱלָה וְרוּחִי נִשְׁבְּרָה • כִּי בּוֹ
 אֶפּוֹסְטֵמוֹס אֶרֶת הַתּוֹרָה : הַתּוֹרָה בְּרִי
 נִשְׂרַפְּרָה חוֹדֵשׁ עָרֵי יְגוֹנִי • וְשִׁכְתוֹ מֵהַטָּת
 קָדֵשׁ יִשִּׁישִׁי וְזִקְנֵי סוֹב נָא וְחֹן בְּאַרְחִיק
 עֲדַת אֲמוֹנֵי רוּחַ דַּעַת וִירָאתִי יְהוָה

חֲדָשׁ הַרְבִּיעִי מֵעוֹתֵי מֶדֶד זֶר בְּסַאֲסָאָה
 וּבַה כָּל • בִּשְׁבַעַה עֶשְׂרֵי בּוֹ נוֹי הַשֶּׁם
 וְאֵת יַעֲקֹב אֹכֵל • סְפוֹת שְׁנָה בְּשִׁנָּה
 וְזֶה מִמְרוֹר אוֹכֵל • כִּי בּוֹ הוֹעַמְד צֶלֶם
 יוֹם הוֹעַמְד פֶּסֶל קִנְאָה וְתוֹעֵבָה •
 חֲבֵלָה רוּחִי וְתוֹחֲלֹתִי נִכְזָבָה • סוֹב נָא
 מִשׁוֹבֶת עִמָּךְ וְתִאֲחַבְּבֵם נְדָבָה •
 וְשִׁבְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה : וְאֵין עַל יְדֵי רַחֲמֵיךָ
 בְּבִגְדֵי אֲמָרֵי דָר מֵעוֹנֵי • בְּרֵישׁתֵּרְג
 עוֹנֵי הַכְּבִיד עוֹלֵי מוֹנֵי • גְּבַר עָלֵי זֶר
 הַלּוֹם לְהִלְמֵנִי • אֶפּוֹ טָרַף וַיִּשְׁטַמְנֵי :
 וְנִחַתִּי אֲשֶׁר לִי הוֹרָה • הֵן עַל בֶּן
 בִּי אֶף וְזַעַם וְעֵבֶרָה • זַעֲמוּ בִי הַרִיק
 בִּי יְרָה • וַיִּקְיַמְנִי לוֹ לְמִטְרָה : חֲרַפּוּ
 זֶה חָמֵשׁ תְּלָאוֹת • טָרְפוּ חֵירֵי
 לְמִשְׁוֹאתֵי יַגְעָה נַפְשִׁי יְגוֹעוּהָלֵאת
 מִשְׁמוֹעַ נִבְהַלְתִּי מֵרָאוֹת : כָּל אֱלֹהֵי
 יְעוֹדְרוֹנֵי אֲנַחוֹת • לְהַבָּה הַשִּׁיקְתָּנִי
 וְטוּחוֹת • מִסְפֵּד מֵר אֲגִדִּיל
 שְׁמֵחוֹת כִּי בְיוֹם זֶה נִשְׁתַּכְּרוּ

הלחתי : נועד עלי זר והמוניו
 סבוני כמים וטבעתי ואין מעמיד
 איריל כמו פי ונהי אתמיד כי ביו
 בטל התמיד : פושחי המו בהמור
 מיכל צמתו בבור חיי ויתנוני למ
 קרא עלי מועד והמוני שכול שכל
 זה הועמד צלם בהיכל : רבתי עם
 ופתחיה פתח העררה : שת גפני
 ביום זעם ועברה תאותו ראה זר ויד
 גברה כי ביום זה שרף אפוסטמוס
 התורה : חרקו שן רשעים ביום א
 העיר לא חמל זר ועקש על ישיש
 אפו כי חרה ורשפיו בי הבעיר
 זה הבקעה העיר : רחם יהוה ודבר
 עגומים : בשבעה עשר לחדש
 משתוממים : יה גלגל עליהם המון
 ממרומים : אל מלך יושב על כסא
 שעה נאסר : אשר נמסר ביד בכ
 העיר : לך ידמה זה כמה
 כבן צעיר : מולך צור בלב עצור
 יום יסעיר : יום גבר האיב ותבקעהעיר :
 ת אבך : ואספוק כף : ביום חמש
 זוני : ועל רגל העגל הלחות יצאוני :
 ד זר המבצר : ובמסגר הביאני : וגם
 מיד התמיד : ומעשתו כלאני : והושם
 ל בהיכל כדיל : ודתך זר באשהבעיר :
 אתחר ואתחלחל : ביום שדי השפני
 זפיפון מצפון בשבולת שטפני : ונהג
 ארץ צבי : וגם כדור צנפני : יום השך
 שוך שוך ריד פרס דחפני : אכרני
 זמני וקינה עלי זאת אעיר : הלעד בי
 הבי : הלעד אפך יעשן : גדור פרצי
 פרצי : ומחדק לקוט שושן : עין פקה
 לתי קח כמו חלב המדושן : בנה בית
 והשב גבול : הכרמל והבשן : שפוט
 אלם ואז ישלם המכעה והמבעיר :
 ישועתינו ישעה שועתינו וראה
 שוממותינו : ואורך גרותינו מדי
 בשנה בזכרנו ענותנו ביום חמשה
 יום ארעו את אבותינו : נא ארתי

הלחתי : נועד עלי זר והמוניו
 סבוני כמים וטבעתי ואין מעמיד
 איריל כמו פי ונהי אתמיד כי ביו
 בטל התמיד : פושחי המו בהמור
 מיכל צמתו בבור חיי ויתנוני למ
 קרא עלי מועד והמוני שכול שכל
 זה הועמד צלם בהיכל : רבתי עם
 ופתחיה פתח העררה : שת גפני
 ביום זעם ועברה תאותו ראה זר ויד
 גברה כי ביום זה שרף אפוסטמוס
 התורה : חרקו שן רשעים ביום א
 העיר לא חמל זר ועקש על ישיש
 אפו כי חרה ורשפיו בי הבעיר
 זה הבקעה העיר : רחם יהוה ודבר
 עגומים : בשבעה עשר לחדש
 משתוממים : יה גלגל עליהם המון
 ממרומים : אל מלך יושב על כסא
 שעה נאסר : אשר נמסר ביד בכ
 העיר : לך ידמה זה כמה
 כבן צעיר : מולך צור בלב עצור
 יום יסעיר : יום גבר האיב ותבקעהעיר :
 ת אבך : ואספוק כף : ביום חמש
 זוני : ועל רגל העגל הלחות יצאוני :
 ד זר המבצר : ובמסגר הביאני : וגם
 מיד התמיד : ומעשתו כלאני : והושם
 ל בהיכל כדיל : ודתך זר באשהבעיר :
 אתחר ואתחלחל : ביום שדי השפני
 זפיפון מצפון בשבולת שטפני : ונהג
 ארץ צבי : וגם כדור צנפני : יום השך
 שוך שוך ריד פרס דחפני : אכרני
 זמני וקינה עלי זאת אעיר : הלעד בי
 הבי : הלעד אפך יעשן : גדור פרצי
 פרצי : ומחדק לקוט שושן : עין פקה
 לתי קח כמו חלב המדושן : בנה בית
 והשב גבול : הכרמל והבשן : שפוט
 אלם ואז ישלם המכעה והמבעיר :
 ישועתינו ישעה שועתינו וראה
 שוממותינו : ואורך גרותינו מדי
 בשנה בזכרנו ענותנו ביום חמשה
 יום ארעו את אבותינו : נא ארתי

הרוחות ובוהן סתרי טוחות שעה
נדחות נפוצות בארבע רוחות מדי
בשנה בזמן זה נאנחות ביום עקב מור
נשתברו הלחות וכל ימי שנתינו נמ
'גוננו: רדה מטיט היון * טבועים
מעמיד עדר תתרה למאכל
ולתשמיר מדי שנה בשנה ביום זה
מצמיד יום בו יד זר האמיד ובו
התמיד על רוב עונותינו ועוצם הט
יה אשר הכל יוכל פדה משכול
מיד עקש וסכל ושאר יעקב אבל
שנה בשנה ביום זה ממרוד אבל בה
זר למולי בו צלם בהיכל על כל קור
'זלו רמעותינו: שברנו מה נורא כי
ממורא נאור עוטה אורה גמולי
הורה מדי שנה בשנה נהי ביו
אחקורה יען כי בו שרף אפוסטמו
התורה לזאת נשכבה בבשתינו
בית תפארתנו: רחום יכפר עון
תמתו לא יעיר פדה חיש מידי

ולשבעה עשר בתמוז:

אמונה אברוי באים בכח מעשיהם:
גבורים לעמוד בפרץ רוחים את
רוח: היו לנו לחומה ולמחסה ביום
זועכים אף בלהשם דמה עצרו
עם: טרם קראוך עניתם יודעים
גור ולרצות: כאב רחמת למענם לא
בותם ריקם: מרוב עונינו אבדנום
פנו מנו בהטאנו: סעו המה למנוחות
אותנו לאנחות: פסו גודרי גדר
מו משיבי חמה: קמים בפרץ אין
ס לרצותך אפסו: שוטטנו בארבע
תרופה לא מצינו: שבנו ילדיך

בבשת פנינו • לשחרך • בעת סלוי וחנונתו ואמרת לו • סלחתי כדברך •
 (נ"א צרותינו) ^א מלך • נ"א איש חמודות אמר לפניך • המה
 תמהנו מרעות • תשש כחנו מצר • אלהי אונך ושמע פקה עינך וראה
 שחנו עד למאד • שפלנו ^ב עזממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה •
 רחום כך היא מרתנו • קשי עורף • לא על צדקותינו אנחנו מפילים
 אנחנו • צעקנו בפינו הטאנו • פנחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים •
 ועקש לבנו • עליון רחמך מעולם • אדני שמעה • אדני סלחה • אדני הקשיבה
 עמך היא • נחם על הרעה • ממועשה • אל תאחר למענך אלהי כי שמך
 חסד • לא תתעלם בעתות בא • נקרא על עירך ועל עמך • ולירושלם עירך
 גדולה אנחנו • יודע לעיני הכל אמרת לה • הנני נשפט אותך על אמרך
 וחסדך עמנו • חתום פי שטן ואישמלא חטאתי • אנחנו בושנו במעשינו
 זעום בו וידום • ויעמד מריץ טוב לנכלמנו בעונותינו אין לנו פה להשיב
 הוא יגיד ישרנו • דרכיך רחום וחנו • ולא מצה להרים ראש •
 לנאמן בית • בבקשו אזמלפניך • אלהינו ואלהי אבותינו • אך תעש עמנו
 הודעת לו • כלה • תאחו ירך במשפט • בכוא
 וכשחטאו ישראל במדבר • עמותוכחה נגדך • שמנו מספרך אל תמה •
 בתפלה לפניך ובקש גשתך לחקור מוסר • רחמך יקדמו רגזך •
 על עמך ישראל וכך אמר בתפלה דלות מעשים בשורך • קרב צדק מאלך •
 נא לעון העם הזה כגודל חסדך • הורנו בזעקנו דך • צו ישועתנו במפגיע •
 נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ותשיב שבות אהלי תם • פתחיו ראה כי
 אתה השיבות לו כדרכי טובך • שממו • זכור נאמת עדות לא תשכח מפי

זרעו : חותם תעודה תתיר סודך
בלמודך טבור אנן הסהר נא אל
המוג : יה דע את אשר ידעוך מגור
הגוי אשר לא ידעוך : כי תשיב לב
לכודים אסירי התקוה :
אשמנו מכל עם בשנו מכל גוי
ממנו משיש הוה לבנו כלה בגלותינו וקים לנו יהוה
החבר אויבנו ונפרע פארנו זבול מקרמיה חוץ כאמור בימים ההם ובעת
חרב בעונינו טירתנו היתה לשמה היא נאם יהוה יבקש את עון ישראל
אדמתנו לזרים כחנו לנכרים לעינינו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה
עשקו עמלנו ממושך ומורט ממנו נו אסדח לאשר אשאר ואל יעבב
עלם עלינו סבלנו על שבמנו עבפניך כל חטא ועון את תפלתנו ומחול
משלו בנו פורק אין מידם צרות רמלה לכל עונתינו כי אדטוב וסלח אתה :
סבבונו קראנוך יהוה אלהינו רחמא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
ממנו בעונינו שבנו מאחריך תע להשיב אפנו ולא יעיר כל חמתו :
בצאן ואבדנו ועדין לא שבנו מתעיתותה יהוה לא תכלא רחמיק ממני חסדך
והיאך נעיי פנינו ונקשה ערפנו לואמתך תמיד יצרוני : הושיענו יי אלהינו
לפניך יהוה אלהינו ואהי אבותינו צדיק בצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו : השתבח בתהלתך : אם עונות תשמר
עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בושא אדני מי יעמד : כי עמך הסליחה למען
ונכלמתי להרים אלהי פני אליך : לא כחטאינו עשה לנו ורא

כעונותינו גמר עלינו : אם עונינו ענו עירך ועל עמך : אבינו אב הרחמן
 יהוה עשה למען שמך : זכור רחמך וראנו אבות לטובה וקבץ נפוצותנו
 וחסדיך כי מעולם חמה : יענך יי ביום ארבע כנפות הארץ יכירו וידעו כל
 ישגבך שם אלהי יעקב : יי הושיעה היום כי אתה יהוה אבינו אתה אנחנו
 יעננו ביום קראנו : אבינו מלכנו וזמר ואתה יוצרנו ומעשה ירך כלנו :
 ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צנינו מלכנו צורנו וגאלנו חוסה יהוה על
 ברוב רחמך והושיענו למען שמך : ויך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל פס
 אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם :
 מצרים ביד חזקה ותעש לך שם ביום ענו יי כי חטאנו ואין מי יעמוד בעדינו
 חטאנו רשענו : אדני בכל צדקתך לא שמך הגדור יעמוד לנו בעת צרה
 נא אפק וחמתך מעירך ירושלם הר קרחם אב על בניס רחם עלינו חמול על
 כי בחטאינו ובעונת אבותינו ירושך ורחם על נחלתך : חוסה נא ברוב
 ועמך לחרפה לכל סביבותינו : ועתמך חננו מלכנו ועננו : לך יי הצדקה
 שמע אלהינו ו תפלת עבדך ואל תחשה נפלאות בכל עת ועת : הבט נא
 והאר פניך על מקדשך השמים הושיעה נא צאן מרעיתך : אל ימשל
 אדני : הטה אלהי אונך ושמע פקח לנו קצף כי לך יי הושיעה בך תוחלתנו
 וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא ילוה סליחות אנא סלח נא : כי אל טוב
 עדיה כי לא על צדקותנו אנחנו מפ

תחנונו לפניך כי על רחמך הרבים : אנא מלך רחום וחנון זכור והבט לברית
 שמעה אדני סלחה אדני הקשיכה וע בין הבתרים ותראה לפניך עקדת
 אל תאחר למעןך אלהי כי שמך נקד

אבינו ואל תפישנו מלכנו ואל ת
 יוצרנו ואל תעש עמנו כלה בגלות
 כי אל מלך חנון ורחום אתה
 אין כמוך חנון ורחום אלהינו אין
 א ארך אפים ורב חסד ואמת הו
 ורחמנו מרעש ומרוגז הצילנו
 לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב
 אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל ת
 שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
 והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה
 בן דרכך לעשות חסד חנם בכל דור
 אנא יי הושיעה נא : אנא יי הצליחה
 אנא יי עננו ביום קראנו יי דך יי קוינו
 יי חבינו יי דך יי ניחל אל תחשה ותע
 כי נאמו גוים אברה תקותם כל ברו
 תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה
 הפותח יד בתשובה לקבל פוש
 וחטאים נבהלה נפשנו
 עצבוננו א תשכחנו נצח קומה והוש
 אל תשפוך חרונו עלינו כי עמך י
 בני ברייתך א הביטה דל כבודנו ב

צוננו כטומאת הנדה עד מתי עזך
 כי ורתפארתך ביד צר המה יראו
 ישו ויחתו מגבורתם עוררה גבורתך
 שיענו למען שמך אל ימעטו לפניך
 לאותינו מהר יקדמונו רחמיק בעת
 תינו לא למעננו אלא למענך פעור
 תשחת את זכר שאריתנו כי דך
 ללות עינינו כי א מלך חנון ורחום אתה
 ור לנו עדותנו בכל יום תמיד אומרים
 מים באהבה שמע ישראל יהוה אלהינו
 יהוה אחד : ואלו חלו קדים

ואלו סמון

ארך אפים ורב חסד ואמת אל באפך תוכיחנו
 חוסה יי על ישראל עמך ורושיענו מכל רע
 אנו דך ארון סלח נא ברוב רחמיק אל :
 ארך אפים ומלא רחמים אל תסתר פניך ממנו
 חוסה יי על שארית ישראל עמך והצילנו מכל
 חטאנו דך ארון סלח נא ברוב רחמיק אל :
 המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא :
 שרי העם שבכה לו אשרי העם שיהוה אלהיו :
 ס"ת מן ארון הקדש טכהיכל ומראה לעם וכשמולוכין
 ס"ת למיכה או סמון
 גדרו ליהוה אתי וגרוממה שמו יהדו :

רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קד
 רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו
 יחור אלהינו : אין קדוש כיי כי אין בלתי
 כזהינו : כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור וזלת
 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
 היא לפחזיקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה ד
 וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לארבי רהו
 למו מכשול : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו
 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו : הבו
 לאלהים ותנו כבוד לתורה :
 ובסמניחין הס"ת על סמיכה לו
 האר תמים דרכו אמרה יהוה צרופה סגן
 החוסים בו : בית אהרן ברבו את יי
 בהן קרב וכהן :
 וקורין ג' גברי כפר' זו
 ויחל משה את פני יהוה אהיו ויאמר למה יי
 אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצר
 גדול וביד חזקה : למה יאמרו מצרים לא
 הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני
 שוב מחרון אפך והנחם על דרועך לעמך
 לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשב
 כך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי
 וכדי הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרע
 לעלם : וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשו

אמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
 כראשנים וכתבתי עליהם את הדברים
 אשר היו עליהם הראשנים אשר שברת : והיה
 לך לבקר ועלית בבקר אלהי סיני ונצבת לי שם
 ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם איש אירא
 לל ההר גם הצאן והבקר אירעו ארמול ההר ההוא :
 פסל שני לוחות אבנים כראשנים וישבם משה
 בבקר ועל אלהי סיני כאשר צוה יהוה אתו
 ויהי כידו שני לוחות אבנים : וירד יהוה בענן ויתיצב
 מן שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא
 ויהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
 צדק לא יעשה וחסד ורחמים לא יעשה ונקמה לא
 יעשה וקדוה לא יעשה ואלהים יעשה ואלהים יעשה
 ואלהים יעשה ואלהים יעשה ואלהים יעשה
 אמר אסנא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני
 קרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 חללתנו : ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד פניך
 עשה נפלאות אשר לא ינבראו בכל הארץ ובכל
 נמים וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה
 יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך :
 ואלו חמי קדים ונולדין הס"ת ואלו

יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
 וישבי ביתך עוד יהללך סלה :

אשרי העם שככה לו אשרי העם של קראיו לכל אשר יקראהו באמת :
אלהיו : תהלה לדוד ארוממך און יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
המלך ואברכה שמך לעולם ועד : שיעם : שומר יהוה את כל אהביו ואת
יום אברכה ואהללה שמך לעולם ו הרשעים ישמיד : תהלת יהוה ידבר
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך ינחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשונצח מזמור לדוד : ענה י ביום צרה ישנכה שם
ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספר
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו
ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד :
יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו :
יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה :
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : לה
לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכא
מלכותך מלכות כל עולמים וממשל יהוה : ואני זאת בריתי אותם אמר
בכל דוד ודוד : סומך יהוה לכל הנפלה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי
וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישוף דא מושו מפך ומפי זרעך ומפי זרע
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פנה אמר יהוה מעתה ועד עולם : ואתה
את ידיך ומשביע לכל חי רצון : צדיק יוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יואמר קדוש קדוש יהוה צבאות

אלהיו : תהלה לדוד ארוממך און יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
המלך ואברכה שמך לעולם ועד : שיעם : שומר יהוה את כל אהביו ואת
יום אברכה ואהללה שמך לעולם ו הרשעים ישמיד : תהלת יהוה ידבר
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך ינחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשונצח מזמור לדוד : ענה י ביום צרה ישנכה שם
ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספר
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו
ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד :
יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו :
יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה :
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : לה
לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכא
מלכותך מלכות כל עולמים וממשל יהוה : ואני זאת בריתי אותם אמר
בכל דוד ודוד : סומך יהוה לכל הנפלה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי
וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישוף דא מושו מפך ומפי זרעך ומפי זרע
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פנה אמר יהוה מעתה ועד עולם : ואתה
את ידיך ומשביע לכל חי רצון : צדיק יוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יואמר קדוש קדוש יהוה צבאות

מלא כל הארץ כבודו : ומקבלין ה
דין ואמרין קדיש בשמי מרומא על
בית שכינתיה קדיש על ארעא
גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי על
יהוה צבאות מריא כל ארעא זיו יקו
ותשאני רוח ואשמע אחרי קוד רעש
ברוך כבוד יהוה ממקומו : ונגמ
רוחא ושמעית בתראי קר זיע ש
דמשבחין ואמרין בריך יקרא די מ
בית שכינתיה : יהוה ימלך לעולם
" מלכותיה קאים לעלם ולעלמי על
יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אב
שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות
עמך והכן לבכם אליך : והוא רחום
עון ולא ישחית והרבה להשיב אפ
יעיר כל חמתו : כי אתה יהוה טוב
ורב חסד לבר קראיך : צדקתך
לעולם ותורתך אמת : תתן אמת ל
חסד לאברהם אשר נשבעת לא
מימי קדם : ברוך אדני יום יום יעמ

אל ישועתנו סלה : יהוה צבאות עמנו
שגב לנו אלהי יעקב סלה : יהוה צבאות
שרי אדם בטח בך : יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :
יהוה אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי
לם נטע בתוכנו הוה יפתח לבנו
תורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
גשות רצונו ולעברו בלבב שלם רא
ע לריק ולא נלד לבחלה : יהי רצון
פניך יהוה אלהינו ואלהי אבותנו
ששמור חקיך ומצותיך בעולם הזה
זכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי
עולם הבא : למען יזמרך כבוד ולא ירום
יהוה אלהי לעולם אורך : " חפץ למען
דקו יגדיד תורה ויאדיר : ויבטחו בך
דעי שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה :
זה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ :
יקו ויאמן לבבכם כל המיחלים ליהוה :

ואומר סחון סני קדיש ואמכ"ת
(יד)

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון
דכל בית ישראל קדם אבונא
(וארעא) ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים וישבע וישועה
ושונא ורפואה וגארה וסליחה וכפרה
והצלה לנו ורכל ישראל ואמרו אמן
עשה שלום במרומו הוא ברחמיו
עשנה ויראו שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

ומחורין ס"ת למקומו וכו'

יהללו את שם ה' כי נשגב שמו רבדו חודו על אר
יודם קרן רעמו תהרה רכל חסדיו לבני יש
קדוהו הללויה ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים
ספעל ועל הארץ מתחת אין עוד אין כבוד באלה
ואין כמעשיך השיבנו ה' ארץ ונשובה חדש ימינו

תפלה לדוד תטה יהוה אונקה ענני כי עני ואב
שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך

אלהי חבוטח אליך: חנני אדני כי אליך יאק
היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אש
אתה יהוה טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך:
יהוה רחמתי ותקשיבה בקול תחנונותי: ביום
אקראך כי חנני: אין כבוד באלהים אדני
במעשיך: כל גוים אשר עשית יבאו וישתחו
אדני ויכבדו לשמך: כי גדול אתה ועושה

אלהים לבדך: הורני יהוה דרכך אתך באמתך
ולבכי ליראה שמך: אודך אדני אלהי בכל לבכי
דברה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי
ול תחתיה: אלהים: זדים כמו עלי וערת ערצים
יהא שלמא רבא מן שמיא חיים וישבע וישועה
ושונא ורפואה וגארה וסליחה וכפרה
והצלה לנו ורכל ישראל ואמרו אמן
עשה שלום במרומו הוא ברחמיו
עשנה ויראו שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

ועקב לבו ונלכה באור יהוה: כי כל העמים ילכו
איש כשם אלהיו ואנהנו נלך בשם יהוה אלהינו

לם ועד: יהי יהוה אלהינו עמנו באשר היר עם
תינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו
בת בכל דרכיו ולשמר מצותיו והקיו ומשפטיו אשר
את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתני

יהוה קרבים א יהוה אלהינו יומם ולידה לעשות
בט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען

תכלת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:
המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו: יאמר נא
ישראל: לולי יהוה שהיה לנו: בקום עלינו אדם:
חיים בלעונו: בחרות אפס בנו: אזי המים שטפנו
ה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו: המים
רונים: ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם: נפשו
פור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו
נמלטנו: עזרנו בשם יהוה: עשה שמים וארץ:

היום יום אחר בשבת קודש

לדוד

מזמור ליהוה הארץ ומלוכה תבל וישראל
 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות
 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : ג
 ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע
 ישא ברכה מאח יהוה וצדקה מאלהי ישעו :
 דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים
 והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מי
 הכבוד יהוה עוזו וגבור יי גבור מלחמה : שאו
 ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד :
 זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד

דיום ב

היום יום שני בשבת קודש

שיר מזמור לבני קורח : גדול יהוה ומהלל מאד
 אלהינו הר קדשו : יפה נוף משוש כל הארץ
 ציון ירבותי צפון קרית מלך רב : אלהים בארמון
 גודע למשגב : כי הנה המלכים נוערו עברו
 המה ראו בן תמהו נבהלו נחפזו : רעה אחותכם
 חיל בילדה : ברוח קדים תשבר אניות תרשיש
 שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו
 יכוונה ער עולם סלה : דמינו אלהים חסדך
 היכלך : כשמך אלהים בן תהלתך על קצוי ארץ
 מלאה ימינה : ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה
 משפטך : סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה :
 לבכם לחיליה פסגו ארסנותיה למען תספורו
 צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב : מי יקום
 מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און : רולי יהוה

כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו
 הושיענו

היום יום שלישי בשבת קודש

לדוד
 לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
 ישפט : עד כרחי תשפטו עול ופני רשעים
 סלה : שפטו דר ויתום עני ורש הצדיקו : פלטו
 אביון מיד רשעים הצילו : לא ידעו ולא יבינו
 כה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ : אני אפרתי
 אתם וכני עליון כלכם : אכן כאדם תמהון
 השרים תבלו : קומה אלהים שפטה הארץ כי
 תנחר בכל הגוים :

היום יום רביעי בשבת קודש

נקמות יהוה אל נקמות הופיע : הנשיא שפט הארץ
 הארץ נשגב גמול על גאים : עד מתי רשעים יהוה עד
 בארמון רשעים יערוזו : יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי
 יהוה ידברו ונחלקה יענו : אלמנה וגר יהרגו
 ויאמרו לא יראה יהוה ולא יבין אלהי
 וכסילים מתי תשכירו : הנטע
 יוצר עין הלא יביט : היסר גוים
 חסדך נ יוכיח המלמד אדם דעת : יהוה ידע מחשבות
 אשרי הגבר אשר תיסרנו יהוה
 להשקיט לו מימי רע עד יכרה
 ששחת : כי לא יטוש יהוה עמו ונתחתו לא יעזוב :
 מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און : רולי יהוה

עורתה לי כמעט שכנה דומה נפשי : אם אמר
רגלי חסדך יהוה יסעדני : ברב שרעפי בקרבי
ישעשעו נפשי : היחברך כסא הוור. יוצר עמי
חק : יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו : ויהי
למשנב ואלהי לצור מחסי : וישב עליהם
וכרעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו :
ליום ה ה היום יום המישי בשבת קודש

למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהינו
הריעו לאהי יעקב : שאו זמרה ותנו
נעים עם נבל : תקעו בחדש שופר בכסא דיו
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : עדות
שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי
הסירותי מסבל שכמו כפיו מדור תעברנה
קראת ואחלצה אענה בסתר רעם אבחנה על מי
סלה : שמע עמי ואעידה כף ישראל אם תשמע
יהיה כף אל זר ולא תשתחוה לאל נכר : אנכי
אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיה ואמ
ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי : וא
בשריורה לבם ילכו במועצותיהם : לו עמי ש
ישראל בדרכי יחלכו : כמעט אויבהם אכנ
צריהם אשיב ידי : משנאי יחזה יכחשו לו ויהי
לעולם : ויאכילתו מחלב חמה ומצור דבש אש

ליום ו היום יום ששי בשבת קודש
יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עוז התאור אר
תבל כל המוט : נכון כסאך מאז מעולם יותו : אהלי ארום וישמעאלים מואב

נא נהרות יחזה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
יהוה יחזה : עדתיה נאמנו מאד לביתך נאווה קרש
לחך מונור סווס סומרים
ושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים
להדוור לשם קדשך להשתבח

ברוך יהוה אלהי ישראל מן
ברוך יהוה מציון שוכן
שלום הללויה : ברוך יהוה אלהים
להי ישראל עושה נפלאות לברו :
שם כבודו לעולם ומלוא
את כל הארץ אמן ואמן :
ליום גדלו ולעשרה בטבת

מזמור לאסף : אלהים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקט אל : כי הנה
יהי ביד יהמיון ומישנאיך נשאו ראש : על
יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך :
מרו לכו ונכחידם מוגוי : ולא יזכר שם
יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עוז התאור אר
תבל כל המוט : נכון כסאך מאז מעולם יותו : אהלי ארום וישמעאלים מואב

עורה לי כמעט שכנה דומה נפשי : אם אמר
רגלי חסדך יהוה יסעדני : ברב שרעפי בקרבי
ישעשעו נפשי : היחכרך כסא הוור יוצר עמי
חק : יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו : ויהי
למשנב ואלהי לצור מחסי : וישב עליהם
וכרעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו :
ליום ה ה יום יום המישי בשבת קודש

למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהינו
הריעו לאהי יעקב : שאו זמרה ותנו
נעים עם נכר : תקעו בחדש שופר בכסא ליום
כי חק לישראל הוא משפט דאלהי יעקב : עדות
שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי
הסידותי מספר שכמו בפיו מדוד תעברנה
קראת ואחלצך אענה בסתר רעם אבהנך על מי
סלה : שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע
יהיה בך אר זר ולא תשתחוה לאל נכר : אנכי
אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמ
ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי : וא
בשריורה לבס ילכו במועצותיהם : לו עמי ש
ישראל בדרכי יחלכו : כמעט אויבהם אנכי
צריהם אשיב ידי : משנאי יחיה יכחשו לו ויהי
לעולם : ויאכילהו מחלב חסה ומצור דבש אש

ליום ו ה יום ששי בשבת קודש
יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עוז התאזר אור
תבל בר תמוט : נכון כסאך מאז מעולם
דמותו : אהלי ארום וישמעאלים מואב

נאו נהרות יחיה נשאו נהרות קולם ישאו נהרות
מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
יהוה יהוה : עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש
חזק מנמור סווס חומרים

ושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים
להרות לשם קדשך להשתבח
ברוך יהוה אלהי ישראל מן
עולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
רוייה : ברוך יהוה מציון שוכן
שלים הללויה : ברוך יהוה אלהים
אלהי ישראל עושה נפלאות לברו :
שם כבודו לעולם וימלא כבודו
את כל הארץ אמן ואמן :
ליום גדלים ולעשרה בטבת

מזמור לאסף : אלהים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקט אל : כי הנה
יבין יהמיון ומישנאיך נשאו ראש : על
יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך :
מרו לכו ונבחדים מגוי : ולא יזכר שם
עוד : כי נועצו לב יחדיו עליך ברית
מאז מעולם

והגרים : גבל ועמון ועמלק פלש
 יושבי צור : גם אשור נלוה עמם ה
 לבני לוט סלה : עשה להם
 כסיסרא כיבין בנהל קישון : נשמד
 דאר היו דמן לארמה : שיתמו
 בערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל
 אשר אמרו נירשה לנו את נאות
 אלהי שיתמו בגלגל כקש לפני רוח
 תבער יער וכלהבה תלהט הר
 תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם
 פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה :
 ויבהרו עדי עד ויחפרו ויאבדו :
 אתה שמך יי לבדך עליון על כל הגוים
 זכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ
 וישתחוו לפניך
 למנצח עז אילת השחר מזמור לדוד : אליאל משפחות גוים : כי ליהוה המרוכה ומושל בגוים :
 עובתני רחוק מישועתי דברי שאנתו זכרו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי
 אקרא יומם ולא תענה ולידה ולא דומיה לנפר ונפשו לא תיה : זרע יעבדנו יספר לאדני קדור :
 קדוש יושב תהלות ישראל : כה בטחו אבותינו
 ותפלטמו : אליה זעקו ונמלטו בה בטחו ולא
 ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם וכזוי עם
 ילעיגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש : גל אר
 יצילהו כי חפץ בו : כי אתה נחי מבטן מבטיחיו
 אמי : עליה השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתארץ : שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר :

לשכעה עשר כתמו

היינו הרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו
" תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך : שפך
הגוים אשר לא ידעו ועל ממלכות אשר
קראו : כי אכל את יעקב ואת גוהו השמו :
לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמיה כי דלנו
עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה והציונו
עד חטאתינו למען שמה : למה יאמרו הגוים
אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך
תבא לפניך אנקת אסיר בגדר זרועך הור
תמותה : והשב לשכנינו שבצתים אל חיקם
אשר חרפוהו אדני : ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך

ואומר קרוי יסא שלמה רבא

קוה אל " חוק ויאמין לבך וקוה אל
אין קרוש ב"י כי אין בלתך וא
בארהינו : כי מי אלוה מבלעדך יהוה
צור זולתי אלהינו :
אין באלהינו * אין באדוננו * אין במל
ה"ן כמושיענו : מי באלהינו
באדוננו * מי במלכנו * מי כמושי
נודה לאלהינו * נודה לאדוננו * נ
למלכנו * נודה כמושיענו : ברוך אל

ך אדננו * ברוך מלכנו * ברוך מושיענו :
ה הוא אלהינו * אתה הוא אדוננו *
ה הוא מלכנו * אתה הוא מושיענו :
ה תושיענו אתה תקום תרחם ציון כי
עת לחננה כי בלא מועד :

ואו' פטוס הקטורת עד וכשנים קדמוניות

א דבי אלהיו כל השונה הלכות בכל
יום מוכטח לו שהוא בן העולם הבא *
נאמר הליכות עולם לו * אתקרי הליכות
לא הלכות : אמר רבי אדעזר * אמר רבי
נינא תלמידי חכמים מרבים שלום
עולם שנאמר וכל בניך למודי " ורב
לום בניך : אל תקרי בניך אלא בוניך :
הי שלום בחי'ך שלוה בארמנתך : למען
חחי ורעי אדברה נא שלום בך : למען
יית " אלהינו אבקשה טוב לך : וראה
בנים לבניך שלום על ישראל : שלום רב
אוהבי תורתך ואין למו מבשוד : " עוז
לעמו יתן " יברך את עמו בשלום :

ואו' חנו קרוי ואמכ"ה

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל
 תלמידהון דעסקין באורייתא קדשה
 באתרא דרין ודי בכר אתר ואחר יהא
 ודהון ולכון חנא וחסדא ורחמי מן קדם מריה
 וארעא ואמרו אמן
 יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה
 ושוכא ורפואה וגארה וסליחה וכפרה
 והצלה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן
 עשה שלום במדומיו הוא ברחמיו יעשה
 עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן
 רבנן ברכו את יהוה המבורך
 ועונס הקבל ברוך יהוה המבורך לעולם
 עלינו לשבח לארון הכל לתת גודל
 ליוצר בראשית שלא עשנו נהינו יכרעו ויפולו
 ולכבוד שמך יקר הארצות ולא שמנו
 כמשפחות האוונקבלו כלם את עול מלכותך
 ותמלוך שלא שם חרקנו בהם ולא גוררנו
 כנהם לעולם ועד כי המלכות שלך
 המונם שהם משתחיים להבל ולעולמי
 עד תמלוך בכבוד כפתוב ומתפללים
 אל אל לא יושיע ואנדרתך יהוה ימלוך
 לעולם ועד והיה משתחיים לפני
 מך מלכי המלכה למך על כל הארץ
 ביום ההוא הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמו ויוסד ארץ ומושב יקרו
 בשמים ממע ושכינת עזו
 בגבהי מדומים הוא אלו

עוד אחר אמת מלכנו ואפס זולתו
 טוב בתורה וידעת היום והשבות אל
 ארצנו כי יהוה הוא האלהים בשמים
 מעל ועל הארץ מתחת אין עוד
 כן נקוה לך יהוה אלהינו לדאות
 מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים
 הארץ והאלילים כרות פרתון לתקן
 במלכות שדי וכד בני בשר יקראו
 מך להפנות אליך כל רשעי ארץ
 וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע
 תשבע כל לשון לפניך יהוה
 עשנו נהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר
 את עול מלכותך ותמלוך שלא שם
 חרקנו בהם ולא גוררנו כנהם לעולם
 ועד כי המלכות שלך המונם שהם
 משתחיים להבל ולעולמי עד תמלוך
 בכבוד כפתוב ומתפללים אל אל לא
 יושיע ואנדרתך יהוה ימלוך לעולם
 ועד והיה משתחיים לפני מך מלכי
 המלכה למך על כל הארץ ביום ההוא
 הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמו
 ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממע
 ושכינת עזו בגבהי מדומים הוא אלו

תפלת מנחה

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור
ידידות משכנותיך יהוה צב
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות
ובשרי ירננו אל אל חי : גם צפור
בית ודרור קן לה אשר שתה אפרתי
מזבחותיך יי צבאות מלכי ואלהי
יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :
אדם עוז לו בך מסלות בלבבם :
בעמק הבכה מעין ישיתוהו גם ברו
יעטה מורה : ירכו מחיל אל חיל
אל אלהים בציון : יהוה אלהים
שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב
מוגנו ראה אלהים והבט פני משיח
טוב יום בחצריך מארץ בחרתי הס
בבית אלהי מדור באהלי רשע : כי
ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה
צדיק ימנע טוב להולכים בתמים : יהוה צ
אשרי אדם בטח בך :

ואו' פרשת התמיד ופטוס הקטרת ואשרי ואח"ך ס"ת
ומנוחיון ס"ת וקוריון ג' נכרי כפר' וימל ואח"ך

מנחה לארבע תעניות

יד יהוה לעולם אלהיך ציון דרור
ודור הללויה :

תפלתי קטרת לפניך משאת כפי
מנחת ערב הקשיבה לקור שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל :

ואו' סלי קדיש

פללין י"ח כמו בשחרית ועושים נשיחות כסוס בחזרה
ס' גדליה אחר החזרה או' חבינו מלכנו ואח"ך ודני ונפ"ח
ס' נוסחים לומר ע"י רחמיך ואנשי אמונה וכו' עד וסלח
(ואו' החזן קדיש תתקבל ואח"ך או')

אלה לעני כי יעטוף ולפני יהוה ישפוך שיחו : יהוה
שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא : א תסתר
ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר
: כי כרו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו : הובח
שב ויבש דבי כי שכחתי מאכל לחמי : מקור אנחתי
קה עצמי לבשרי : דמיתי לקאת טדכר הייתי בכוס
החיות : שקרתי ואהיה בצפור בודד על גג : כל היום
צונני אויבי מהוללי בי נשבעו : כי אפר כדחם אכלתי
קני בבכי מסכתי : מפני זעמך וקצפך כי נשאתני
שליכני : ימי בצל נטווי ואני בעשב איבש : ואתה יי
אלם תשב וזכרך דרר ודר : אתה תקום תרחם ציון
עת לחננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך את אבניה
ת עפרה יחוננו : ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי
רצו את כבודך : כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו :

מנחה לארבע העניות

פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם
זאת לרר אחרון ועם נברא יהלך יהוה
ממרום קדשו יהוה משמים י ארץ הביט : לש
אסיר לפתח בני תמותה : לספר בציון שם
בירושלם : בהקבץ עמים יחדיו וממלכות
יהוה : ענה בדרך כחי קצר ימי : אמר אלי
בחצי ימי בדור דורים שנותיך : לפנים הא
ומעשי ידיך שמים : המה יאברו ואתה תע
כבוד יבדו כדבוש החליפם ויחלומו : וא
ושנותיך לא יתמו : בני עבדיך ישכנו
לפניה יבון : ואו' קדוש יהא שלמא ועליו
ומתפללין ערבית

יום עשרה בטבת שחל בע"ש מוציאין ס"ת וק
ומתפללין י"ס ואו' עננו ואחר החזרה או' יהי שם
וקדוש תקבל ואו' מזמור ה' מלך גאות לבש ועל

ערב תשעה באב

מתפללין מנחה גדולה (משש שעות ומחלה)
קטנה (מתשע ומחלה) ואחר החזרה קורין יהי שם
בגנינות ועליו לשבח והולכים לבתיהם ואוכלין
המפסקת ונוהגים לאכול תבשיל בעדשים שהם מלא
ולא יאכל בשר ולא ישתה יין ולא יאכל ב' תבשילין
ט"ב בא' בשבת או שחל בשבת ונדחה לא' בשבת
ושותה יין בסעודה המפסקת ואין או' לרקתך כ

ליל תשעה באב

סא

ס המגעלים והולכים לכהכ"כ ויושבים ע"ג מחלפות
יום עד תפלת המנחה ומתחיל החזן בקול ככו :

נהרות בכל שם יישבנו גם בכינו
בזכרנו את ציון : על ערבים בתוכה
לנו בגרותינו : כי שם שאלונו שובינו
שיר ותודלנו שמחה שירו לנו משיר
: איך נשיר את שיר יהוה על אדמת
: אם אשבחך ירושלם תשבח ימיני :
בק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם
אעלה את ירושלם על ראש שמחתי :
יהוה לבני אדום את יום ירושלם
ומרים ערו ערו עד היסוד בה : בת
השדודה אשרי שישלם לך את
לך שגמלת לנו : אשרי שיאחו ונפץ
עולדיך אל הפרע : במ"ט א"א אוי כי ירד :
כי ירד איש מן השמים לירושלם
עיני עיני יורדה מים : לירושלם טירת
ש איד נשמה וישבב שמים עד מה בית
אמה : הקדשה היא בעינים : לירושלם
אב בו שמי קדר : אהרן הכהן בו

נַעֲדָר וְגַם עִיר הַהֲדָר בּוֹ חֲרַבְתָּ
 מִרְה הַלֵּילָה הַזֶּה אַרְיִים וַיְהִי לְבָבְךָ
 שְׂמֹרִים וְאֹתִי הַחֲרִים יֵאָר מִמְצָרִים
 לִירוּסָלַיִם יִבְקַע אֹרֵי יְהוָה כִּשְׁתֵּר
 צוּר אֲפֹי יָחַר וּבְעַמּוֹ יִבְחַר הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַיִם
 הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבַרְהָ וְחִשְׁמַע הָאָרֶץ
 יֵעָרֵף כַּמָּטֵר לִקְחֵי תוֹל כִּטְלֵי אֲמֵרֹתֶיךָ
 עָלַי רֵשָׁא וּכְרַבִּיבִים עָלַי עֲשֵׂב כִּי שֵׁם יְהוָה
 הָבֹו גִדְלֵ לְאֱלֹהֵינוּ הַצּוֹר תַּמִּים פָּעֵלוּ כִּי כִּי
 מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וַיִּשֶׁר הוּא
 לֹא בָנִיו מוֹמָם דוֹר עֵקֶשׁ וּפְתִלְתֵלֵל הַלְיִהוּ
 זֹאת עִם נֶבֶל וְלֹא חֶכֶם הֵלֵא הוּא אֲבִיךָ קִנְיָה
 וַיִּכְנַנְךָ זְכוֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹרֵת דוֹר וְ
 אֲבִיךָ וַיִּגְדֵךָ זְקִינְיָה וַיֹּאמְרוּ לָךְ כִּי הִנְחֵלְךָ
 בְּחַפְרִירוֹ בְּנֵי אָדָם יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים לְמַסְפַּר
 כִּי חֵלֶק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֵבֵל נַחֲלָתוֹ יִמְצֵא
 מִדְּבַר וּבְתֵהוּ יִלֵּל יִשְׁמֵן יִסְכַּבְנֵהוּ יִבְנֵהוּ
 כַּאֲשֶׁר עֵינֵינוּ כִּנְשֵׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גִּזְרֵי יְהוָה
 כִּנְפִיו יִקְחֵהוּ יִשְׁאֲהוּ עַל אֲבֵרָתוֹ יְהוָה בְּדַד
 עִמּוֹ אֵל נֶכֶר יִרְבִּיבְהוּ עַד בְּמַתִּי אֶרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 שְׂדֵי וַיִּנְיָקְהוּ דְבִשׁ מִסְלַע וּשְׁמֵן מִחֲלֵמִישׁ צוּר
 בְּקֶר וְחֵלֶב צֹאן עִם חֵלֶב כְּרִים וְאֵלִים בְּנֵי בָשָׂר
 עִם חֵלֶב כְּלִיֹּת חֲטָה וְדָם עִנְבֵי תִשְׁתַּחֲוֶה חֲמוֹ
 יִשְׁרָן וַיִּבְעַט שְׂמֵנָה עֲבִית כִּשִׁית וַיִּשֶׁשׁ אֲרִי

ל צוּר יִשְׁעָהוּ יִקְנָאֵהוּ בּוֹרִים בְּתוֹעֵבַת יִכְעִסְהוּ
 חוֹ לְשֹׁדִים לֹא אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים
 יִזְכֹּר בָּאוֹ לֹא שְׁעָרוֹם אֲנִתִּיכֶם צוּר יִגְדֵךָ תִּשִׁי
 יִבְחַ אֵל מִהֲלִקָה וַיֹּרֵא יְהוָה וַיִּנְאֵץ כַּכַּעֲס בְּנִיו
 תִּיּוֹ : וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מִרְס אֲרֹאֵה מֵה אֲתִרִיתֶם
 צוּר תִּהְפַּכַת הַמָּה בְּנִים לֹא אֲמֵן בָּם : הֵם קִנְיָאוֹנֵי
 אֵל אֵל כַּעֲסוֹנֵי בְרִבְלִיהֶם וַיִּנְיָ אֲקִיָאִים נִלֵּא עִם
 נֶבֶל אֲכַעִסִם : כִּי אֲשֶׁר קִדְחָה כִּי אֲפִי וְהִתְקַדַּעַד
 וְלֹ תִחַתִּיר וְתֵאכֵל אֶרֶץ וַיִּבְלֵה וְתִלְרֵט מוֹסְרֵי
 בָּם : אֲסַפֵּה עֲלִימוֹ רַעוּת הַצִּי אֲכַלְהָ בָּם : מִזֵּי רַעֲב
 וְיִמֵי רֶשֶׁף וְקִטְבַּ כְּרִירֵי וְשֵׁן בְּדַמּוֹת אֲשַׁלַּח בָּם עִם
 תִּזְחֲלֵי עַפְרָה : כַּחוּץ תִּשְׁכַּל חֲרָב וּכְחֲדָרִים אִיכָרָה
 בַּחוּר גַּם בְּרוּחָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה : אֲמַרְתִּי
 אֵיִהֶם אֲשַׁבֵּיִהָ מֵאֲנוּשׁ זְכָרָם : לוֹלֵי כַּעֲס אֲוִיב אֲגוֹר
 יִנְכַרוּ צְרִימוֹ פֶּן יֹאמְרוּ יִדְיֵנוּ רַכָּה וְלֹא יְהוָה פָּעֵל כֹּל
 תִּיּוֹ : כִּי גִזֵּי אֲבָד עֲצוּרַת הַמָּה וְאִין בְּרָהֵם תְּבוּנָה : לוֹ
 מוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת יִבְיֵנוּ לֹאֲחֵרִיתֶם : אִיכָה יִרְדּוּף אֲחַד
 וְשֵׁנִים יִנְיֵסוּ רַבְכָּה אִם לֹא כִי צוּרָם מִכְרָם וַיְהוֹרֵה
 סִינְיָם : כִּי לֹא כַצּוֹרְנוּ צוּרָם וְאִיבִינוּ פְלִילִים : כִּי
 פֶּן סָדָם נִפְנָם וּמִשְׁדַּמּוֹרֵת עֲמַרְדָּה עֲנִבִימוּ עֲנִבֵי רוּשׁ
 שְׂכֻלּוֹת מְרוֹרוֹת לָמוֹ : חֲמַת תְּנִינִים יִנְסוּ וְרֹאשׁ פְּתַנִּים
 יִזְרֹר : הֵלֵא הוּא כַמָּס עַמְדֵי חֲתוּם כַּאֲצוּרוֹתֵי : לֵי נִקְסוּ
 לָם לַעֲרַת תְּמוּט רִגְלָם כִּי קְרוֹב יוֹם אִיִּדָם וְהוּשׁ
 גְּדוֹת לָמוֹ : כִּי יִדִין יְהוָה עִמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם כִּי
 אֲרֵה כִי אֲזַלְרָה יָד וְאִפְסַ עֲצוּר וְעוֹבֵב : וַיֹּאמֶר אֲזִי

אלהימו צור חסיו בו : אשר חלב זבחימו יאכל
יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה :
כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמרת
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל : כי אשאר
ידי ואמרת חי אנכי לעולם : אם שנותי בן
ותאחו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי
אשכיר חצי מדם וחרכי תאכל בשר מדם חלתי
מראש פרעה אויב : הרנינו גוים עמו כי דם
יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדברתו עמו
בצר דך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו : כי
י אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את
אבתך אשר נשבע להם : והוא רחום יכפר
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל מחסו
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : ויברכו
בבורך ומרום על כל ברכה ורתילה
ואו' סלו קרוט ואס"ך סומרוס

יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה :
כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמרת
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל : כי אשאר
ידי ואמרת חי אנכי לעולם : אם שנותי בן
ותאחו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי
אשכיר חצי מדם וחרכי תאכל בשר מדם חלתי
מראש פרעה אויב : הרנינו גוים עמו כי דם
יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדברתו עמו
בצר דך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו : כי
י אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את
אבתך אשר נשבע להם : והוא רחום יכפר
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל מחסו
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : ויברכו
בבורך ומרום על כל ברכה ורתילה
ואו' סלו קרוט ואס"ך סומרוס

ברכו את יהוה המבורך
ועובדים סקסל ברוך יהוה המבורך לעולם
ברוך אתה יהוה להינו מלך העולם
בדברו מעריב ערבים בחכמה
שערים בתבונה משנה עתים ומת
את הזמנים ומסדר את הנוכחים
לכבודך וישננתם לבניך ודברת בם

יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה :
כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמרת
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל : כי אשאר
ידי ואמרת חי אנכי לעולם : אם שנותי בן
ותאחו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי
אשכיר חצי מדם וחרכי תאכל בשר מדם חלתי
מראש פרעה אויב : הרנינו גוים עמו כי דם
יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדברתו עמו
בצר דך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו : כי
י אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את
אבתך אשר נשבע להם : והוא רחום יכפר
ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל מחסו
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : ויברכו
בבורך ומרום על כל ברכה ורתילה
ואו' סלו קרוט ואס"ך סומרוס

ברכו את יהוה המבורך
ועובדים סקסל ברוך יהוה המבורך לעולם
ברוך אתה יהוה להינו מלך העולם
בדברו מעריב ערבים בחכמה
שערים בתבונה משנה עתים ומת
את הזמנים ומסדר את הנוכחים
לכבודך וישננתם לבניך ודברת בם

בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובקומך :
 ובקומך : וקשרתם לאות על ידי
 לטטפת בין עיניך : וכתבתם על ער
 ביתך ובשעריך :
 והיה אם שמעו השמעו אר מצותי
 אנכי מצוה אתכם היום לא
 את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל ימי
 ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
 יורה ומלקוש ואספת הגנה ות
 ויצהרך : ונתתי עשב בשדה רב
 ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים א
 והשתחיתם להם : וחרה אפי יהוה
 ועצר את השמים ולא יהיה
 והאדמה לא תתן את יבולה ואב
 מהרה מעל הארץ השבה אשר יהו
 לכם : ושמתם את דברי אלה על ל
 ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות
 ירכם והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמ
 אתם את בניכם לדבר בם בש

ביתך ובלכתך בדרך ובשבתך ובקומך :
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
 ורבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 שר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
 כימי השמים על הארץ :
 אמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו
 הם ציצית על בגדי בני יהם לדרתם
 תנו על ציצית הכנף פתיל תכלת : והיה
 בם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את
 למצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתודו
 חרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
 ים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את
 למצותי והיתם קדשים לאלהיכם : אני
 הוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 ירץ מצרים להיות לכם לאלהים
 אני יהוה אלהיכם :

ענינים סקל אמת וסוד סמן יי אלהיכם אמת
 אמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יהוה
 אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל

עמו: הפודנו מיד מלכים הגאלנו מר
מכף כל עריצים: הא הנפרע לנו מצריו ממנו
המשלם גמור לכל אויבי נפשינו: הושבינו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו
נפשו בחיים ולא נתן למוט הגלעיתיים טובים ולשלום ופרוש עלינו סכת
המדריכנו על במות אויבינו וירם קרשלומוך ותקננו מלכנו בעצה טובה
על כל שונאינו: האר העושה לנו נקמלפניך והושיענו מהרה למען שמך והגן
בפרעה באותות ובמופתים באדמת בערנו והסר מעלינו מבת אויב דבר
חס: המכה בעברתו כל בכורי מצרימרב חולי צרה רעה רעב ויגון
ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרור משחית ומגפה שבור והסר שטן מלפנינו
עולם: המעביר בנו בין גזרי ים סוף מאחרינו ובצל כנפיה תסתירנו וישמור
ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומוצאתנו ובאנו לחיים טובים ולשלום מעתה
טבע: ראו בני את גבורתו שבו והודו עד עולם כי אל שומרנו ומצילנו אתה
לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם
משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלים יהוה
מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות
עשה פלא: מלכותך יהוה אלהינו רב
בניך על הים יחר כלם הודו והמליכו
ואמרו יהוה ימלוך לעולם ועד: ונאמרו
כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק

ברוך אתה יהוה אלהינו ואדהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא אר
עליון גומל חסדים טובים קוננה הכל
וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני

ואר סמי קדיש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואדהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב האל הגדול הגבור והנורא אר
עליון גומל חסדים טובים קוננה הכל
וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני

בניהם למען שמו באהבה • מלך עזר
ומושיע ומגן • ברוך אתה • מגן אברהם •
אתה גבור לעולם אדני • מחיה מתים
אתה רב להושיע • מוריד הטל •
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רבים • סומך גופלים ורופא חולים • ומתיר
אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר • מי
כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה • ומצמיח ישועה •
אאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה
יהוה מחיה המתים •

בחזרת שמירת ס"ל אומר
נקדש את שמך בעולמך •
בשם שמקדישים
אותו בשמי מרום •
המשלשים לך קדושה •
וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש •
קדוש קדוש • יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו •
לעמיתם משבחים ואומרים • ברוך כבוד יהוה ממקומו •
ובדברי קדשך כתוב לאמר • ימלוך יהוה לעולם אלהיך
ציון לדר ודר תלרויה

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל
יום יהלליך סלה • ברוך אתה יהוה

האל הקדוש :

אתה הונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה •
כסחל כמולאו סבת אומרים

אתה הוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל אתה אמרת
להכניד בין קדש לחור • ובין אור לחושך • ובין
ישראל לעמים • ובין יום השביעי לששת ימי המעשה •
בשם שהבדלתנו • אלהינו • מגווי הארצות וממשפחות
האדמה • כך פדנו והצילנו משטן רע • מפגע רע • ומכד
גזירות קשות ורעות • המתרגשות לבא בעולם •

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת • ברוך
אתה יהוה הונן הדעת •

השיבנו אבינו לתורתך • וקרבתנו מלכנו
לעבודתך • והחזירנו בתשובה
שלמה לפניך • ברוך אתה יהוה הרוצה
בתשובה •

סלה לנו אבינו כי חטאנו • מחור לנו
מלכנו כי פשענו • כי אל טוב וסלה
אתה • ברוך אתה יהוה חנון המרבה
לסלות •

ראה נא בענינו וריבה ריבנו • ומהר
לנאלנו גאלה שלמה למען שמך •

כי אל גואל חזק אתה : ברוך אתה יהוה
גואל ישראל :

בשחרית ובמנחה הקוץ לומר כאן עכנו

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי
תהלתנו אתה ורהעלה ארוכה
ומרפא לבר תחלואינו ולכל מכאבינו
ולכל מכותינו כי אל רופא רחמן ונאמן
אתה ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו
ישראל :

ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה ידיו
וברך שנתנו בטללי רצון ברכה
ונרבה ותהי אחריתה חיים ושבע ושלוש
פושנים הטובות לברכה כי טוב ומטיב
אתה ומברך השנים ברוך אתה יהוה
מברך השנים :

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס
לקבץ גליותינו וקבצנו (מהרה) יחד
מארבע כנפות הארץ לארצנו ברוך אתה
יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל :
השיבה שופטנו כברי שונה ויועצנו

בבתחלה והסר ממנו יגון ואנהרה
ומרוך עלינו (מהרה) אתה יהוה לברך
ברחמים בצדק ובמשפט ברוך אתה
יהוה מלך אוהב צדקה ומשפט :

למינים ולמלשינים אל תהי תקוה וכל
הזדים כרגע יאבדו וכל איביך
וכל שונאיך מהרה יכרתו ומלכות
הרשעה (מהרה) תעקר ותשבר ותכלם
ותכניעם במהרה בימינו ברוך
אתה יהוה שובר אויבים ומכניע מינים :
על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית
עמך בית ישראל (ועל זקניהם) ועל
פלטת בית סופריהם ועל גרי הצדק
ועלינו יהמו נא רחמך יהוה אלהינו ותן
ישכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת
ושים חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש כי
כך בטחנו ועל חסדך הגדל באמת
נשעננו : ברוך אתה יהוה משען ומבטח
לצדיקים :

תשכון בתוך ירושלם עירך כאשר דברת

וכפא רוד עבדך מהרה בתוכה תכין
וכנה אותה בנין עולם במהרה בימינו :

במנחה אומרים

נחם יהוה צהינו את אבלי ציון ואת אבלי
ירושלם ואת העיר החרבה והבוזיה
והשוממה מבלי בניה היא ושבת
וראשה הפוי כאשה עקרה שלא ילדה
ויבלעוה לגאיונים וירשוה ויטילו את
עמך ישראל לחרב ויהרגו כזרון חסדי
עליון על כן ציון במרר תבכה וירושלם
תתן קולה רבי רבי על חלליהם מעי מעי
על הרוגיהם כי אתה יהוה באש הצתה
ובאש אתה עתיד לבנותה ככתוב ויאני
אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב
ולכבוד אהיה בתוכה :

ברוך אתה יהוה בונה ירושלם :

(במנחה אומרים מנחם ציון בבנין ירושלם)

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל
היום ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן (חום)
רחם עלינו וקבל ברחמים וברצון
את תפלתנו כי אל שומע תפלות
ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל
תשיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו :

היסוד אומר כאן עכנו

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה
גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל תתעלם מלכנו
מבקשתנו היה נא קרוב לשועתנו טרם נקרא אליך
אתה תענה נדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי
אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה
וצוקר :

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה :
כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה

יהוה שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה והשכ העבודה לדביר ביתך
ואשי ישראל ותפלתם (מהרה באהבה)
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודה
ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יהוה המחזיר שבינתו לציון
מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו
צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועד
נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב
ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
קוינו לך

בסורה הלכור אומרים

מורים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיינתנו
וקימתנו בן תחינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות
קדשך לשמור חקיך ובעשות רצונך ולעבדך ברב
שלם על שאנחנו מורים לך ברוך אל ההודאות
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגשא תמיד
שמך מלכנו לעולם ועד וכל החיים

יודוך סלה :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת
לעולם כי טוב האל ישועתנו
ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה
יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות :

כמנחה אומרים כאן ברכת כוהנים

מנחה

עשה השלום ברכנו ברוך
עוז ושלום כי אתה ארון
השלום : שים שלום טובה וברכה חיים
חן וחסד צדקה ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך וברכנו
אבינו בלנו כאחד באור פניך
כי באור פניך נתת לנו יהוה
יהינו תורה וחיים אהבה וחסד
צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו
ולברך את כל עמך ישראל ברוך עז ושלום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל
בשלום אמן : יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר
מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי
כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך
ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים

עלי לרעה (מהרה) הפר עצתם וקלקר
מחשבתם עשה למען שמך עשה למען
ימונך עשה למען תורתך עשה למען
קדושתך למען יחלצון ידיך הושיעה
ימונך וענני יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי וגאלי עושה שלום
במרומו הוא ברחמי עושה שלום עלינו
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם
נמזרח שמש עד מבואו מהלל שם
רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ

ואי תני קדים ואם טל במ"ס מכרכון על סדר
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מארי האש

וישכחם סתם ואומר סחון

למי אבכה וכף אכה ובככי אמרר
והמון מעי אשנן חלמקדש וארון או
כרוכים אשר עורבים וקפוד שם יקנן
ועל רוכן אשר הוכן לדני לנצח בשיר
לאורנן אהי משמים על אודים ותומים

אשר שם כהני משמר יבונן ועל הרג
חכמים בית אלהים ובא קוסם קסמים
גם מעונן ואיכה חשכה אור ההלכה
והתלמוד כמו גדמוד מי יבונן וסוד
תורה היש מוציא לאורה ומי הוא זה
עלי הרור יגונן חללים נפרו עוללים
וינקים ואין מקים ואין חומל וחונן לזאת
כל יום וכד ליל אייליל ברוב חבל כמו
אבר ואונן ומר אספור ואח אקרא
לקפוד ומדמע עפר ציון אחונן ואחרל
משמוע קול מרנן ואיכה ישכה בדר

אקונן וקורין איכה

איכה | ישכה בדר העיר רבתי עם היתה
כאלמנה רבתי בגוים שרתי
במדינות היתה למס בכו תבכה בלילה
ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל
אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה
לאיבים גלתה יהודה מעוני ומרב עבדה
היא ישכה בגוים לא מצאה מנוח כל
דרפיה השיגוה בין המצרים דרכי ציון

אכלות מבדי בצי מועד כל שעוריה
שוממין בהניה נאנחים בתולותיה נונות
והיא מר לה: היו צריה לראש איביה שלו
כי יי הונה על רב פשעיה עולליה הלכו
שבי לפני צר: ויצא מבת ציון כל הדרה
היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו
בלא כח לפני רורף: זכרה ירושלם ימי
עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי
קדם בנפל עמה ביד צר והיו עוזר לה
ראוה צרים שתקו על משבתיה: חטא
חטאה ירושלם על פן לנידה היתה כל
מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא
נאנחה ותשב אחור: טמאתה בשוליה
לא זכרה אהריתה ותוד פלאים אין מנהם
לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב:
ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה
גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו
בקהל לך: כל עמה נאנחים מבקשים
לחם נתנו מחמדיהם באכל להשיב נפש
ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: לא

אליכם כל עוברי דרך הביטו וראו אם
יש מכאב כמכאובי אשר עולל לי אשר
הונה יהוה ביום חרון אפו: כמרום שלח
אש בעצמותי וירדנה פרש רשת לרגלי
השיבני אחור נרנני שוממה כל היום
דה: נשקד על פשעי בידו ושתרגו עלו
על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי
לא אוכל קום: סלה כל אבירי אדני
בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נת
דרך אדני לכתולת בת יהודה: על אלה
אני בוכיה עיני עיני יורדה מים כי רחק
ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים
כי גבר אויב: פרשה ציון בידיה אין מנהם
לה צוה יהוה ליעקב סביביו צרו היתה
ירושלם לנדה ביניהם: צדיק הוא יהוה כי
פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו
מכאובי בתולותי ובחורי הלכו בשבי:
קראתי למאהבי המה רמוני כהני וקני
בעיר גועו כי בקשו אכל למו ושיבו את
נפשם: ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו

נִדְפַדְּךָ לְבִי בְקַרְבִי כִי מְרוּ מְרִיתִי מִחוּץ
 שְׂכֵלָה חָרַב בְּבֵית כְּמוֹת שָׁמְעוּ כִי נֶאֱנַחָה
 אֲנִי אִין מִנַּחֵם לִי כֹל אִבִי שָׁמְעוּ רַעְתִּי
 יִשְׁשׂוּ כִי אַתָּה עֲשִׂית הַבֵּאת יוֹם קִרְאָת
 וַיְהִי כַמְנִי תֵבֵא כֹל רַעְתָם לִפְנֵיךָ וְעוֹלָל
 לְמוֹ כִּי אֲשֶׁר עוֹלָלָת לִי עַל כֹּל פִּשְׁעֵי כִי
 רַבּוֹת אֲנַחֲתִי וְדָבִי דָוִי :

אִיכָרָה יַעֲיֵב בְּאִפּוֹ אֲדָנִי אֶת־בֵּת צִיּוֹן
 הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאָרֶת יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא־זָכַר הַדּוֹם־דְּגָלָיו בְּיוֹם אִפּוֹ בִלְעַ אֲדָנִי
 וְלֹא חָמַל אֶת כָּל־נְאוֹתָי יַעֲקֹב הַרֹם
 בַּעֲבַרְתּוֹ מִבְּצֵרֵי בֵת־יְהוּדָה הַגִּיעַ לְאֶרֶץ
 חָלָל מִמַּלְכָּה וְיִשְׂרָיִה : גָּדַע בְּחַרְי־אֶף כֹּל
 קָרָן יִשְׂרָאֵל הִשִּׁיב אַחֲוֹר יִמִּינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב
 וַיִּכְעַר בִּיעֲקֹב כֹּאֵשׁ לְהִבָּה אֲכָלָה סָבִיב :
 דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נֹצֵב יִמִּינוּ כְּצֵר וַיַּהֲרוֹג
 כֹּל מִחַמְדֵי־עֵץ בְּאֶהֱל בֵּת־צִיּוֹן שִׁפְךָ כֹּאֵשׁ
 חֲמָתוֹ : הִיָּה אֲדָנִי כְּאוֹיֵב בִּלְעַ יִשְׂרָאֵל
 בִּלְעַ כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ יִשְׁחַת מִבְּצֵרָיו וַיִּדַּב
 בְּבֵת־יְהוּדָה תֹּאנִיָּה וְאַנִּידָה : וַיַּחֲמַס כַּגֵּן

שָׁבוּ שַׁחַת מוֹעֲדוֹ שָׂכַח יְהוָה | בְּצִיּוֹן מוֹעֵד
 וְשִׁבְתָּ וַיִּנְאֹץ בּוֹעֵם־אִפּוֹ מִדָּךְ וְכֹהֵן : זָנַח
 אֲדָנִי מִזִּבְחֹו נֹאֵר מִקִּדְשׁוֹ הַסִּגִּיר בִּיד־אוֹיֵב
 חוֹמַת אֲרַמְנוֹתֶיהָ קוֹל נָתַנוּ בְּבֵית־יְהוָה
 כְּיוֹם מוֹעֵד : חָשַׁב יְהוָה | לְהַשְׁחִית חוֹמַת
 בֵּת־צִיּוֹן נָטָה קוֹ לֹא־הִשִּׁיב יָדוֹ מִבִּלְעַ
 וַיִּאֲבֹר־חַל וְחוֹמָה יַחֲדוּ אִמְלָלוּ : טָבְעוּ
 בְּאֶרֶץ שַׁעֲרֵיהָ אֲבָר וְשִׁבְרָה בְּרִיחֶיהָ מִלְכָּה
 וְיִשְׂרָיִה כְּגוֹיִם אִין תּוֹרָה גַּם־נְבִיאֶיהָ לֹא־מָצְאוּ
 חֲזוֹן מִיְהוָה : יִשְׁבוּ לְאֶרֶץ יְדֹמוֹ זִקְנֵי בֵּת־צִיּוֹן
 הָעֵלְדוּ עִפְרָה עַל רֹאשָׁם חָגְרוּ שִׁקִּים הוֹרִידוּ
 לְאֶרֶץ רֹאשָׁן בְּתוֹלַת יְרוּשָׁלַם : כָּלוּ
 כַּדְמָעוֹת עֵינָי חֲמַרְמְרוּ מֵעִי נִשְׁפָּךְ לְאֶרֶץ
 כְּבִדִי עַל שִׁבְרָה בֵּת־עַמִּי בְּעֵטֶף עוֹלָל וַיִּזְנַק
 בְּרַחֲבוֹת קְרִיָּה : לֹא־מָתָם יֹאמְרוּ אִיָּה דָגָן
 וַיִּין בְּרַחֲבוֹת עֵטֶפֶם כַּחֲלָל בְּרַחֲבוֹת עֵיר
 בַּהֲשַׁתְּפָךְ נַפְשָׁם אֶל־חֵיק אֲמוֹתָם : מָה
 אֶעֱיִדְךָ מָה אֲדַמְּהֶלְךָ הַבֵּת יְרוּשָׁלַם מָה
 אֲשׁוּהֶלְךָ וְאֶנְחַמְךָ בְּתוֹלַת בֵּת־צִיּוֹן כִּי
 גָדוֹל כִּיִּם שִׁבְרָךְ מִי יִרְפָּאֶלְךָ : נְבִיאֶיךָ

חזו לך שוא ותפל ולאגלו ער-עונך
 להשיב שבותך ויחזו לך משאות שוא
 ומרוחים : ספקו עליך בפים כל-עברי דרך
 שרקו וינעו ראשם על-בת ירושלם הזאת
 העיר שיאמרו כל-ירת יופי משוש לכר-
 הארץ : פצו עליך פיהם כר-איביך שרקו
 ויחרקו-שן אמרו בלענו אך זה היום
 שקוינהו מצאנו ראינו : עשה יהוה אשר
 זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי-קדם
 הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים
 קרן צריך : צעק לבם אך אדני חומת בת-
 ציון הורירי בנחל דמעה יומם ולילה אל-
 תתני פונת לך אל-תרום בת עינך : קומי |
 רני ברילה לראש אישמורות שפכי במים
 לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיד ער-
 נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל-
 חוצות : ראה יהוה והביטה למי עוללת
 כה אס-תאכלנה נשים פרים עורלי
 טפחים אס-יהרג במקדש אדני כהן
 ונביא : שכבו ל-ארץ חוצות נער וקן

בתולותי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום
 אפק טבחת לא חמלת : תקרא ביום מועד
 מגורי מסביב ולא היה ביום אף יהוה
 פליט ושריד אשר-טפחת ורביתי אויבי
 כלם :

אני הגבר ראה עני בשכט עכרתו : אתי
 נהג וידך חשך ולא אור : אך בי ישב
 יחפוך ירו כל-היום : בלה בשרי ועורי
 שבר עצמותי : פנה עלי ויקף ראשות-לאה :
 במחשבים הושיבני כמתי עולם : גדר
 בעדי ולא אצא הכביר נחשתי : גם פי
 אזעק ואשוע שתם תפלתי : גדר דרכי
 בגזית נתיבותי עוה : רב ארב הוא לי ארי
 במסתרים : דרכי סורר ויפשחני שמני
 שומם : דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ :
 הביא בכליתי בני אשפתו : הייתי שחוק
 לכד-עמי נגינתם כר היום : השביעני
 במרורים הרוני לענה : ויגרם בחצץ שני
 הכפישני באפר : ותזנח משלום נפשי
 נשיתי טובה : ואמר אבד נצחי ותוחלתי

מיהוה : זכר עניי ומרודי לענה וראש :
זכור תזכור ותשוה עלי נפשי : זאת אשיב
אדלבי על-כן אוחיל : חסדי יהוה כי לא-
תמנו כי לא-כלו רחמיו : חדשים לבקרים
רבה אמונתך : חלקי יהוה אמרה נפשי
על-כן אוחיל לו : טוב יהוה לקון נפש
תדרשנו : טוב ויחיל ודומם לתשועת יי :
טוב לגבר כיישא על בנעוריו : ישב בדד
וידם כי נטל עליו : יתן בעפר פיהו אולי
יש תקוה : יתן למכהו לחי ישבע בחרפה :
כי לא יזנח לעולם אדני : כראם הונה
ורחם ברב חסדיו : כי לא ענה מלבו ויגה
בני-איש : לדכא תחת רגליו כל אסירי
ארץ : להטות משפט גבר נגד פני עליון :
לעות אדם בריבו אדני לא ראה : מי זה
אמר ותהי אדני לא צוה : מפי עליון לא
תצא הרעות והטוב : מה-יתאונן אדם חי
גבר על-חטאיו : נחפשה דרכינו ונחקרה
ונשובה עד-יהוה : נשא לבבנו אל-כפים
אל-אל בשמים : נחנו פשענו ומרינו אתה

לא סדחת : סכותה באף ותרדפנו הרגת
לא חמלת : סכותה בענן לך מעבור
תפלה : סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים :
פצו עלינו פיהם כל-איבינו : פחד ופחרת
היה לנו השאת והשבר : פלגימים תרד
עיני על-שבר בת-עמי : עיני נגרה ולא
תדמה מאין הפגות : עד-ישקיף וירא יהוה
משמים : עיני עוללה לנפשי מכל בנות
עיר : צוד צדוני כצפור איבי חנם : צמתו
בבור חיי וידו-אכן ביי : צפורים על-ראשי
אמרתי נגזרתי : קראתי שמך יהוה מבור
תחתיות : קולי שמעת אר-תעלם אונך
דרוחתי לשועתי : קרכת ביום אקראך
אמרת אל תירא : רבת אדני ריבי נפשי
גאלת חיי : ראיתה יהוה עותתי שפטה
משפטי : ראיתה כל נקמתם כל מחשבתם
די : שמעת חרפתם יהוה כל מחשבותם
עלי : שפתי קמי והגיונם עלי כל היום :
שבתם וקימתם הביטרה אני מנגינתם :
תשיב להם גמור יי כמעשה ידיהם : תתן

דהם מגנת לב תאלתך להם: תדרף באף
 ותשמידם מתחת שמי יהוה:
 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב
 תשתפכנה אבני־קדש בראש כל־
 חוצות: בני ציון היקרים המסלאים בפני
 איכה נחשבו לנבלי־חרש מעשה ידי־וצרו:
 גם־תנים חלצו שר היניקו גוריהן בת־עמי
 לאכזר כיענים במדבר: דבק לשון יונק
 אל־חכו בצמא עוללים שאלו לחם פורש
 אין להם: האכלים למעדנים נשמו בחוצות
 האמנים עלי תודע חבקו אשפתות: ויגדר
 עון בת־עמי מהטאת סדם הרפוכה כמו
 רגע ולא חלו בה ידים: זכו נזירה משלג
 צחו מחרב אדמו עצם מפנינים ספיר
 גזרתם: חשך משחור הארם לא נכרו
 בחוצות צפר עורם על־עצמם יבש היה
 כעץ: טובים היו חללי־חרב מחללי רעב
 שהם זכו מדוקרים מתנובות שדי: ידי
 נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות
 למו בשבר בת־עמי: כלה יהוה את־חמתו

שפך חרון אפו ויצת־איש בציון ותאבל
 יסודתיה: לא האמינו מלכי־ארץ כל יושבי
 תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים:
 מחטאת נביאיה עונות כהניה השפכים
 בקרבה דם צדיקים: געו עורים בחוצות
 נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם:
 סורו טמא קראו למו סורו סורו אך תגעו
 כי נצו גם־געו אמרו בגוים לא יוסיפו
 לגור: פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם
 פני כהנים לא נשאו וזקנים לא חננו:
 עודינו תכלינה עינינו אך עזרתנו הבר
 בצפיתנו צפינו אל גוי לא ושיע: צרו
 צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלאו
 ימינו כי בא קצנו: קלים היו רדפינו
 מנשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר
 ארבו לנו: רוח אפינו משיח יהוה נלכד
 בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה
 בגוים: שישי ושמחי בת אדום יושבת
 בארץ עוץ גם עליך תעבר־כוס תשברי
 ותתערי: תם עונך בת ציון לא יוסיף

להגלוריה פקד עונך בת אהום גלה
על חטאתיך :

זכר יהוה מה היה לנו הביטה וראה את
חרפתנו : נחלתנו נהפכה לזרים
בתינו לנכרים : יתומים היינו ואין אב
אמתינו כאלמנות : מימינו בכסף שרתינו
עצינו במחיר יבאו : עד צוארנו נרדפנו
יגענו ולא הונח לנו : מצרים נתנו יד אשור
לשבע לחם : אבותינו חטאו ואינם ואנחנו
עונתיים סבלנו : עבדים משרו בנו פרק
אין מידם : בנפשנו נביא לחמנו מפני
חרב המדבר : עורנו כתנור נכמרו מפני
זלעפות רעב : נשים בציון ענו בתורת
בערי יהודה : שרים בידם נתלו פני זקנים
לא נהדרו : בחורים טחון נשאו ונערים
בעץ כשלו : זקנים משער שבתו בחורים
מנגינתם : שבת משיש לבנו נהפך לאבל
מחולנו : נפלה עטרת ראשנו אוי נא לנו
כי חטאנו : על זה היה דוה לבנו עד אלה
חשכו עינינו : על הר ציון ששמים שוערים

הלכו בו : אתה יהוה לעולם תשב כסאך
לדור ודור : למה לנצח תשכחנו תעזבנו
לארך ימים : השיבנו יהוה אליך ונשובה
חדש ימינו כקדם : כי אם מאם מאסתנו
קצפת ערינו עד מאד :

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :

קינה

אז בחטאינו חרב מקדש : ובעונותינו
נשרף היכל : בעיר שחברה לה קשרו
מספר : וצבא השמים נשאו קינה : גם בכו
במרום שבטי יעקב : ואף מזלות יזרו
דמעה : דגלי ישראל חפו ראשם : כימה
וכסיל קדרו פניהם : העתירו אבות ואל
פלא שומע : צעקו בנים ורא ענם אב : וקול
התורה צועק במרה : ורועה נאמן לא
הטה און : זרע קדש חגרו שקים : וצבא
השמים שק הוישת כסותם : חשך השמש
וירח קדר : וכוכבים אספו נגהם :

(טרה ראשון צועק במר נפש : על פי בבשיו לטבח
הובלו : יללה השמיע שור במרומים : על פי בכור שור
שחו קרניו : כוכב תאומים חלה מבעם : כי דם אחים

ערבית לתשעה באב

נשפך כמים: לארץ בקש לנפול סרטן: כי הרעלפנו
צחה צמה: מרום נרעש מקול אריה כי שאנתנו עלתה
למרום: נהרגו בתולדות גם בחורים: על כן בתולה
קדרו פניה: סבב מאזנים ובקש תחנה: כי נברע לנו
בפ מות מחיים: עקרב לבש פחד ורעה. כי בעקרבם
יסרונו צרינו: פני הקשת נהפכו לאחור: כי צור דרך
קשתו כאויב: צרח דלי כי צמו מים על ראשינו: ומדלי
מלא חכנו יבש: קול גדי נשמע בידקה: כי אפס קרבן
כי גדי ננדע ושעיר חטאת: רגו ופחד מול דגים: כי
כדגים נאחזנו במצודה רעה: שדי שור עלבוננו:
השוב תרחמנו: תכבוש עונותינו: תבנה בית
מקדשנו: יראו עינינו וישמח לבנו:

שמעו נא אחינו בית ישראל: כי
בעונותינו ועונות אבותינו אנחנו מונים
לחרבן בית מקדשנו ולשריפת היכלנו:
ולגדות שכינת עזנו: ולנפילת עטרת
ראשינו: ולפזור עם הקדש מירושלם עיר
הקדש: אוי לנו עד גדות השכינה: אוי
לנו על חרבן בית המקדש: אוי לנו על
שריפת התורה: אוי לנו על הריגת
הצדיקים: אוי לנו על צערו של משיח:
(היום אלה ושמנה מאות ושבעה ושלשים)

ערבית לתשעה באב

(הו' שנתנו סת"ס) ומטמחים סקל יד על יד להרחות
סו' לצר ואכל ואס' ואל' ואתה קדוש וכו' עד
כל המיחלים לה: לעול דף נב
ואו' ססון
יתגדר ויתקדש שמייה רבא דהוא עתיד לחדתא
עלמא: ולאחיאה מיתא. ולשכללא היכלא:
ולמפרק חייא: ולמבני קרתא דירושלם: ולמעקר
פולחנא דאדיליא מארעא: ולא תבא פולחנא יקריא
דשמיא להדרה וזויה ויקרה: בתיכון וכיומיו
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
אמן: יהא שמייה רבא מכרך לעלם ולעלמי עלמא:
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדד
ויתעלה ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא: לעילא מן
כל ברכתא שירתא תשבחהו ונחמתא דאמרון
בעלמא ואמרו אמן: תתכלי חרבא וכפנא ומותנא:
ומרעין בישין יעדא מננא ומנכון: ומעד עמיה ישראל
ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
ושובה ורפואה ונאקה וסליחה וכפרה וריוח
והצלה: לנו ולכל ישראל ואמרו אמן:
עשה שלום במרומינו: הוא ברכתנו: יעשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:
בליל זה יבכיון: וילילו בני: ליל חרב
ביתי ונשרפו ארמוני: וכל בית ישראל:
הגו ביגוני: יבכו השרפה אשר שרף י:
בליל זה ארעו לי: חזת דברים קשים:

נגזר על אבות והיו נענשים לבלתי
יכנסו לתוך ארץ קדושים ונחרב הבית
וגם חרשו חורשים ראשון גם שני ישנים
עם חדשים וגם נלכדה בתר והיתה
לפח מוקשים בליל זה כי היתה סבה
מאת יהוה יכנו בליל זה תילול מר עניה
נבדלת ומבית אביה כהיום נחרלת
ועודבת בכות וקינים מידלת כי נשרף
ביתה בלבית אוכלת ויצאה גחלת ואש
מאת יהוה יכנו בליל זה הגלגלי ואת ביתי
החריב בתשעה לחדש בשעת המעריב
אני על משמרת משמרת היוריב
ונכנס האויב ואת זבחיו הקריב ובא
אד מקדשי ולא צוה יהוה יכנו

מדי שנה קינה בליל זה מזומנה כי קרינה נאמנה
בו היתה כאלמנה בו אבכה ואהימה וכו פנו
ארעימה נהי נהיה ארימה מימים מימה בליל
זה מבל לילות קינה בכל מקהלות וכו שהו כוס
תרעלות דרכי ציון אכלות ליל צור פקר קצפו
ושלח בו אש רשפו והושת שברי לספוא יהשבו
בוכבי נשפו אני הנבר אומר לראות יגון ועמל

בליל זה רשעי נמל בלע יהוה ולא חמל ליל בו
איבע נופל למגדל בוחן ועופל ושועי ישבו בשפך
יקהרו אופל

זכור יהוה ליהודה ואפרים אשר שפך
דמם כמים סביבות סביבות ירושלם
זכור יהוה למשיח הנקרא אשר עשו את
גופו בכברה ולא נותר חץ אשר בו לא
ירה לכן עליו אבכה בנפש מרה לשבר
זה רפו כל ידים סביבות זכור יהוה לשמונים
אלף אצילים אשר ברחו והרכו
לישמעאים ועת ראום תקעו שם אהלים
עם מאכל ונפוחים הנבלים ובצמח
השקום מבדי מים סביבות זכור יהוה
לאבות ופרחים אשר הרגו רשע שר
סבחים בדם כהן המקריב הזבחים וגם
צדם כצפורים פחים לשבר זה תצלנה
אזנים סביבות זכור יהוה לצמנה הצנועה
אשר הרגו את בניה שבעה בני עולרה
מלכות יון הרשעה והיא עצמה נפלה
וגם שקעה ועד אלה יהמו כל מעים
זכור יהוה לעשרה הישישים אשר נפלו

בידי אדונים קשים • לחרב וללהבת
אישים • והפשיטום כאירים ותישים • ער
קדושת שם שוכן שמים : סכיכות

אליכם עדה קדושה • אשאר מכם שאלות • מה
נשתנה הליכה הזה מכל הליכות : ^מ מדוע

בליל פסח • אוכלים מצות ומרורים • ועתה הליכה
הזה שבענו בוז ומרורים • על הרג הפשרים • ועל זרע
ישרים • על כן בכי תמרורים • אשא קולי בחולות :

מדוע בליל פסח שלחן ערוך בשמחה • עתה בעונתינו
בליל זה קול אנחה • אהה כי לא מצאנו לכף הנגנו
מנוחה • אוי כי באה צרה • על כן אשבח מחולות :

מדוע בליל פסח שותים בוסות בברכה • עתה אנחנו
בליל זה נקרא מגלה איכה • איכה בגלות ישכתי
ובאתי ארץ מבוכה • לכן אני ער ככה • אעורר קול

יקלות : ^מ מדוע בליל פסח קורין תמיד הגדה • עתה
נאמר בליל זה בכי תמרור וקפדה • אוייה כי גרתי
משך ובא עת פקודה • אוי ער קריה תמורה • על פתי

תפלות : ^מ מדוע בליל פסח נגמור תמיד החלל • עתה
אנחנו בליל זה נהי מספר וילל • כי בעונותינו עתה
לא נוכר להחפז • כי בית מקדש מתחלל • וגם

חרבו היכלות : ^מ מדוע בליל פסח אומרים שפוך
בזמרה • עתה בליל זה שתינו לען ראש ומרה • אוי כי
שמחה נעדרה • דרכי ציון אבדות : ^מ

התנחמו בגלות • בנים יושבים בציון •
ארוממכם משפלות • אכין עבודת
ציון • אכנה נזה אפריון • אז תשמחו
בגילות : אכנה

כסחל כמו"ט י"א קינה זאת

אוי כי קינה רבה • מפי בן ומפי בת • ויהי נעם נשבת •
במוצאי השבת • ובשעת הכדלה • הרעשה וקול

יקלה • איך חתה ואמלה • ציון ההולכה • איך כפתע
נבהלה • ושלח במקדש לבת • איך נהפך לאוי בר
שיר ולאבל כל מחור • ומספד בר חור תחול • ואין

מבדיל בין קדש לחור • ביום זה חתי חור • זרים נחרו
נחול • מקדשי נחלת חבת • והליכה לענומים • אבלים
השוממים • בליל זה פקוד אשמים להריח עצי בשמים •

עה קטרת הפמים • בוססו יהירי לאומים • וביום זה
מימים • לככי עדי עד סבת • חלף ויהי נועם • כל פה
יילל ברעם • איכה ישבה בועם • העיר רבתי עם • יום

סרו ממרעם • ירדים נצורים כבבת •
עד אנה בכיה בציון • מספד בירושלם •
תקום תרחם ציון • תבנה חומות

ירושלם • עורה נא ימינה רמה • ולזעומה
קרא נוחמה • ויאמר לדדה ועגומה • עניה
סוערה נוחמה • עורה נא חשוף זרועך •

וַגִּדָה נָא קִץ יִשְׁעֶךָ וַיֹּאמֶר לְשֵׁה נְאֻלְמָה :
עֲנִיָּה סוֹעֲרָה נֹחֲמָה : עוֹרָה נָא יְמִינְךָ הַיּוֹם
וּפְדָה בְּרַחֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל
הַשּׂוֹאֵל וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל : עוֹרָה נָא יְמִינְךָ
עַל צִיּוֹן וּבִנְהַ בְּרַחֲמֶיךָ אֶת צִיּוֹן וַיֹּאמֶר לְעַם
דָּל וְאֲבִיּוֹן כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן : בְּדַכְתִּיב
כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן נַחֵם כָּל חַרְבוֹתֶיהָ וַיִּשְׁמַע
מִדְּבָרָהּ כְּעֶרְן וְעִרְבָתָהּ כִּגְן יְהוָה שִׁשׁוֹן
וַשְׂמַחָהּ יִמְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה :
הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוֹמֵי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפַתְּהִי
מוֹסְרֵי צְוֹאֲרֶךְ שְׁבִיָּה בֵּת צִיּוֹן :

ואו' קדוש יסא שלמא וכרכו ועלינו לשבח ומלי קדוש

שחרית לתשעה באב

שחרית נומרין ידיהם עד סוף קשרי אצבעותיהם
וקודם שינגבם יפה מעבירם ע"ג עיניו ואם גביני עיניו
מלובלכין בצואה מוהר לרוחצן במים ומברך ברכות
השחר כולה רק מדלג ברכת שעשה לי כל צרכי
שאין מברכין אותה בט"ב לפי שכל העולם הולכים
יחפים ונוהגים ללבוש ציצית ותפילין וקורין ק"ש
ואח"ך הולצין אותם ובאין לכהכ"ג ומתפללין
מתחילת פ' העקידה בכל יום על הסדר רק במקום
השירה אז ישיר משה אומרים שירת האויגו עד

זכפר אדמתו עמו ואו' כי לה המלוכה וכו' עד תפלת
י"ח ומתפללין י"ח ככתוב בערבית ליל ט"ב ואין נושאין
הכתנים את כפיהם ואחר החזרה אומרים בקול בכו :
וַאֲרֵץ שָׁפַל רוּמִי וּנְקַלָּה כְּבוֹדִי לְעַפְר
שַׁחַח נַפְשִׁי וּקְצַרְתָּ יְדֵי מַדֵּי זְכָרִי
יְגוֹנֵי הוֹמִים גְּלִי נַפְשִׁי וְקוֹדְחִים שְׁבִיבֵי
יְקוּדֵי הַלְעָד יַחֲשֹׁף צְלִי וַיִּצַר צַעֲדֵי וְאַתָּה
יְהוָה מִגֵּן בְּעַדִּי בְּעַדִּי רַבָּה שַׁר צְבָא
וּמִלְחָמָה קָדֵשׁ יַפְעַת הוֹדֵי חֲלָר כְּתַת
וְחָדֵשׁ הֲלֵא בְיוֹם זֶה אֶקְרָא צוֹם וְעִצְרָה
אֶקְדָּשׁ בְּחָדֵשׁ הַחֲמִישִׁי בְּתִשְׁעָה לַחֲדָשׁ :
בְּחָדֵשׁ הַחֲמִישִׁי אָנוּ וְאָבְלוּ פִתְחֵי מַעוֹנֵי
בְּתִשְׁעָה לַחֲדָשׁ אָפְרוּ וּכְהוּ עֵינֵי
בְּמִזֵּל אַרְיָה אָרִי נַחֵם וְצַלְלוּ אֲזוּנֵי יוֹם
וַיִּקְרָא אַרְיָה עַל מִצְפָּה יי : ז תקצף עד מאד
להכניעי ואל לעד תזכור עון להרשיעי און נא
מזבולך לקול שועי מגני וקרן ישעי :

יְרַדְתִּי לַתַּחֲתִיּוֹת וְאֶבֶר נִצְחִי סָרָה צְפִירַת
תְּפֹאֲרָתִי וְצִיצַת מִצְחִי פָקוּ מוֹרֵי
פְּלִילִיָּה וְעַבְטוּ אֲרָחִי בְּחֻלְתֵי נֶאֱסַ סְלַעֵי
וְנֶאֱסַף בְּחֻטְאֵי יְרָחִי חֲקֵי זְמִירוֹת קְנִיּוֹת

הסירותי מנכחי ולכל בהן חיי רוחי רוחי
חבלה ימי נזעכו ברוב כחשי זרעפה
אחזתני ונלכדתי במוקשי נהי ומספד
אעורר וקינים תהגה גפשי מדי שנה
בשנה בחדש החמישי :

בחדש החמישי נתק אזור כחי להמאיכו
בתשעה לחדש נותרתי כגורן עת
הדריכו במזל אריה נוגד עמי סחוב
והשליכו יום עלה אריה מסבכו : מסבכו
עדה והשקני כוס רעל אכלני הממני
ואותי במסגד נעל נא חחיה רדומנו בכוס

תער ממית ומחיה מוריד שאול ויעל :

דוק וחוג רעשו ותשכון עלי עננה וכל
מאורי אור קדרו וחמה ולבנה יום
רבתי בגוים היתה כאלמנה ודבאו
לארץ ואומללו אנשי האמונה לכן אקונן
במרה בכל שנה ושנה מלאתי משפט
איכה היתה לזונה יפה נוף משוש כל
הארץ עם קרית חנה היתה לשמה
ולשאייה ולמשל ולשנינה כל עמה

נאנחים לא מצאו חנינה דהמו נבוריה
מפני חרב היונה יבין וכועז נעקרו מגורן
ארונה רמסוזרים ושאנו במקום השכינה
שכינה צועקת בהרע שובו בניס חדרו
הרע כי קצר המצע מהשתרע :

יהירים בהכניסם צלם במעוני יצאה
שכינה מהיכל לפני ונאמה אלכה
ואשובה למכוני עד אשר יאשמו ובקשו
פני : ומהיכל עלתה ועל הכרוב שברה
וראתה משתחווים לכל מזל וצבא ונאמה
אלכה אל מקומי ואשובה עד אשר
יאמרו לכו ונשובה : עד סרה מן הכרוב א
הכרוב השני וראתה פניהם רשע
הקדמוני ונאמה במדבר מי יתנני עד
בצר להם ישחרונני : עד פנתה מן הכרוב
א מפתן דוכני וראתה אחוריהם א היכל
יהוה ונאמה אלכה ואעזבה להמוני עד
אשר ישוטטו לבקש את דבר : עד הלכה
ממפתן לחצר העזרה וראתה שולחים א
אפס הזמורה ונאמה את פני מהם

אסתירה . עד אשר יאמרו למה תישן
עורה : ער עלתה מהעזרה א הגג בחרונים
ודאתה אותם עושים כוננים . עזבה מקום
קדש ונאמה בשנונים . טוב שבת על פנת

נג מאשת מדנים : טוב קינס

בת ציון שמעתי ממרת אמריה . אהה כי
כוס שתיתי ומציתי שמריה . יארי
עדינה לשכינה אשר חשבו מאוריה .
בבתורה חגורת שק על בעל נעוריה :
ייל יער לבנון ארוך אש אכדה . ושער
ציון יספור כי אל עשה כדה . ותתפלש
העזרה כי שבתה העולה . והלשכה תקונן
כי אפסו סנהדריה : עלי לשבת בירה תבכה
אוי על זרע אחרן . ובית קדש הקדשים
אוי על נגיות ארון . והפרובת תזעק אין
למקומי יתרון . כי ראתה אכזרים גלו את
סתריה : עלי והמהתה מקוננת איה קטורת
סמים . ולב אהרן יקרע על אורים ותומים .
ומזבה יתרגז על עולות ושלמים . מדוע
לא בעתה יבינו סודריה : עלי ייליר כנור

ליום מי יעיר נגינותי . ותענה מנורה
טהורה מי יעלה נרותי . והאהל מתאונן
אין מקים ריעותי . והתורה תתרעם כי
חדלו שחריה : עלי חול יחול השלחן אה
עורכי מערכה . וכהונה כן תהנה איכה
שבתה מלאכה . ובת עפי על כל זאת
דמעתי נתכה . כי לפני צריה חלכו שבי
שדריה : עלי זה כמח מחלת יום רצון סמך צור .
קשורה בצפור ביד זר ואפס עזוב ועצור . קום בסרס
יהמו עללות ברם בצור . ופקוד כנור נטשתה
ופרצת נהריה : (מקור)

דממו שרפים מזמר . וחיות ואופנים
ממשמר . יום בו גזר דין נחתם ונגמר .
מראכי שלום יכביון מר : והמאורות
חשכו בצאתם : וצבא השמים שק הושת
כסותם . והחיות נוהים בבכיתם . והאופנים
לעמתם : יום יד זר במקדש הגביר . והצית
אש בהיכל וכרביר . שתי כנפים מחיות
העביר . ובמסתרים קינות אחביר : (רודי
מתי תשוב לבית מעונים ותשיב לב אבות

על בנים ירננו ויעריצו גזע אמונים
 ויקדישוך חיות ואופנים ושרפים במאמר
 ואופנים בקול מזמר מדאכי שלום בכיון
 מר וצועקים בלב חמרמר וקרא זה אל
 זה ואמר :

בחדש החמישי יעצו התרים להוציא
 דבות בתשעה לחדש יללה השמיעו
 וקול במריבות במזל אריה ידים רפו ולא
 מצאו תשובות אמר עצל שחל בדרך ארי
 בין הרחובות : הרחובות מלאו הו הו
 ומספר ויליל ונפצו לפלע יונק ועולל
 למה תהיה כאיש נדהם לעדת אריאל
 ואתה קרוש יושב תהלות ישראל :

בחדש החמישי ירו בכליותינו חץ בגחל
 בתשעה לחדש ירעה נפשותינו
 בגחל במזל אריה ארי נוהם כנהמת ים
 ונהל שאגת אריה וקול שחל : שחל עדה
 ושם קומתי מגרעת אבלני הממני וכרסו
 מעדני שובעת יה הודע זרועך בגאווה
 מודעת האל המלמד לאדם דעת :

בחדש החמישי הו הו בכל חוצות הוקרא
 בתשעה לחדש הלא שבר על שבר
 נקרא במזל אריה הגה וקינים והיומורא
 אריה שאג מי לא ירא : מי לא ירא המון
 שבת אף נציבים הם הכפירים ההמים כדוכים המון
 רחמיק ותאפקו לנכאבים רפא משובחנו כנאמת
 לשבים שובו בנים שובבים :

אך זה היום יום פקודת חובי הלילו ליום
 נשמע בכל סביבי כי בו גבר העקש
 ויטרוף כלביא זמותי נתקו מורשי לבבי
 בא שודד ביום שואה ושרשיו שבלו
 ושערי בית תפארתו בלהב אש אכרו
 מלכה ושריה בגוים בחרב זר חללו
 ויאכל חיל וחומה יחדיו אמללו : גאוני
 עליזים דביר קדשי חרמו אבלוני הממוני
 וכל טובי התמו ראיית נקמתם עת קרעו
 ולא דמו כי אכל את יעקב וארת נהו
 השמו : דוכים בוססו שער ויפרצו חומה
 ושרתי במדינות שמוה שוממה כהניה
 נהרגו בזעם אף וחמה מחוץ תשכל חרב

ומהדרים אימה : השכח הנזות אל ואם ידו
 תקצר : אמרו בני ציון עת עמדם במצר :
 דלתי רחמיה סגרת במעצר : עולליה
 הלכו שבי לפני צר : המוני יונים באו
 מקדש זבולך : חללו המקדש המעוז דביד
 היכלך : באו הנבלים וטמאו בית הלולך
 אשר צוית לא יבואו בקהל לך : ותאמר
 ציון אללי לי אללי כי שדי זנחני וישגב
 מחבלי : בתולותי הלכו שבי ורפשו
 עוללי מי יתן איפה ויכתבון מלי : זה כמה
 אני סגורה במגורי מדוחי : מקדשי נשמו
 ונשברו בריחי : היש מכאוב במכאובי
 רעותי ואחי : אני יתומה ואבי חי :
 הזנון עד אנה תהי נחלתך חרבה : נטושה כיד זרים
 ועזובה : שדי שור תמרורה ונאקתה הקשיבה :
 השיבנו " אליך ונשובה :

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו אר
 היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים : נתנו את
 נבלת עבדך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחירתו
 ארץ : שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר :
 היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו : עד מה
 " תאסף לנצח תבער כמו אש קנאתך : שפך חמתך :

הגוים אשר לא ידעך ועל ממלכות אשר בשמך לא
 קראו : כי אכל את יעקב ואת נהו השמו : אל תזכר
 לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמיה כי דלונו מאד :
 עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
 עד חטאתינו למען שמך : למה יאמרו הגוים איה
 אלהיהם יורע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך :
 תבא לפניך אנקת אסיר בגדר זרועך הורחז בני
 תמותה : והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם
 אשר חרפוה אלני : ואנחנו עמה וצאן מרעיתך נודח
 דך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :

עד מתי יהוה יום זה לעמתך : במר תייליד
 עדתך : על בית תפלתך : אשר שרפו
 צריך : והרגו בני בריתך : אלהים באו
 גוים בנחלתך : עד מתי יהוה תשכח שאון
 קמיה : ושממות היכלך : ונפוצות לאמך :
 הלחוצים עליך : החרוגים על שמך : עד
 מתי עשנת בתפלת עמך : אשר ירגו
 לפניך : על חרבן ביתך : עד מתי " עריצים
 יעוּזו : אשר אכל את יעקב : ובכל עת
 יבוּזו : אני אדרוש את שלומם והם ימרטו
 ויגוּזו : בחרפה חבו לחי : בשפתי שוא
 גדוּזו : עד מתי " רשעים יעלוּזו : עד אן

יִצְעַק בְּשִׁבְיָהּ עַבְדְּךָ בֶּן אֲמֹתָךְ : חלמים
עַד מָתִי יִי אֲשַׁכְּבָה בֵּין שִׁפְתַיִם וּבֵין תַּנּוּר
וּבִירִים יִכְהוּ לִי עֵינַיִם לֹוֹהֲטִים לִי יִשְׁאֲפוּ
עָרֵב וּבִקֵּר וּצְהָרִים עַד מָתִי אֲשֵׁתוֹמָם
עַל חֲרָבִן פְּעָמַיִם עַד מָתִי לֹא תִרְחַם אֶת
יְרוּשָׁלַם עַד מָתִי יִהְיֶה בְּצַר שָׂאֵר צֶאֱן
מִרְעִירְךָ : חלמים קיכס

אֵיכָה צֶאֱן הַחֲרִיגָה מִרְבִּצֵיהֶן נְפוּצוֹת
פְּנֵיהֶם קִבְּצוּ פִּיֶּאֱרוּר וְהַתְּגוּלְלוּ
בְּבִצּוֹת וְלַעֲיֵן כָּל רֹאֵיהֶם מִתְּנַכְרוֹת
בְּחוּצוֹת : הַשֶּׁךְ מִשְׁחֹר תֶּאֱרָם לֹא נִכְרוּ
בְּחוּצוֹת : חסד יֹאוֹת לִיעֲשׂוֹת מִסְפָּדִי וְלִהְיוֹת
אֶחָ לִיעֲנַיִם וְהַגּוֹת הַגָּה וְקִינַיִם בְּמִקּוֹם
עָגֵב וּמְנַיִם עַד יוֹנוֹת מְגוֹרְשׁוֹת וְעַד
אֲפֻרוֹחֵי קִנַיִם אֲמוֹנַיִם עָלַי שֵׁשׁ וְהַיּוֹם
בְּרַעַב מִתְּעֲנַיִם הָאֲכָלִים לְמַעַדְנַיִם נִשְׁמוּ
בְּחוּצוֹת : חסד הַחֲרָב יוֹם נִגְעָה עַד כְּהַנִּי
הַמִּשְׁנָה וְאֵשׁ אֲכָלָה וּבוֹעֶרָה וַיִּצְעַקוּ וְאֵין
עוֹנָה מֵהֶם נִפְלוּ לַתּוֹךְ אֵשׁ וּמֵהֶם לַחֲרָב
שׁוֹנֵא יִדְעוּ כִי כֵן נִגְזַר מִדְּפְנֵי שׁוֹכֵן סָנְה

תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֵנֵי קִדְשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת :
וּילָרִים מוֹצָאִים עָרוּמִים רַעֲבִים יַחֲפִים
שׁוֹאֲלִים לֶחֶם וְאִיהֶם וּבִצְמָא מִתְּעַלְפִים
מִתְּחַנְּנִים לְשׁוֹבֵיָהֶם מוֹל אֲכֹזְרִים חֲנַפִּים
וְעוֹדֵם פֶּת אֵין לֶחֶם וְרַחֲמֵי יוֹצֵרֵם שׁוֹאֲפִים
מִקּוֹיִם עוֹדְלִים הַעֲטוּפִים בְּרַעַב בְּרֹאשׁ כָּל
חוּצוֹת : חסד דֶּרֶךְ אֱלוֹהֵי קִשְׁתּוֹ וַיִּבְצַע כָּל
אֱלֹהֵי וְאֵין נֶעְתַּר לְקוֹל מַעֲתִיר יוֹם הַחֵד
וַיִּכְלָה וּבְנִיִם נָטוּ עָרְפָם בְּיַד עוֹרְפָם כְּמוֹ
טָלָה וְרַחֲבוּרַת עֵיר קִדְשׁ בְּדַמֵי חֲסִידָיו
מִלֵּא וּפְגָרֵי נַעַר וּזְקֵן יִשְׁבוּ לָאָרֶץ חוּצוֹת :
(הָאֵל שׁוֹב עַד מָתִי חֲמַתְךָ בָּם תִּשְׁלַח עַד מָתִי לֹא
תִּהְיֶיךָ לְחַטָּאתֶם סוֹלַח וְתִשְׁיַמֵּם לְמַפְנֵעַ לָךְ וּכְבָדֶם
תִּפְלַח מִבְּקֵשׁ שְׁלַח טוֹהַר אֵל סְמָאת נְזִיר מִתְּנַלַּח
הָאֵל הַשּׁוֹלַח מִיָּם עַל פְּנֵי חוּצוֹת : חסד)

שְׂאֵי קִינָה בְּמַגִּינָה בֵּת צִיּוֹן וְגוֹרֵי : שְׂבִי
רוּחֶם כִּי נִשְׁמָם בֵּית מִקְדָּשִׁי וְהוֹדִי
וְכִי נִפְדַּל וְגַם צָלַל הָאֵיתוֹן וְטָרִי : בְּרַח
רוּרִי וּבֹא שׁוֹדְרִי וְגַם גָּלָה פְּכוּרִי : מִסְפָּד
מִרְ בְּיוֹם הַמֵּר יִשְׁרִי לִי אֲגִדִּילָה וְאֲחַגּוֹר

שק ביום נשק שביב אש בבית התפלה
וכי חלל שם הולל וגם לשבת הגולה
וחרב מחוז המעוז ונגלה בית יסודי
ואש מטה לי להטה במקום אש אוכלת
ויוקר בית המוקד וגם אבן הזוחרת
ושלח אל דגבריא אל וזרק אש גחלת
אש עמים הזרים קול נתנו בבית מועדי
אל קרא ביום עברה למספר בשמים
ומלאכים במר בוכים מחופפים בכנפים
ובא אב המון לבית הרמון וידיו על
חלצים ואמר אהה וענה יה במרר מה
רירידי כרח למרחקים ועד שחקים
נראתה השלהבת ובא משמר מור
משמר ועלו רום מעזבת ולא נסו לאש
קפצו ונצרכו כה צרבת מתי כהנים
והם שמונים אלף מתי סודי כרח ובי העיר
יד שעיר ביום זה עלי חרבו ובא ביתר
ושם בתר ארבע מאות רבוא וקול איש
תם בעכ נסתם מלפני אר לבוא הבוני
פצעוני וגם נשאו את רידי כרח וביום

קרב נסו לערב שמונים אלף פרחים
שוקקים למי משקים והאכירום מלוחים
תלו עין אלי יין והמה נאדות נפוחים
ואין מנחם ואין מרחם ואין מקבץ לנרודי
(זכור יי לכל מעני והשב להם גמולם וחישי ישע
לעם נושע ושבור מוטות עלם והמקונן יתרונו
השיר בימי עלם ואז נשיר בבית השיר זה רעי
וזה דודי : (טו)

גרושים מבית תענוגיהם עיפה נפשי מור
הרוגיהם לבי לבי על חלדיהם
מע מעי על הרוגיהם : יום צאת בתולות
מהיכליהן ואמות שכולות מעולליהן
ערומות שלולות ביד שולליהן יום הצנחה
רבה עליהן יום עול נשאו במקום חליהן
שבויות חרב ביד נוהגיהן : לבי און התצל
לנאקת חלל וצעקת יונק ובכית עולר
יום אשר שפר דמם כגלל ובית התפלה
לארץ חלל וספר תורה בדם התגולל
והיו לשמה פני לוחגיהן : לבי יום עוללי
לפלע נפצו ונפזרו שרידי ולא נתקבצו

וְעַם אֲשֶׁר עִם אֱלֹהֵי נַאֲצוּ הַדָּרִי הִלְלוּ
 וְקִדְשֵׁי שִׁקְצוּ יוֹם אֲשֶׁר כִּפִּירִים אַחֲרֵי
 רוֹצְצוּ וְנִמַּס לְבִי לְקוֹל שׁוֹאֲגֵיהֶם : לְכִי
 ילְדִים אֲשֶׁר עָלִי תוֹלַע אַמוֹנִים : רְבוּשֵׁי
 שָׁנִים עִם כָּל עַדְנִים אֵיךְ גִּדְּחָפוּ בֵּין
 מוֹכְרִים וְקוֹנִים בֵּית אֲדוֹנִים לֹא רַחֲמָנִים
 יוֹם בָּא עָלֵיהֶם הַמוֹנִים הַמוֹנִים וְקָלוּ
 כַּנֶּשֶׁר מִשִּׁיגֵיהֶם : לְכִי קָהַל חֵבֶר כְּכוֹכְבֵי
 שָׁמַיְמָה אֵיכָה נִפְזַר כַּחֲרָשֵׁי אֲדָמָה יֵצְאוּ
 בְּגוֹלָה קִדְמָה וַיִּמָּה אֵיכָה עָבַר בָּם חֶרֶב
 נִקְמָה אֵיךְ הוֹשַׁמָּה גִּפְנָם לְשִׁמָּה וְהִלְבִּינוּ
 שְׂרִיגֵיהֶם : לְכִי קִינָה

אֵיךְ נוֹי שׁוֹרֵד וְדוּדֵי עֵף וְגִדְּרַת הָעִיר רַבְתִּי
 עִם אֵיכָה יִשְׁבֶּה בְּדָד בְּדָד כְּאַלְמָנָה
 הִיתָה נֶאֱמָנָה לִכֵּן אִשָּׁא קִינָה בְּיוֹם זֶה
 בְּכָל שָׁנָה אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד פִּתְנִים וְאֶבְרַל
 כְּבָנוֹת יַעֲנֶה נוֹרָא בְּעִבְרָתוֹ בְּצַע אִמְרָתוֹ
 בְּאֵהֶל בֵּית צִיּוֹן שִׁפְךָ כְּאִשׁ חֲמָתוֹ חֲמָתוֹ
 מוֹכְנָה לְעַדְתִּי מִי מְנַרָה : לְכִי יוֹנְקִים אֶל
 שְׂדֵיהֶם פָּעְרוּ אֶת פִּיהֶם עוֹלָלִים שְׂאֵרוֹ

לָחֶם פּוֹרֵשׁ אֵינִן לָהֶם לָהֶם דָּר מְעוֹנָה לֹא
 נָתַן חֲנִינָה : לְכִי נִשְׂרַף הַהֲרָאֵל וּמִקְדָּשׁ
 וְאַרְיֵאל הִיָּה אֲדָנִי כְּאוֹיֵב בְּלַע יִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל שָׁנָא עַמּוֹ אֲשֶׁר קָנָה : לְכִי דִמְעֵי
 אֲזַרְיָמָה וְקוֹל מֵר אֲרִימָה מִיָּמִים יָמִימָה
 אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאַהֲיָמָה אֲהִימָה כִּיּוֹנָה עַל
 פְּרָחִי כְּהוֹנָה : לְכִי שֵׁם לִי לְחַרְדָּה אֲהֵב
 מוֹסְדָה הָרֵס בְּעִבְרָתוֹ מִכְצָרֵי בֵּית יְהוּדָה
 יְהוּדָה בְּכָל מְדִינָה לְמִשְׁר וּלְשִׁנְיָנָה : לְכִי
 רוּחִי כִי חֵלָה בְּרַתָּת וְחִלְחָלָה וּבְכָל יוֹם
 וּבְכָל לַיְלָה מֵעַי מֵעַי אוֹחִילָה אוֹחִילָה
 בְּאַנְיָנָה בִּיגוֹן וּמְגִינָה : לְכִי הִצִּיקוֹנֵי זָרִים
 וְיִלְדֵי אֲכֹזְרִים אֲהֵלִי יִשְׁמַעְאֵלִים מוֹאֵב
 וְהַגְּרִים הַגְּרִים לִי עֲנָה וְהַרְוֵנִי לַעֲנָה : לְכִי
 נִפְשׁ אֲשֶׁר שָׁחָ בִּיגוֹן וְאַנְחָה הַסְצִיא לָהּ הַנְחָה קוֹל
 שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁסְחָה שִׁמְחָה לְאַנְיָנָה וּבְכִיָּה לְעַדְיָנָה
 וְלֹא אִשָּׁא קִינָה בְּיוֹם זֶה בְּכָל שָׁנָה :

אֵלֵי עַדְתִּי וְהִילִילִי יוֹם בּוֹ נִפְל כְּלִילִי
 וְיִהִי לְאַבְל כְּנֹרֵי וְלִקְוֹל בּוֹכִים
 חִלְלִי וְתִרְדְּנָה דְמַעוֹתַי כִּי רַבּוֹת

אֲנַחוּתִי : בְּיוֹם שִׁמְחַת גִּילִי • גִּדְרִי
 אֲרַחֹת שְׂבִילִי • וּגְלַתָּה עֲדַת הַכְּלִירִי
 כִּנְפֶקֶד עֹזן פְּלִירִי • יוֹם עָנּוּ בִי עֹנוּתִי
 וּבוֹשֶׁתִי מִכָּר עֲלִילוֹתַי : בְּכִי נִפְשִׁי
 בְּתַמְרוֹךְ בְּשִׁבְיֶיךָ בְּאַרְצוֹת מְגוֹרֶךָ בְּיוֹם
 הַסִּגִּיר צוֹרֶךָ • בִּיד זָרִים דְּבִירֶךָ • וְהָרָה
 קִדְשֶׁךָ וְעִירֶךָ • בִּיד זָרֶךָ וְעִירֶךָ • יוֹם נִתְקַן
 מְזֻמּוֹתַי • וּבוֹשֶׁתִי מִכָּל מוֹעֲצוֹתַי : יוֹם זָר
 הֵיבֵל חֶבֶל • וְסוֹד מִשְׁרָתִיו אֲבֵל • וְכָר
 מִחֲמַדְיו הוֹבֵל • לִבְנֵי עַמּוֹן וּגְבֵל • כְּרִי
 מִקְדָּשִׁי וּמִזְבְּחוֹתַי • לְהֵיבֵלִי צָרִי וְשִׁנְאוֹתַי :
 עֵינַי מִמְּקוֹר נוֹבְעָה • הוֹרִידִי כִנְחַל דְּמָעָה
 עַד שִׁמְמוֹת הַר וּגְבַעָה • הַדְּרַת קִדְשֶׁךָ
 וּרְבָעָה • יוֹם תְּבוֹסַת אֲרַמְנוֹתַי • וְשׂוֹאֵת
 רַדַּת חוֹמוֹתַי : בָּכוּ נָא נַפְשׁוֹת עֲצוּבוֹת • יוֹם
 פְּקוּדַת הַחוֹבוֹת • וְעֵינַיִם זוֹבוֹת כְּאוֹבוֹת •
 זֹרְמוֹ מֵיִם עֵבוֹת • עַל עִיר קִבְרֵי אֲבוֹת •
 וְחֲרַבֵּן נוֹה עִם גְּדֻבוֹת • וְאֲדַרְהָ כָּל שְׁנוֹתַי
 עַל מְצוּקֵי וְצָרוֹתַי • וְתַתְּאֶפֶק וְתַגְרַע הַמֶּלֶת
 אֲסִיר נִפְרַע • טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרַע עַד

אֵן בַּחוּבֵי אֲשֶׁתְרַע • וְתַמְשֶׁךְ אַפְךָ לְדוֹרוֹתַי
 וְלֹא אֲרַאֵה אוֹתוֹתַי : תַּעַה לְבָבִי כִשְׁבוֹר •
 וְכָל מִנְחָמָיו יַעֲבוֹר • וּבְכָל עֵת זְכוֹר אֲזַכּוֹר
 יוֹם אֲב מִכָּר בֶּן בְּכוֹר • וּמִצּוֹת שְׁמוֹר וְזַכּוֹר
 לְאִשֶׁת נְעוּרַיִם תְּזַכּוֹר • הַלְעַד תִּזְכּוֹר
 עֹנוּתַי • וְתִשְׁבַּח אֶהְבֵּת כְּלוּלוֹתַי : כְּרוּ
 עֵינַי מִיַּחַד • כָּל יוֹם יִשׁוּעוֹת יוֹחַד • קִצְרֵתִי
 בְּחַיִּי בּוֹחַד • לְשִׁמְמוֹת חוֹמוֹת וְחַד •
 אֲרוּחוֹתַי מְרוֹרוֹתַי • וּמִשְׁקָה מִי רוֹשׁ
 וְלַעֲנוּתַי :

יום אכפי ככון שלא לאומרו כי זכריה חרנו אותו ושרל ואין
 לעורר קטרונו על ישראל וכן מנהגינו פה ככה"ל הגדולה
 שלא לאומרו מעולם :

יוֹם אֲכַפִּי הַכְּבֹדֶתִי • וַיִּכְפְּלוּ עֵינַי • בְּשַׁלְּחֵי יַד בְּדָם
 נִבְיָא • בְּחֲצַר מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי • דָּמּוּ כַּיִם נִגְרַשׁ • עַד
 בּוֹא חֲרֵב מוֹנֵי • וְלֹא כִסְתְּהוּ אֲדָמָה • עַד בֹּא חֲרֵב
 לְהַמוֹנֵי • וְלֹא שָׁקַט עַדִּי הוֹקֵם • וְעַד הַפְּלִיא פְּלִילִיָּה •
 וַיִּרַב בִּבְת יְהוּדָה • תִּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה אוֹיֵה לִי אוֹיֵה :
 הִיָּה הוֹלֶךְ וְסוֹעֵד • עַד בּוֹא רֵב טְבָחִים • וּכְבֹא אֶרֶץ
 מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי • וְרָאָה דָּמִים רוֹתְחִים • וַיִּשְׁאַל בְּעֵבוֹר
 זֹאת לִכְתָּנִים הוֹבְחִים • וַיַּעֲנֶהוּ אֵין זֶה • כִּי אִם דָּם
 הוֹבְחִים • גַּם הוּא זָבַח כְּחִקוֹר • מֵה זֶה וְעַד מֵה
 הָיָה • וְאוֹמֵר לְנַפְשִׁי • זֹאת חֲטָאתְךָ וְזֶה פְרִיָּה : וַיִּרַב

וככל זאת לא שקט ועודו בים נגרש ויבקש הדבר
 וימצא מפורש כי דם איש האלהים על דם רא המס
 שורש ויאמר נבחראדן וגם דמו הנה נדרש אלהים
 לא יתאפק על כל זאת לא יחרש אספו לי הכהנים
 והוציאום מבית יה ולא אשקוט עדי ישקוט דם
 הנביא זכריה דקר ישישים למאות ובחורים
 לרבאות ויורד לטבח כהני יהוה צבאות ותינוקות
 שר בית רב ועיני אבות רואות ואין שקט לדם נקי
 ויהי דמופת ולאות וחרב זר נוקמת והקריה הוסיף
 ונשמע קול נהיה וכמוהו לא היה הוסיף להרוג
 נשים עם יונקי שדים ושפך על דם נקי את דמם
 במים ודם עולה בין דמיהם בים ויאור מצרים עדי
 נשא נבחראדן עיניו לשמים ויאמר הלא די לדם
 בכנות ירושלם הכלה אתה עושה לשארית השביה
 ואז שקט דם נקי וחרב נקם רויה (לך חסאנו אהים
 העיניו והרשענו והרגנו נביאך ורשענו ידענו יהי
 חסדך לנחמנו כי משאור שוענו ומפרי מעללינו
 זה כמה שבענו רחם לא רוחמה הסוערה עניה
 עיניה לך חשא ואת עורתך צופיה)

בת עמי תייליל ביגוניה על חנה ועל
 שבעה פניה כי נשחטו שבעתם אל
 עיניה והיא נפלה ומתה על בניה וסוף
 נמשכו עוזב האל ולעבוד כל והעידו
 יחוד למכין תכל איך עזב לאכזר נחלת

חבל ודמעות אם יורדות על פניה וסוף
 לראשון פתח זר האכזר אם תאבה
 והשתחיות לאל זר אבכך ובמלוכת
 תהי נעזר איך אעזוב אל בגבורה נאזר
 בסוף התו ראשו ונגזר נשקתהו אמו
 בשאזניה וסוף ולשני פיים ברוח אוננו
 סגור לפסלי כי עצמה יד ימינו לא אעבוד
 כי אם ליחיד השוכן במעונו אשר פדה
 סגורה ממוניה וסוף ולצעיר גאם קח את
 טבעתי ואל תבזה ותקן את תקנתי ואל
 יאמרו סגני כי הפרעתי ולשקר שבועתי
 נשבעתי השיבו לא כלשוני אענה וסוף
 קול נשמע צוח במעונרה אשריכם
 שבעתכם ניני חנה נחלתכם בגן ערן
 מוכנה כי עבדתם אלהיכם באמונה
 ואם שמחה בעדן עם ניניה :

איך נוי חסאתי השמימה ודמעתי על
 לחיי אורימה וביום זה נהי נהיח
 ארימה ואהימה ממים ימימה אבל לב
 ונתום חרל חרול ומבל באב צירי נבדל

גדול על בן ובת רבי ישמעאל כהן גדול
 לזכרי זאת יקוד בלבי אשימה: ואסימם עת
 נשבו ונפלו לשני אדונים והם שכנים זה
 לעומת זה חונים ויספרו זה לזה ענינים
 חד אמר משבית ציונים שביתי שפחה
 לבושה שנים כלבנה בזיו וקלסתר פנים
 ובתואר בקציעה וימימה: ואסימם ורעהו
 בענין זה פי שנים בעד עברו ספר לו
 כפלים גם אני באתי משבי ירושלים
 שביתי עבד עם יפה עינים בשמש בתקפו
 עת צהרים בו ונזוגם ונחלקם בנתים
 חולדות ככבי שמים לשמע און תצלנה
 אזנים בזכרי זאת את מדי אפרימה: ואסימם
 כשהסכימו על זאת שניהם יחד ולערב
 זוגם בחדר אחד והאדונים בחוץ מרננים
 יחד והם בפנים מקוננים בפחת ופחד
 ובתוגה ואנינה וברעימה: ואסימם זה יספור
 ביקוד לבב ימסה גין אחרן איך לשפחה
 ינשא והיא גם היא תיילל בתגרת שוסה
 בת יוכבד איך לעבד תנשא בישרא בזאת

לא תעשה עד בקר בכיתם לא אחרמימה
 ואסימם כהצפירו זה את זה הכירו או אחי
 ואוי אחות הגבירו נתחבקו שניהם עת
 הזכירו עד יצאה נשמתם באימה ובתוגה
 ובנהימה על אלה יבכו עש כסיל וכימה
 ואהימה מימים ימימה:

יהודה וישראל דעו מר לי מאד לכן
 בחטאתי אני ארעד רעוד יהיה
 לכבי כי בעת אשמע בכות ועת שהוק
 אראה אזי אסלוד סרוד: בן אח ואחות
 אם ואף גם כל שאר תככו למשפחות
 וגדרו בס גרוד דוד טוב וכל אישים וגם
 נשים בכו ואני בבכיתי אזי אחריד
 חרוד: חסרה נגינתי ושמחתי בעוד
 אזכור למקדש כי אבדנוהו אבוד: חסרה
 קהלת א ולומדי דת ודין על זאת יהודה
 קום וישראל ספור חסרה וגם קצרה
 יחידתי לרוב אבדן קהלותי ונשמדו
 שמוד: חסרה ידיעתי בקורות הזמן
 אמאס לקול שירים ומחול גם רקוד

חֲסֵדָה עֲצַת לֹמְדִים לְתוֹשִׁיָה וְצַר דְּרַג
 בְּחִירֵיהֶם כְּמוֹ צֶאֱן וְעֵרוֹד : חֲסֵדָה חֲנִינָתָא
 וְרַחֲמֵיו נִשְׁכְּחוּ : הוּא לִי כְּמוֹ אֲבוֹר וְדַמְר
 לִי מֵאֵד : חֲסֵדָה זְכוֹת אָבוֹת וְלֹא תִלְיִן
 בְּעַד זֶרַעַם וְכַף גִּזְעָם וְנִדְרָדוּ דְרֹד :
 חֲסֵדָה צְנִיעוּת כָּל נִשְׂי יְהוּדוֹת בְּיוֹם נִפְלוּ
 בְּיַד זָרִים וְקִפְדוּ בָּם קִפּוֹד : חֲסֵדָה נְהַמַּת
 כָּל יְהוּדָה כִּי יֵאֱוֹשׁ : צִמַּח בְּלִבּוֹתָם
 וַיַּעֲקֹד בָּם עֲקוֹד : חֲסֵדָה פְּקוּדַת אֵל : עֲלִי
 הוֹרְגִים בְּנֵי עַמִּי וְגַם גּוֹזְלִים וְחוֹשְׁדִים בָּם
 חֲשׂוֹד : חֲסֵדָה אֲמַת תּוֹרָה וְהַמְצוּה אֲשֶׁר
 עִם רוֹב גְּאוֹן זָרִים שְׂכוּהָה מִלְּמוֹד : חֲסֵדָה
 מְתִיקוֹת מִבְּנֵי עַמִּי וְלֹא חֲסֵדָה מְרִירוֹתָם
 וְתִשְׁקוֹד בָּם שְׁקוֹד : חֲסֵדָה עֲרֵבוֹתָם
 וְטוֹבָתָם וְכֹר : חֲכָמַת חֲכָמֵיהֶם
 וְנַחֲלָדָה חֲלוֹד : חֲסֵדָה תְּשׁוּבַת אֵל לְצַעֲקָתָם
 וְאִין עוֹנָה וְאִין חוֹמֵל וְנִלְאָרָה מִפְּקוֹד :
 חֲסֵדָה שְׂכִינָה מִשְׁכוֹן מִפָּה בְּתוֹךְ מִקְדָּשׁ
 וְיִשְׂרָאֵל וְהִדְלָה מִן רִבּוֹד : חֲסֵדָה עֲנוּוָה
 קְדִישׁ וְעֲנוּוֹת בְּרִכּוֹ בְּתֵי כְּנַסְיוֹת חֲרָבִים

מִיִּסוּד : חֲסֵדָה זְכוֹרֵת צוֹר יִי צְבָאוֹת יְהוָה
 וְאֱלֹהִים אֵל וְשִׁין דְּלֵת וְיֹוד : חֲסֵדָה נְבוֹאָה
 בִּי וְנִכְתָּם כָּל חֲזוֹן אֹרִים וְגַם תּוֹמִים
 וְצִירוֹף שֵׁם בְּסוֹד : חֲסֵדָה הַגּוֹרֵת תּוֹרָה
 יְדָדִים עֵת גְּמוֹר : שֶׁק אַחֲגוֹר עַל זֹאת
 וְאַפְרָנוּ אִפּוֹד : חֲסֵדָה כְּבוֹד שֶׁבַת כְּבוֹד
 מוֹעֵד בְּכֵן הַשֶּׁךְ וְקִדְרוֹת קַח : יְצוּעַךְ בּוֹ
 רִפּוֹד : חֲסֵדָה עֲרֵבוֹת קוֹל חֲזָנִים מִזְמוֹר
 מִפְּטִיר וּמוֹצְנִיף וְגַם פִּיטֵן לַחֹד : חֲסֵדָה
 כְּבוֹד מַלְכוּת יְהוּדָה עַד מְלוֹךְ הָאִישׁ
 בְּנוֹ דוֹד יְחִיה עִם בְּסוֹד :

שׁוֹמְרוֹן קוֹל תְּתֵן מִצְאוֹנֵי עוֹנֵי לְאֶרֶץ
 אַהֲרַת יְצִאוֹנֵי בְּנֵי וְאֶהְלִיבָה תִּזְעַק
 נִשְׂרָפוּ אֲרָמוֹנֵי וְתֵאמֶר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יִי : לֹא
 דָךְ אֶהְלִיבָה חֲשׁוֹב עֲנִיךְ כְּעֲנִי תִתְמַשִּׁילִי
 שְׁבַרְךָ לְשִׁבְרִי וְלַחֲרִי אֲנִי אֶהְלָה סוֹרָה
 בְּגִדְתִי בְּקִשְׁיִי וְקַם עָלִי כַּחֲשִׁי וְעֵנָה בִּי
 מְרִי וְדַמְקָצַת יָמִים שְׁלַמְתִּי נִשְׂיִי וְתַגְלַת
 פְּלֶאסֶר אֲכַל אֶת פְּרִיִי חֲמוּדוֹתֵי פֶשֶׁט וְגַם
 הֲצִיל עֲדִי לְלַחֲלַח וְלַחְבוֹר נִשְׂא אֶת

שְׁבִי . הוֹמִי אֶהְלִיכָה וְאֶל תְּבִי בְּכִי *
 אֲנִי נִדְתִי לְרַחֵם וְדִי לִי דִי * שְׁנוֹתַי אֲרָכוּ
 וְלֹא אֲרָכוּ שְׁנֵי : מְשִׁיבָה אֶהְלִיכָה אֲנִי בֶן
 מִרְדָּתִי * וּבְאֵלֹף נְעוּרַי כְּאֶהְלֶה בְּגִדְתִי *
 הוֹמִי אֶהְלֶה כִּי יִגְוִנִי פְקֻדָּתִי * נִדְדַת אֶת
 אַחַת וּרְבוֹת נִדְדַתִי * הִנֵּה בִיד כְּשָׂדִים
 פְּעָמַיִם נִלְכְּדַתִי * וּנְשָׂרַף הֵהִיכַל אֲשֶׁר בּוֹ
 נִכְבְּדַתִי * וּשְׁבוּיֹת עֲנִיָּה לְבַבִּי יִרְדָּתִי *
 וּשְׁכַבְתִּי לְצִיּוֹן עוֹד וְהֵיכַל יְסֻדְתִּי * וְגַם זֹאת
 הִפְעַם מַעַט לֹא עָמַדְתִּי * עַד לְקַחְנִי וּכְמַעַט
 אֲבַדְתִּי * וְעַל כֵּן הָאֲרָצוֹת נִפְּצוּ הַמּוֹנִי :
 הַחֹמֶל עַל כֵּן הַמּוֹל עַל שְׁפֹלוֹתָם * וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתָם
 וְאוֹרֵךְ נְלוֹתָם * וְאֵל תִּקְצוֹף עַד מְאֹד לְהֶאֱרִיךְ דּוֹלֵתָם *
 וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עֲוֹנָם וּסְכֻלוֹתָם * רַפָּא נָא אֶת שְׁכָרְם
 וְנַחֵם אֲבֹלוֹתָם * כִּי אִתְּהָ שְׁכָרְם וְאִתְּהָ אֵילוֹתָם * וַיִּמְיָהֵם
 חֲדָשׁ כִּימֵי קְדֻמוֹנִי * וְלֹא תֹאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְהוָה :
 אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וּנְפִשִׁי עָלַי אֲשַׁפְּכָה * כִּי
 בְּלַעֲוֹנֵי זֵאֲבִים פְּעוֹגָה בְּלִי הַפּוֹכָה *
 כִּי בִימֵי קִיסָר לֹא עָלְתָה אֲרוּכָה * לַעֲשֶׂרָה
 הַרוּגֵי מְלוּכָה : בְּלִמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּרֵי
 עֲרַמַת * וְהַבִּין וְדִקְדַק בְּדַת רְשׁוּמַת * וּפְתַח

בְּאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים וַחֲשַׁב מִזְמַת * וּגְוִנֵב
 אִישׁ וּמִכְרוּ * וּנְמַצָּא בִידוֹ מוֹת יוֹמַת : גְּבָה
 לֵב בְּלִיעַל עוֹבֵד אֱלִילִים * וְצוּה לְמִלְאֵת
 פְּלָטְרוֹ מִנְעָלִים * וְקִרָא לַעֲשֶׂרָה חֲכָמִים
 גְּדוֹלִים * מִבְּנֵי דַת וּשְׁעָמִיָּה בְּפִלְפוּלִים :
 דִּינּוּ מִשְׁפָּט זֶה לְאֲשׁוּרוֹ * וְאֵל תַּעֲנוּתוֹהוּ דִין
 כְּזָב לְאָמְרוֹ * כִּי אִם הוֹצִיאֹהוּ לְאֵמְתוֹ
 וְאוּרוֹ * כִּי יִמְצָא אִישׁ גְּנֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחִיו
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל * וְהִתְעַמַּר בּוֹ וּמִכְרוּ : הֵם
 הַשִּׁיבוּהוּ וּמַת הַגְּנֵב הֵהוּא * נָאִם אִיָּה
 אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲחִיכֶם מִכְרוּהוּ * לְאַרְחַת
 יִשְׁמַעְאֵלִים סַחְרוּהוּ * וּבְעַד נְעָלִים נִתְּנוּהוּ :
 וְאַתֶּם קִבְּלוּ דִין שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם * כִּי מִיְמוֹתֵם
 לֹא נִמְצְאוּ כְּכֶם * וְאִם הֵם חַיִּים הִבְאֵתִי
 דִינָם לְפָנֶיכֶם * וְאַתֶּם תִּשְׂאוּ עוֹן אֲבֹתֵיכֶם :
 זְמַן תִּנְהַלְנוּ שְׂרֵשָׁה יָמִים * עַד שְׁנַרְעֵ אִם
 הַדָּבָר נִגְזַר מִמְרוֹמִים * וְאִם אֲנַחְנוּ חַיִּיבִים
 וְאַשְׁמִים * נִקְבַּל גִּזְרַת מְרָא רַחֲמִים : חֲלוּ
 וְזַעֲנוּ וְנַעֲנוּ כְּלִמּוֹ * עַל רַבִּי יִשְׁמַעְיָל בֶּן אֱלִישֶׁעַ
 כְּהֵן גְּדוֹל נִשְׂאוּ עֵינֵימוֹ * לְהַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם

רעלות לאדונימו • לדעת אם יצאה
הגזרה מאת אלהימו: טהר רבי ישמעאל
את עצמו והזכיר את השם בסלודים ושש
מאת המלאך לבוש הכדים • ונס קברו
חכמים צדיקים וירידים • כי שמעתי
מאחרי הפרגוד כי בואת אתם נלכדים:
ידר רבי ישמעאל והגיד לחביריו מאמר
האל • וצוה בליעל להרגם בכח ואר •
ושנים מהם הוציא תחלה שהם גדולי
ישראל • רבי ישמעאל בן אלישע כהן
גדול • ורבן שמעון בן גמליאל: פרות
ראשו תחלה הרצה ממנו לבעון • מראות
במיתת משרת לדר מעון • להפיל גורלות
צוה צפעון • ונפל הגורל על רבן שמעון:
לשפוך דמו מהר בשור פר • וצרח עליו
רבי ישמעאל בקול מר בשופר • הלשון
הממהרת לדבר אמרי שפר • איבה
לוחכת את העפר: מר מאד בוכה עליו
בחררה • בת בליעל לקול בביתו עמדה •
תואר יפיו בלבה חמרה • ושאלה מאת

והוא
עליו

אביה מיתתו להעמידה: נאץ בליעל דבר
זה לעשותו • להפטיט את עורו מעל פניו
שאלה מאתו • לא אחר שנגא דבר זה
לעשותו • וצרח רבי ישמעאל בקול מר
ליוצר נשמתו: שרפי מעלה צעקו במרה •
זו תורה וזו שברה • עיטה בשלמה אורה •
אויב מנאץ שמך אל גדול ונורא • ומחרף
ומגדף על דברי תורה: ענתה בת קול
משמים • אם יהיה קול אחר אהפוך עולם
למים • לתיחו וכוהו אשית הרומים • גזרה
מלפני קבלוה מקמי דת יומים: פקידים
נהרגו מאחרי שבת כתי כנסיות • מלאים
מצות ברמין ורורשים בכל זוויות • וצוה
להוציא רבי עקיבא דורש בתרי אותיות •
וסרק את בשרו במסדקות של פיפיות:
צוה להוציא רבי חניניה בן תריון מבית
אביו בחרב • ומהות כרכו גלמו •
וסניגין של צמר שמו על דבו לעבב עצמו
מיד נשף וספר תורה עמו: קיננו עם לא
אלמן • כי עניים הודנו וששף דמן • לשם

הוא
עליו

והוא
עליו

שָׁמַיִם מָסְרוּ עֲצֻמָּן • בְּהַרְיַגְת רַבִּי הוֹצֵפִית
 הַתּוֹרָגְמָן • רַעְדָה תֶּאֱחֹז כָּל שׁוֹמְעֵי שְׁמוֹעֵי
 וְתִזְיֵל כָּל עֵינַי דְּמַעַ דְּמוֹעַ • וְיִהְיֶה לְאַבְרָם כָּל
 שְׁעֵשׂוֹעַ • עַד הַרְיַגְת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ:
 שְׁחַתּוּנוּ בְנֵי עַדִּינָה שׁוֹמְמָה • וְהִרְעוּ לָנוּ
 מִכָּל מַלְכֵי הָאָדָמָה • וְהִרְגוּ מִמֶּנּוּ כַּמֶּה
 וְכַמָּה • בְּהַרְיַגְת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן דָּמָא: תִּקְפוּ
 עַדִּינוּ מִצֹּת לְהַפֵּר • וּמֵאַנּוּ לְקַחַת הוֹן
 וְכוֹפֵר • כִּי אִם נַפְשׁוֹת הוֹגֵי אִמְרֵי שֶׁפֶר כִּמוֹ
 רַבִּי יִשְׁבַּב הַסּוֹפֵר: יְחִיתוּנִי צוֹרְרֵי וּמַעֲנֵי •
 וּמְלֹאזְ מְרִיסִים מְעַדְנֵי • וְהִשְׁקוּנִי רוּשׁ וּמֵר
 וְלַעֲנֵי • בְּהַרְיַגְת רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינָאִי:
 דְּבִרְתָּ בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה •
 הֵן עָתָה אִשׁ אֹרֶם כָּבֵה • כִּי הֵם הַסְּכִימוּ
 לְהַרְוֹג עֵשְׂרֵה צְדִיקִים בְּאִיבָה • עִם רַבִּי
 יְהוּדָה בֶּן כְּבֹא • נֶאֱקַת חֵלֶד בְּכָל הַיּוֹם
 בְּכַלְיוֹן וְחֶרֶץ • סוּרוּ טָמְאָה קְרֵאוּ רָמוּ
 כְּטוֹמְאָת הַשָּׁרֵץ • מֵאַיִן יָבֵא עוֹרֵי
 לְעַמּוּד בְּפֶרֶץ • עוֹרֵי מַעַם יְהוָה עֲשֵׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ: קיפס

דבור 26
ש 90
632

סריכל
גערר

בבב

חברת

7
1415
בבב
732

אִמְרָה צִיּוֹן מִצְאוּנֵי עוֹנֵי • לְאָרֶץ אַחֲרַת
 יְצֵאוּנֵי בְנֵי • וְאִם גָּבְרוּ פִּשְׁעֵי וְהַרְבִּיתִי
 זְרוּנֵי • אִיִּה הַסְּדִיךְ הַרְאִשׁוֹנִים אֲדַנִּי: וַיֹּאמֶר
 " צִיּוֹן בֵּית מְנוּחָתִי סְגוּלַת עַמִּים אוֹתְךָ
 קָרָאתִי • לֹא אֲבִית לְתוֹכְחָתִי לְזֹאת חֲמָתִי
 שִׁפְכָתִי • עַל עֲזוֹבְךָ אֶת תּוֹרָתִי: אִמְרָה צִיּוֹן
 תִּקְוֵתִי אוּמְלָלָה • חֲשִׁבוּ מְאוּרֵי וּשְׁמֵשֵׁי
 אֶפְלָרָה • בְּשִׁמְעֵי קוֹל יְהוָה צוֹעֲקִים
 בְּחִלְחָלָה • הַשְׁבַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפְץ בְּאֶף
 רַחֲמֵי סֵלָה: וַיֹּאמֶר " הַרְבִּית שְׁקוּצִיךָ •
 נִמְאַסְתָּ בְּרוּב מְעַלְיֶיךָ • בּוֹעַלְיֶיךָ עֵשִׂיךָ •
 וּבְגִדוֹ כֵךְ בּוֹגְדֶיךָ • יוֹצֵאֵי מַעֲיָךְ • מִהַדוֹ
 בְּנִיךָ מִהַרְסִיךָ וּמְהַרִּיבֶיךָ: אִמְרָה צִיּוֹן דְּמִי
 אֲכַבָּה תַחֲלָה • אִם לְשִׁמְמוֹת קְדוּשֵׁי אֵו
 לְגִלוֹת הַנִּפְלָא • אִם לְךָ צוּר קְדוּשֵׁי • אֲשֶׁר
 עֲשִׂיתָ כָּלָה • סִכַּת בַּעֲנַן לְךָ מַעֲבַר תַּפְלָה:
 וַיֹּאמֶר " הֵן נִלְכַּדְתָּ בְּמוֹקֶשֶׁךָ • וּבְעוֹצִים
 בְּצַעַךְ חָרַב מִקְדִּישְׁךָ • וְחֲטָאתָ נְעוּרְךָ פֶקֶד
 צוּר קְדוּשֶׁךָ • יַעַן שְׁטִית טוֹמְאָה תַחַת
 אִישׁיךָ: אִמְרָה צִיּוֹן מַה אַעֲנֶה וּמַה אוֹמֵר •

כי ברוכ עוני גילי דאבל דוכר ועל
 שכימות כבוני אצעק בלב דכוכר דגה
 לשלום כר לי כר ויאמר ננכוד נכוד
 כי צורך וערך נוכדו יד גלתי אונק
 כמורא ופדר דברי דנב איב פה אדר
 אברה ציון אויה לי על עוני כי גאנת
 וצדק דרבו ארכוני אך אב פיעתי ורבו
 עוני הלעולם יונח יי (ויאמר ההנהמי
 בגלותך ואם בבא אתך דהבנתי גוהך לטובה אכרמי
 ושבת את שבוהך ויש תקנה דצבתיך)

לשכינה עלתה ויללה כי רבתה
 אללי לי אויה לי : לשרפת
 תורה שאו קינה מרה אללי לי אויה
 לי : לבתי כנסיות ובעלי תושיות
 אללי לי אויה לי : דהרג בהורים
 ושחיטת הכשרים אללי לי אויה לי
 להרבן מקדשים שאו קינים קשים
 אללי לי אויה לי : דהרות וכניקות
 גפשותם שוקקות אללי לי אויה לי :
 ליונקי שדים כי צמאו דמים אללי

לי אויה לי : אוי לעוצם הרבן לתינוקת
 שר בית רבן אללי לי אויה לי :
 אללי לי אללי על רוע מעדלי אללי לי
 אללי על שבי עודלי : איכה כרו
 בגון חיי וכל כלי עם בי ידון הייתי
 כעבד והם מושלים ולא אדעמי לי אדון
 זה רודה וזה כרדה וזה עושה בעברת
 זדון אוי לי אמי כי ילדתיני איש ריב
 ואיש מדון : כללי בכה אבכה לילה ויומם
 כי ארכו קצי שכרי למה לא כרדם
 מותהני ותהי לי אמי קברי כי דרפת
 אדם לוקח כל הנקרא בשם עברי נהלה
 מכתתי אוי לי על שכרי : גלה הגרני
 מדכאי ודרכי בגזית גדר פתאום גרי
 כבה ושמשי בעוד יום קדר גלה כבוד
 מישדאל לא תואר לו ולא הדר עין
 שמשי חשך ומאורי קדור קדר אויה לי
 כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר דכה
 כבודי לחציר גגות שיבש לפני כד חציר
 כסוהרו השלכתי ואהי דומן לכל יציר

קראו אַחֲרַי שְׂרָחוּ מִגַּל כִּי בָשָׂר קָצִיר *
אֶלְלִי לִי כִי הִיִּיתִי כְּאַסְפֵי קִיץ
כְּעוֹלָלוֹת כָּצִיר :

הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבַמַּיִם עֲזִים נִתְיַבָּה * יְחִישׁ
יְשׁוּעַתְנוּ וְאֵת יַרְבְּנוּ רִיבָה * וְגַם אֵת
אַחֲרֵיתְנוּ * מֵרֵאשִׁיתְנוּ הִטִּיבָה * הִשִּׁיבְנוּ יי
אֲדִיךָ וְנִשׁוּבָה * כִּכְתוּב הִשִּׁיבְנוּ יי אֲדִיךָ
וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם :

עַד אָנֹכָה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן מִסֶּפֶד בִּירוּשָׁלַם *
תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם *
כִּכְתוּב אַתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה
לְהַנְּנֶה כִּי בָא מוֹעֵד * וְנֹאמַר וּפְדוּנוּ יְהוָה
יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל
רֵאשִׁים שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגוּ וְנָסוּ יְגוֹן וְאַנְחָה :

ואומר קדיש הסוף עתיד למדתא עלמא לעיל דף עז

עַל הַיְכָלִי אֲכַבֶּה יוֹמָם וּלְיָלֵה * וּלְתַפְאֶרֶת
צִיּוֹן עֵיר הַהוֹלָלָה : כִּכִּי נִפְשֵׁי עַל חֶרֶבֶן
פְּעַמִּים * אֶרֶץ צָבִי צָבִי יְרוּשָׁלַם * וְעַד עַמָּה
אֲשֶׁר הִלֵּךְ בַּגּוֹלָה : בֵּית תַּפְאֶרְתִּי שֵׁם אוֹיֵב
לְשִׁמָּה * הוֹשִׁיבֵנִי בְיַדִּי נְבוֹת וְשִׁמָּה * עַל

זֹאת אֲכַבֶּה תָּמִיד בְּקוֹל יְלָלָה : סִפְדֵי תוֹרָה
כִּי חוֹלְלָה תַּפְאֶרְתְּךָ * גִּפְרֵ נְזוּךְ מִיּוֹם
שֶׁחָרַב בֵּיתְךָ * וּשְׂאֵי קִינָה עַל אֶהְלִיבָה
וְאַהֲלָה : חֲזָקוּ עִמִּי מֵהַר אֲכַנֶּה דְבִירְכֶם *
נָקֵם אֶלְבָּשׁ וְאַשִּׁיב אֵת שְׂבוֹתְכֶם * הַתּוֹךְ
הַיְכָלִי אֲשַׁבּוֹן כִּכְתַּחֲלָה * כִּי מִצִּיּוֹן תִּצְאֶה
תוֹרָה וְתַהֲלָה :

סִפְדֵי וְהַלִּילִי תוֹרַת יְקוּתֵי־אֵל * וְחַגְרֵי שֶׁקַּ
וְחִבְדֵי עַד גּוֹדַת אֲרִיאֵל * הַשְּׂרוּיִם כְּצַעַר
בֵּין מוֹאֵב וְיִשְׁמַעְיָ * כִּכִּי עַל הַרְגַּעַם קְדוֹשׁ
עַם הָאֵל * כִּי אֲכַלָּה חֶרֶב שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל :
סִפְדֵי וְהַלִּילִי תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְאַרְצוֹת רֵאשָׁה * וּרְבֵי הַעוֹנוֹת שְׂמוּרָה
כְּבוֹשָׁה * כִּכִּי עַל הַר קְדֵשׁ וְשִׂמְמוֹת הַהָרָא *
סִפְדֵי וְהַלִּילִי תוֹרָה הַתְּמִימָה * עַל בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בָּאוּ זָרִים שְׂמָה * שְׁלַחוּהוּ בְּאֵשׁ
בְּעִבְרָה גַם חֲמָה * כִּכִּי עַל זֹאת בְּכִיָּה
דַּמַּע בְּהוֹאֵל :

קוּמִי וּסְפְדֵי תוֹרָה * וְעֲשֵׂי קִינּוֹת זְכִירָה *
בְּתִשְׁעָה בָּאֵב יוֹם צָרָה * וּמֵהוֹמָה וְיוֹם

עבדה * כיום אף כי חרה * ונחרב דביר
ועזרה * צעקה גדולה ומרה * זאת חקת
התורה * שאלי נא ברוב מגינה * איה
מחנה שבינה * ובית לוי ודוכנה * ואיפה
אנשי אמונה * ואנה פנה אנה * הוד עיר
הנאמנה * איכה היתה לזונה * מקדשת
ראשונה * לזאת לכך מר יקרא כמו לב
אשה מצרה * איה ראשי ישיבות ואיפה
סנהדרין * ואנה הולכי נתיבות * לנוגה
זיוהרין ואיפה עורכי תשובות לשאלים
עד סתריך * וקאלפים ורכבות * דורשי
סדרין * כלם בגלות עצורה * הלכו ביד
בני צרה * איה עושי זכחים * ואיפה עושי
שמנים * ואנה עורכי נתחים * וסוד קחם
הפגנים * בא רב הטבחים * והרג אבות
ובנים * ואנו ואבלו פתחים * אשר אז ערכו
הסגנים * כי י חרכו קרא * וחצי אפו ירה :

ומנולא ס"ת נארוך הקדש ואוסו כורעו ואומר

במקום אשרי העם * איכה זהב יועם *
במקום גדלו המונינו * נפלה עטרת

ראשנו : במקום העטרה * ראש פתנים
ומרה * ובמקום מפה יפה * וחסר צעיפה *
במקום ישמחו השמים * יקוננו מר כפלים *
ובמקום זוהר חזותם * שק הוישת כסותם :
במקום ישמחו השמים * שופו עד זאת
שמים : במקום ותגל הארץ * לבי
יכאבו ויבא קרץ * ובמקום ישמח הר ציון *
מרי שיחי וירי אחוז רפיון * ובמקום תגלנה
בנות יהודה * היום אנוד ואתגודרה :
ובמקום על הכל יתגדר * אנו ראשי
ומכבי לא אחדל : וגהי אחדש במקום
ויתקדש * על שממות קדש ומקדש : כיום
זה מן סערה אקרא * בעולמות שברא :
ולחרבן בית אל נורא * תשתומם ותפוג
תורה : ולמפקד בהניו ונביאיו שלא
כרצונו וכרצון יראיו : כיום תקונן הוי
אריאל * שלא כרצון עמו בית ישראל :
ומעד ארון דתנו גלתה שבינה לחרפתנו :
לכן תעורר לויתה * במקום גיל באנחתה *
עד שיכנו אל גבולנו * תגלה ותראת

(כה)

מלכותו עלינו :

וקורין שלשה נכרי כפרסה זו וזו שלישו מפטור

כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת פל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמר תשמדון : והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בנזים אשר ינהג יהוה אתכם שמרה : ועברתם שם אלהים מעשה ידיו אדם עין ואזן אשר לא יראו ודא ישמעון ולא יאכלון ודא ירחן : ובקשתם טעם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך :) בצד לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עדי יהוה אלהיך ושמעת בקלו : כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפק ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם : כי שאר נגף לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהייה בדבר הגדול הזה או הנשמע במהו : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש באשר שמעת אתה ויהי : או הנפסה

שחרית להשעה כאב

אלהים לבוא לקדח לו גוי מקרב גוי במספת באתר ובמופתים ובמלחמה וביר חזקה ובזרוע נטויה ובמזראים גדלים בכל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך :) אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : מן השמים השמיעך את קולו ליסרה ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אהריו ויוציאך בפניו בכהו הגדל ממצרים : להוריש גוים גדלים ועצומים ממה מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה ביום הזה : וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד : ושמרת את החקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך פירותים :

ואו חמי קדים במכר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת : ברוך אתה יהוה הבורח בתורה במשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הפטרה לתשעה באב

אֶסּוּף אֶסִּיפִם נְאֻם יי אֵין עֲנָבִים בְּנֶפֶן וְאֵין
תְּאֵנִים בְּתֵאנָה וְהֵעֵלָה נֶבֶל וְאֵתָן
לָהֶם יַעֲבֹרוּם :

קאל א נבי ירמיה פנא אפניהום יקול א ואבעת עליהום
אל עדו בכת נאצר ויקמפהום מתל מא ינקטף אל
ענב מן א כרם וי תין מן א סגור וגאר וכבאר וידוללהום
אלא באבל עלא דנובהום אלדי אדנבו פי א מכפי ולם
אשפק עליהום לאנהום פרטו פי עריעתי ולם עמרו
גמיע אלדי מכתוב פיהא :

על מה אנהנו ישבים האספו ונבא אל
ערי המבצר ונדמה שם כי יי אלהינו
הדמנו וישקנו מי ראש כי תטאנו ליהוה :
פקאלו עריש נחנא גאלסין העאו נגמיע ונדכר אליא
בלד אל הצינא ונתקווא פיהא מן אל עדו אחסן
לנא מא נמות הם וננפני כל סוף : לאן א רבנא גור
עלינא וסקאנא מאי אל סם עלא אלדי כטינא רו :
קוה לשרום ואין טוב לעת מרפה והנה
בעתה :

אפתהמו ואסמעו יא אגוואד כלאס א אישקדר כהרו
כטאיינא ודנובנא ארתגינא לל עאפייא וגאנא
א מרץ ארתגינא לל כיר והצר א בלא : עלא סנב ידי
סמענא מן אנבייאת אל כדב אלדי כאנו יקולון לנא לא
תכאפון מן אל עדו : פנא אר עדו וכרב בלאדנא :

הפטרה לתשעה באב

ארתגינא לל שפא וגת אל כסרא :
מִדָּן נִשְׁמַע נִחַרְת סוּסִיו מִקּוֹר מִצְרָה לֹת
אֲבִירָיו רַעֲשָׂה כָּל הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ
אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ :

מן באנייאס סמענא חס צהור א כיד בכת נאצר מן חס
גיושו אהתות א ארץ : פגו וכרבו בלאדנא וכירהא
אל מדינה ואמוואלהא אל קרייה וסכאנהא :

כי הנני משלח בכם נחשים צפעונים אשר
אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יי :

קאל א לסכאן בלאדו : אנתום קלתום אן רתקוון
ותדכלון לבלד א הצינה : הודא אנא מרסל לטום
נאס וילסעוכם מתל מא ילסעון אל אפאעי שיוך מא
יחשמון ועלא א אטפא מא יחנון לסאן גריב מא יפהמון
כלאמהום האכדא יקול א :

מבליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי :

קא אל נבי ירמיה א ויל עלייא יא רבי : מא לי קדרה
עלא האדי א הצרה א קוייה יא רבי לא ישחד לצנכך
עלא קומך אלדי כרנההום מן בלד מצר ביד א שדידה
ובדראע א ממדודה והסאע תסלמהום פי יד אל עדו
עלא האדי אבבי ויוגעני קלבי :

הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים
היי אין בציון אם מלכה אין בה מדוע
הבעיסוני בפסילהם בהבלי נכר :

קא א נבי ירמיה א אסמע יא רבי צוט תהנין קוסך אהל
ציון א מלויין ארא בלד א בעידה א יתעלבון
ויקולון מא דא תרך א ציון וקטע א סלטנה מן בלד א
מקדסה א פגאובו א וקא עלא סכב אן גיירוני במעאכיד
א אומס ובאצנאס א אננביין :

עבר קציר בלה קיץ ואנהנו לא נושענו :
קאלו בנין יסראיל לך גא עלינא אל פנא ואל צנא
ונחצדנא מתל מא ינחצד א סנבל ויתקדר עלא
וגה א ארץ האכלא יתקדרון א מקתולין באל סוף ולס
יתקי סן ידפנהום וגאז עליהום וקת א ינדפנן ונקטעת
מנייההום :

**על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה
החזיקתני :**

קאל א נבי ירמיה עלא הצראת אטפאל קומי אנכסר
קלבי א ואסתווחשת ואסוודית ואתפחמת א עלא
האדי אל חצרא א קווייה א ואחתצרת ואנכסר קלבי
ולרעדה מסכתני :

**הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי
מדוע לא עלתה ארוכת בת עמי :**

איש נפע א תרייאך לאך אטפאל אלדי יגלב מן סצר
וסן עראק א אטובה א מא ערפו אמראצהום א ולס
אחתאגו לך חוכמה ולל אדווייה א עלא דאך אחתצרו
נסוואן קומי :

מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה

יומם ולילה את חללי בת עמי :

קא א נבי ירמיה יא רית ראסי מנאבע מאיי ועייוני מתל
אל נהר תגרי דמוע א מא יהוודון לא ליל ולא
נחאר א ואכבי עלא א מקתולין באל סוף ועלא בנאר
א בכורה אלדי פרח ביהום אל עדו :

**מי יתנני במדבר מרון ארחים ואעזבה
את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים
עצרת בוגדים :**

קא א נבי ירמיה יא ריתני אסכן פי א ברייה ואסאפר
מע א מסאפרין א ואסייב האדי אומת א כאסייה א
ואתבעד מנהום ולס ארא חצרתהום א לאנהום מא
יסמען סני א ולס יבאלון מן כלמתי א והום גאהדין
באל עצייאן א סארו גמיעא גאדרין :

**וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא
לאמונה גברו בארץ כי מרעה א
רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה :**

ועוודו לסאנהום כל כדב וקטעו פיהא מתל קטע אל
נשאב א מא אמנו פי כתאב א חסכו אן יסכנון
פי בלד א מקדסה באנצין א מכאלפין א אמאנה כרנו
מן ציקת מצר ודכלו פי ציקת בכת נאצר א אלדי כאנו
יקולון לנא האדי עאדת א דניא א מא אמנו פי כתאב א
נחדו שריעתי ונכרוהא האכלא יקול א :

איש מרעהו השמרו ועל כל את אל

תִּבְטְחוּ בִּי כָּל יַחַ עֲקֹב יַעֲקֹב וְכָל
רַע רָכִיל יִהְיוּךָ :

יא אנוואד תחפצו רגל מן צאחבו * כאיין כתיר וצדק
מא פיהא * ראן א אך בר אך מא יתאמן * ראן אל
אך יתחאיל עלא אכבו * ורחביב ימשי כל נמיפה *
וישור עלא קרתל צאחבו :

וְאִישׁ בְּרַעְיָהוּ יִהְתְּלוּ וְאָמַרְתָּ לֹא יִדְבְּרוּ
לְמַדּוֹ לְשׁוֹנֵם דְּבַר שֶׁקֶר הַעוּה נִלְאוּ :
ורגל עלא צאחבו יתמהזא וישחד עליה שהאדת אל
זור עלטו לסאנהום כל כרב אכרן מא יקולון אל
חק אלא יחכוון כל תעוויג :

שְׁבַתְךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת
אוֹתִי נֶאֱם יְהוָה :

קלובחום מריאנא בא הייל * כלאם א שריעא קלבוהא
מא רצו יערפוני * ומא פיהום ואחד ינדם עלא
דנבו * נחרו שריעתי ונכרוהא האכדה יקול א :

לִכְן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּגִי צוֹרְפָם
וּבְחַנְתִּים כִּי אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בֵּת עַמִּי :

לראך קאל א רב אל גיוש * קול להאלי אומת אל
כאטיה * הורא אנא אסובכהא וארובצהא מתל
מא תתרוכץ אל פצה * קאל אל נבי ירמיה כיף אקול
רהום האדא אל כלאם * ויסמעון ויטלע כלקהום
ויקתרוני * וכתיר אנא כאיף מן אוולאד קומי :

חֵץ שָׁחוּט לְשׁוֹנֵם מִרְמָה דְּבַר בְּפִי שְׁלוֹם
אֶת רַעְיָהוּ יִדְבַר וּבִקְרָבוֹ יֵשִׁים אֲרָבוֹ :

קאל א נבי ירמיה * פכיף אקול להום האדא א כלאם
ולסאנהום ילסע מתל א נשאב בא הייא יתכלמוון
רגל מע צאחבו בא סלאם * ופי קלבו יחסב אן יקתרו
סתל מא קתל פקח אכנ רמליהו מן סבט יהודה מאיזא
וסבעין אדף רגל מדבוהין פי יום ואחר * ותמאנין אף
מרה * וחרק כמס מאית קריה * וחרק הנעשר אדף
ספרי תורות וקתל ארכעין אף מן אוולאד א אטפאל *
וארכעין אף מן אוולאד א כתאב * ועשרת אלאף מן
ישיבות אל צדיקים :

הַעַר אֱלֹה לֹא אֶפְקַד בְּסֵם נֶאֱם יְהוָה אִם
בְּגוֹי אֲשֶׁר כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי :

קא א רב אל גיוש כיף מא אחאסבהום עלא דאך *
ולס אפני האדי אומת א כאטיה אלדי לס ילתקא
צעבת א רקבה מתל האדי * לאנהום מא יסמעון מני *
ולס יכאלון מן כלמתי * עלא האדי אסתנקס מנהום :

עַל הַתְּהַרִּים אִשָּׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל נְיָאוֹת
מִדְּבַר קִינָה כִּי נִצְתּוּ מִבְּלִי אִישׁ עוֹבֵר
וְרֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַר
בְּהֶמָה נִדְרָדוּ הָלְכוּ :

קאל א נבי ירמיה * עלא אל אבאל ארפע צוט אל
בכא ולתעדיר * ועלא מוואצע א מקצעה אנו *
(כו)

ראן א בלד ברבת מן גיר סכאן ולם ינאם פיהא גריב *
ולם יצהר פיהא מסאפר * א נגם ואל בקר אסתווחשו
פיהא וטייור אסמא שרדת מנהא * מא בקא אחד פיהא :
ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת
ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב :
קא אל נבי ירמיה * האכדא קאל א רב אל גיווש *
אעאוד ואנור עלא מדינת דאר אל סלאם * אן
תכון מסתווחשא מן גיר סכאן * ואנער דאר א סלאם
מזבא * ובלד אל קודם תכון כראב * וינסמע צוט
אסתווחאש פיהא * ובלד צבט יהודה תכון כראב
ומסתווחשא מן גיר סכאן :

מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר
פי יי אדיו ויגידה על מה אברה הארץ
נצתה כמדבר מבלי עובר :

קא א לר מלאיכה * מן הוא רנא עאם פים * וייפהם
וייקור * עלא איש דנוב ברבת א בלד * ואנקטעו
א אטפאל מן א חראת * פקאלו א מלאייכא מא לנא
ערם פי דאלך * וי אנבייא קאלו מא נערף * עלא איש
דנוב אנקטעו אל אטפאל מן אל חראת וברבת אל
בלד מן גיר סכאן * ואנקטע מנהא גאיי :

ויאמר יי על עזבם את תורת אשר נתתי
לפניהם ולא שמעו בקולי ודא הלכו בה :
פא א אנא אנאווב עלא איש דנוב מאתו א אטפא

וכרכת א בלד * לאגל אנהום בגצו שריעתי * ולם
עמלו וצאיתהא * אלדי עטיתהא להום * תרכוהא
וסייבוהא * ולם כאנו יקרן פיהא ולם סמע בקולי * ולם
מיירו אדאנהום אליהא :

וגלכו אחרי שרירות לבם ואחרי הבעלים
אשר למדום אבותם :

ומצו פי רצא קלובחום וורא מעבודת א אומם * אלדי
עבדו אבהאתהום צנעת ידן א אנסאן ולא
אוולאד עלמוהום :

לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מאכילם את העם הזה לענה
והשקיתים מי ראש :

לדאלך קא א רב א גיווש אלאה יסראיל * הודא אנא
מטעם להאדי אומת אר כאטייה טעאם אל
דפלי וטעאם אל המצל ואסקיהום מאי אל סם *
ואמררהום בצבר סקרטי ולם יכון להום הנא :

והפיצותים בגוים אשר לא ידעו רמיה
ואבותם ושלחתי אחריהם את
החרב עד כלותי אותם :

קא אל נבי ירמיה האכדא קאל א רב א גיווש * קול
להאדי אומת א כאטיה * הודא אנא משתתהום
בין אל אומם * נאם אלדי לס יערפוהום לס הום ולם
אבהאתהום * לא יערפון ולא יפהמן כלאמהום * ובעד

דאלך אטלק עליהום קאתלין אל סוף * וייקתלוהום
ולם ירחמוהום * גזא אלדי סייבו שריעתי * ולם עמלו
וצייאתהא * עבדו מעבודאת ידן אל אנסאן * עלא
האדא קולת אפניהום :

**כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַתְּבוֹנָנוּ וְקָרְאוּ
לְמִקְוֵינֵנוּ וְתִבְוֹאֵנָה וְאֵל הַחֲכָמוֹת
שְׁדָחוּ וְתִבְוֹאֵנָה :**

קאל א נבי ירמיה * האכדא קא א רב א סמאוואת ואל
אראצי * אפתהמו וגיבו אל נוואחאת וינווחון *
ונסוואן א האדקאר וייבכון * וא עולמא יעלמוהום אל
בכא ורחנהיד ולרתנוויח :

**וְתַמְהַרְנָה וְרַשְׁנָה עָלֵינוּ נְהִי וְתַרְדְּנָה
עֵינֵינוּ דְמַעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יִזְלוּ מֵיָם :**

ויסתעגרון וירפעון עלינא א נוואח ויינגמעון ויינגלכון
עלינא אל צייאח ואל נוואח * התא תנכסר
קלובנא לל בכא * ועיוננא יחרון דמוע * עלא בית
א מקדס אלדי אחתרק בר נאר * ועלא אל שיוך אלדי
מאתו כל גוע * ועלא א צוביאן אלדי אנבאעו *
ועלא א בנאת אדי אנסבו * ועיוננא יחרון דמוע
מתל אל נהר * וגאפיננא יחרון מאי :

**כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שָׁדְדָנוּ
בִּישְׁנוּ מְאֹד כִּי עֲזָבָנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכּוּ
מִשְׁכְּנֹתֵינוּ :**

דאן צוט תנהיד סמענא מן קבר סיינא אברהים אל
כליל יבכי וינוח עלא אוולאדו א מקתולין כל סוף
יקול יא רבי מא אקווא מן האדי אל חצרה אל קוויח
יא רבי אדכר לי וקת אלדי קלת לי כל יצחק אבנך
ואדבחו * ועלא קולך צנעת * ואיצה יצחק אבונא יקול
יא רבי אפתכר פי מחבתך * וקת אלדי מדית ענקי לל
דבח עלא קולך * אסמע יא רבי צוט תחנין קומך אהל
ציון * יקולון א ויל עלינא כיף אנהבנא וסייבנא בלאדנא
אכתזינא גדא ותעיירנא * לאן וקעת קצורנא :

**כִּי שִׁמְעָנָה נְשִׁים דְּבַר יְהוָה וְתִקַּח אֶזְנוֹכֶם
דְּבַר פִּי וְלִמְדָנָה בְּנִתְיֹכֶם נְהִי וְאִשָּׁה
רְעוּתָה קִינָה :**

אפתהמו ואסמעו יא נסוואן כלאם א * ואנצרו איש
סמענא מן קבר סתאתנא שרה רבקה רחל ולאה *
לאנהום ינודון ויבכון ומא יקבלון עזא עלא האדי אל
חצרה א קוייה * לדאלך פהמו אולאדכום ועלמוהום
ינוודון ויבכון * עלא האדי א חצרה א קוייה אדי לחקת
רבנין ישראל * וישדון כל בכא * וכל מרא הגאווב
צאחבתהא באל בכא וכל תנהיד וכל תנוויח :

**כִּי עָלָה מוֹת בְּחַלּוֹנֵינוּ בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ
לְהַכְרִית עוֹלָל מְחוּץ בְּחוּרִים מְרַחֲבוֹת :
לאן דכל א מות פי קצורנא * טלע מן טאקאתנא * אדי
כאן מכתבי פי אל מזאייר מאת בר גוע * ואלדי
כאן מכתבי פי אל ביות מאת בר פנא * ואדי כרץ מן א**

שחרית לתשעה באב

פנא מאת בל סוף ונקטעו אל אטפאל מן אל חראת *
ואל רצעאן מן א אחצאן * ולצביאן מן אל רחבאת :
דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם
כדמן על פני השדה וכעמיר מאחרי
הקוצר ואין מאסף :

קאל א רב א גיווש * קור להאדי אומת א כאטייה * לאן
יבקון מקתולין וכרמיין פי אל מזאבל ומא ילתקי
מן ידפנהום * וינחצרון מתר מא ינחצד אל סנבל
וייתקדר עלא וגה אל ארץ וייגיפון * ולים מן יתקדם
אלירוים האכרא יקול א :

כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל
עשיר בעשרו :

קאל א רב א גיווש לא יפתכר א עיטם בעדמו * ולו
כאן עיטם מתר סידנה סלימאן אבו דוד עליה
אל סלאם לאנהו כאן עאלם מן דון אל נאם ולא
יפתכר א גבאר בגברותו ולו כאן גבאר מתל שמשון
ורא יפתכר אל גני במאלו * ולו כאן גני מתל אחאב *
לאן מא יגגה אחד מנהום :

כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכר
וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט
וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם י :
לאכן בהאדי יפתכר א מפתכר בל תפהים ובל תעלוס

שחרית לתשעה באב

פי כליקתי אלדי כלקת אל אנסאן בל פצל ובר
חסנה * ובהארא אנמעהום מן בין אל עאלם * ואבעת
להום משיח אכן דוד עליה אל סלאם * ויפכהום מן
בין אל עאלם * ויבני להום בית אל מקרם * ויעברוני
בקלב צחיה ובניית אל צאפייה ויכון אסמי ואחד בין
אל עאלם האכרא יקול א :

גואלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם * צור בר העולמים
צדיק בכל הדורות * האל הנאמן * האומר
ועשה * מדבר * ומקים * פי כל דבריו אמת וצדק *
נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דברך * ודבר
אחד מדברך אחר לא ישוב ריקם * פי אל מלך נאמן
אתה * ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון * כי היא בית חיינו * וקעלובת נפש תושיע
במהרה בימינו * ברוך אתה יי משמח ציון בבניה *
שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות
בית דוד משיחך * במהרה יבא ויגל לבנו
על פסאנו לא ישב זר ולא ינחרו עוד אחרים את
כבודו * כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו
לעולם ועד * ברוך אתה יהוה מנן דוד :

ואו' אשרי * וכל ללון וקדים יסא שלמה ומחזירין ספר תורה
למקומו * ובמקום יסללו או' על נחרות ככל * וקורין איכס *
ואומרים קדים יסא שלמה * וכרכו ועליונו לשבח * והולכום
לבתים לשלוס * ויש כוהנים ליטב ככס"כ וקורין איוב :

מנחה לט"ב

מתחילין למנחם על הגתית וכו' עד מעתה ועד עולם
הללויה וא' חזי קדים ומנוחין ס"ת וקורין נ' גברי כפ'
ויחל כמו במנחה לארבע תעניות לעיל דס נט ע"כ ואין
חומרים קדים אחר קריאת התורה ויש נוהגין לומר
הפטרה והשלישי הוא מפטור ויברך לפניו ולאחריו
כמו בשחרית : הפטרה לט"ב

שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשדת בעונך : קחו
עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא
עון וקח טוב ונשדמה פרים שפתינו : אשור לא יושיענו
עד סוס לא נרפב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו
אשר בך ירוחם יתום : ארפא משובתם אהבם נדבה
כי שב אפי טמנו : אהיה כטל לישראל ופרח בשושנה
ויה שרשיו בלבנון : ילכו וינקותיו ויהי כזית הודו וריח
לו בלבנון : ישובו יושבי בצלו יחיו דגן ויפרחו בגפן
זכרו כיון לבנון : אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממנו פריה נמצא : מי חכם
ויבן אלה נבון וידעם כי ישרים דרכי יי וצדיקים ילכו
בם ופושעים יבשלו בם : מי אל כמוך נשא עון ועובר
על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ
חסד הוא : ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ורחשדיך
במצולות ים כל חטאתם : תהן אמת לעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם :

ומכרך לאחריו כמו בשחרית וא' יהללו ומחזיקין ס"ת
למקומו וא' תכון תפלתו וכו' וחזי קדים ומתפללים
כמו כליל ט"ב וחומרים נחס וכחזרה או' כהדיסק וכרכת
כהנים וסוס שלום וכו' ואחר חזרה או'

מנחה לט"ב

נחמו נחמו עמי יאמר אשכול כופר לנחם
את כל הנמצא בתוב בספר לשום
לאבלי ציון פאר תחת אפר : על חללי בת
עמי לבי הומה עלי ועל חרבן אולמי
ועל שממות היבלי מקום הנקרא בשמי
וקראתיו הרום רגלי שמו אותי לעיים
בני עיפה ועפר : לטוס דברו על לב ציון
וקראו אליה והסירה את שמלת שביה
מעריה כי בשיבה לא יוסף לטמא
היבליה ואל ימשור עם גברי בצבי נחלת
שפר : נחם עם מאבלי ובפר עד אשמתו
והקל את עול סבלו והעבר את בלימתו
ושלח מלאך רחמים לרפא את מגורתו
ופרה עמך משחת לאמר מצאתי כופר :
נחמו נחמו עמי יאמר אשכול כופר לנחם
את כל הנמצא בתוב בספר לשום
לאבלי ציון פאר תחת אפר : אשא נס
לגוים לשוכנים בכר תבל לשוכב אל
חר ציון קרואה נחלת חבל לשום שמן
ש צון בראשת תחת אבלי מעלים ומעיבל

ומעיפה ועפר : לטוס אשיבם א נוח קדשם
 מתעלפים בהמונם ירנו במחולות כי
 אנחמם מאבלם ואהפוך אכלם לששון
 ושמתים מיגונם ואז כל שוטנם ומזנם
 יעטו בוז וחפר : ירושלם אבנה ואהיר
 סביבותיה לחומת אש ולכבוד בכתוב
 מושכותיה ואז יאמרו בעמים ברבות
 טובותיה ניחם י ציון ניחם כל חרבותיה
 ותשיב בתוכה לעד נוחלי אמרי שפר :
 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם : דברו על
 לב ירושלם וקראו אליה כי מלאכה
 צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיר יהוה
 בפלים בכל חטאתיה : אנכי אנכי הויה
 מנחמכם מי את ותראי מאנושיות ומבן
 אדם חציר ינתן : כי נחם י ציון נחם כל
 חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה
 כגן י ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול
 זמרה : רנו שמים וגילי ארץ ופצחו הרים
 רנה כי נחם י עמו ועניו ירחם : שמחו את
 ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה

משוש כל המתאבלים עליה : למען תינקו
 ושבעתם משר תנחמיה למען תמצו
 והתענגתם מזיו כבודה : כאיש אשר אמו
 תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם
 תנחמו : קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו
 כי עין בעין יראו בשוב י ציון : פצחו רננו
 יחדיו חרבות ירושלם כי נחם י עמו גאל
 ירושלם : ופרווי י ישובו ובאו ציון ברנה
 ושמחת עולם עד ראשם ששון ושמחה
 ישיגו ונסו יגון ואנחה : לא יבא עוד שמשך
 וירחך לא יאסף כי י יהיה דך לאור עולם
 ושלמו ימי אבדך : כי לא בחפזון תצאו
 ובמנוסה לא תלכו כי הלך לפניכם יהוה
 ומאספכם אלהי ישראל : ועמד כלם צדיקים
 לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי
 להתפאר : הקטון יהיה לאדף והצעיר לגוי
 עצום אני י בעתה אחישנה : והיה הנשאר
 בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל
 הכתוב לחיים בירושלם : חזקו ידים רפות
 וברכים בושלות אמצו : אמרו לנמהרי לב

חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא
גמול אלהים הוא יבוא ויושעכם : כי
בשמחה תצאו ובשלוה תובדון ההרים
והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי
השדה יכתאו כף : לקרוא שנת רצון ליי
ויום נקם לאהינו לנחם כל אבלים : לאמר
לאסורים צאו ולאשר בהשך הגלו על
דרכים ירעו ובכל עפיים כרעיתם : לשום
לאבלי ציון לתת להם פאר תהא אפר עמן
ששון תחת אכל מעטה תהלה תחת רוח
כהה וקרא להם אירי הצדק מטע יהוה
להתפאר : ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה : ואני הפקתי לך י עת רצון אלהים
ברב הסדק ענני באמת ישעך : ונפשי
תגיל ביהוה השיש בשועתו : ואני בהכרך
בטהתי יגד לבי בשועתך אשירה ליי כי
גמל ערי : אדני שמעה אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה א תאחר למענה אלהי כי
שמך נקרא על עירך ועל עמך : השיבנו יי
אליך ונשובה חדש ימינו בקדם : קריש תתקבל

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו
בחולמים : אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז
יאכרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה : הגדיל
יי לעשות עפנו היינו שמהים : שובה יי את שביהנו
כאפיקים בנגב : הזרעים בדמעה בדנה יקצרו :
היוך ילך ובכה נשא משך הובע בא יבא ברנה
נשא ארפתיו :

ואו' קריש יחא שלמה ועלינו לסבח

ואו' ערכית כסאך ימי החול והאר ערכית מברכין כלכנה :
ברוך אתה יהוה אהינו מודך העולם אשר
במאמרו ברא עהקים וברוח פיו כל
צבאם * הק וזמן נתן להם שלא ישנו את
תפקידם ששים ושמים לעשות רצון
קוניהם פוער אמת שפעלתו אמת
וללכנה אמר שתתחדש * עטרת תפארת
לעמוסי בטן שרם עתידים להתחדש
כמותה * ולפאר ליוצרים על שם כבוד
מלכותו ברוך אתה יהוה מתחדש חדשים :

בסימן טוב וכו' :

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם
וישר וירא אלהים וסר מרע : ויולדו לו שבעה בנים
ושלש בנות : והיו מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות
אתונות ועבודה רבה מאד : והיה האיש ההוא גדול
מכל בני קדם : והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו
ושלחו וקראו לשלושת אחיותיהם לאכל ולשתות
עמהם : והיה כי הקיפו ימי המשנה וישלח איוב
ויקדשם והשכימו בבקר והעלה עלות מספר כלם כי
אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם ככה
יעשה איוב כל הימים : והיה היום ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה : ויבא גם השטן בתוכם : ויאמר יהוה
אל השטן מאין תבא : ויען השטן את יי ויאמר משוט
בארץ ומחתהלק ביה : ויאמר יי אל השטן השמת לבך
על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא
אלהים וסר מרע : ויען השטן את יי ויאמר החנם ירא
איוב אלהים : הלא אתה שכת בערו ובעד ביתו ובעד
כל אשר לו מפביב : מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ
בארץ : ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו : אם לא
על פניך יברכה : ויאמר יי אל השטן הנה כל אשר לו
בידך רק אליו אל תשלח ידך : ויצא השטן מעם פני
יהוה : והיה היום ובניו ובנותיו אכלים ושותים יין בבית
אחיהם הבכור : ומלאך בא אל איוב ויאמר ר ב בקר
היו חורשות והאתונות רעות על ידיהם : ותפולר שבא
ותקחם ואת הנערים הכו לפי הרב : ואמלטה רק אני

לבדי להגיד לך : עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש
אלהים נמלה מן השמים ותכער בצאן ובנערים
ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך : עוד זה
מדבר וזה בא ויאמר פשדים שמו שלשה ראשים
ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי
הרב : ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך : עוד זה מדבר
וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושותים יין
בבית אחיהם הבכור : והנה רוח גדולה באה מעבר
המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפול על הנערים
וימותו : ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך : ויקם איוב
ויקרע את מעילו ויגז את ראשו : ויפול ארצה וישתחו :
ויאמר ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה יהוה
נתן ויהוה לקח : יהי שם יי מברך : בכל זאת לא חטא
איוב : ולא נתן תפלה לאלהים :

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה : ויבא
גם השטן בתכם להתיצב על יי : ויאמר יהוה אל
השטן אי מזה תבא : ויען השטן את יהוה ויאמר משט
בארץ ומחתהלק ביה : ויאמר יי אל השטן השמת לבך
אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא
אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו לכלעו
חנם : ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל
אשר לאיש יתן בעד נפשו : אולם שלח נא ידך וגע אל
עצמו ואל בשרו : אם לא אל פניך יברכה : ויאמר יהוה
אל השטן הנו בידך : אך את נפשו שמר : ויצא השטן
מאת פני יהוה : ויך את איוב בשחין רע מכה רגלו ועד

קדקדי : ויקח לו חרש להתגדר בו : והוא יושב בתוך האפר : ותאמר לו אשתו עידך מחזיק בתמותך : ברוך אלהים ומות : ויאמר אלהים בדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל : בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו : וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התמני וכלדד השוחי וצופר הנעמתי : וינעדו יחדיו לבוא לגוד לו ולנחמו : וישאו את עיניהם מחזק ולא הזכירו וישאו קולם ויכבדו ויקרעו איש מעילו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה : וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות : ואין דובר אליו דבר כי ראו כי גדל הזאב מאד : אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו : ויען איוב ויאמר : יאבד יום אוקד בו : והלילה אמר הרה גבר : היום ההוא יהי חשך אך ידרשהו אלוה ממעל : ואד תופע עליו נהרה : וגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה : יבערהו במרירי יום : הלילה ההוא יקחהו אפל אך יחד בימי שנה : במספר ירחים אל יבא : הנה הלילה ההוא יהי גלמוד : אל תבוא רננה בו : יקבהו אררי יום הצתידים עדר לוייתן : יחשכו בוכבי נששו יקו לאור ואין ואר יראה בעפעפי שחר : כי לא סגר דלתי בטני : ויסתר עמל מעיני : למה לא מרחם אמות : מבטן יצאתי ואנוע : מדוע קדמוני ברכים : ומה שרים כי אינק : כי עתה שכנתי ואישקוט : ישנתי אז ינוח לי : עם מלכים ויועצי ארץ : הבונים חרבות למו : או עם שרים זהב לרהם :

הממלאים בתיהם בסף : או כנפל טמון לא אהיה : בעולדים לא ראו אור : שם רשעים חדרו רגז : ושם ינוחו יגיעי כח : יחד אסירים שאננו : לא שמעו קול נוגש : קטן וגדול שם הוא : ועבד חפשי מאדוני : למה יתן לעמל אור : וחיים למרי נפש : המחכים למות ואיננו : ויחפרוהו ממטמונים : השמחים אלי גיל : וישישו בי ימצאו קבר : לגבר אשר דרכו נסתרה : ויסקר אלוה בערו : כי לפני לחמי אנחתי תבא : ויתבו כמים שאנתי : כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתני יבא לי : לא שדותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז : ד ויען איוב ויאמר : לו שקול ישקל בעסי : והותי כמאזנים ישאו יחד : כי עתה מחור ימים יכבד : על כן דברי לעו : כי חצי שרי עמדי אשר חמתם שתה רוחי : בעיתי אלוה יערכוני : הניחק פרא עלי דשא : אם יגעה שור על בקילו : היאכל תפל מבלי מלח : אם יש טעם בריר חלמות : מאנה לנגוע נפשי חמה בדוי לחמי : מי יתן תבוא שאדתי : ותקותי יתן אלוה : ויאל אלוה ויזכאני : יתר ידו ויבצעני : ותרחי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמל : כי לא כחדתי אמרי קדוש : מה כתי כי איחל : ומה קצי כי אאריך נפשי : אם פח אבנים כחי אם בשרי נחוש : האם אין עזרתי כי ותשיה נדחה ממני : למס מרעהו חסד ויראת שרי יעזוב : אחי בגדו כמו נחל : כאפיק נחלים יעברו : הקדרים מני קרח : עלימו יתעדס שלג : בעת יזרבו נצמתו : בחמי גרעבו ממקומם : ילפתו ארחות

דרבם יערו ביהו ויאברו : הביטו ארחות תימא
 הליכות שבא קווי למו : בשו כי בטח כהו עדיה
 נחפרו : כי עתה חיתם לו : תראו חתת ותידאו הכי
 אמרתי הכו לי ומכחכם שחדו בעדי : ומלטוני מיד
 צר ומיד ערצים תפדוני : הורוני ואני אחריש ומה
 שניתתי הכינו לי : מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח
 הוכח סכס : הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי
 נואש : אף עד יתום תפילו ותכרו על רעכם : ועתה
 הואילו פנו כי ועד פניכם אם אכזב : שוכו נא אל
 רחי עוקה ושכו עוד צדקי בה : היש בלשוני עוקה
 אם חכי לא יבין היות :

חלא צבא לאנוש עלי ארץ וכימי שכיר ימי : כעבד
 ישאף צל וכשכיר יקנה פעלו : בן הנחלת לי
 ירחי שוא ולילות עמל מנו לי : אם שכבתי ואמרתי
 מתי אקום ומדר ערב ושבעתי נדדים עדי נשאף : לבש
 בשרי רמה וגוש עפר עורי רגע וימאס : ימי קדו מני
 ארג ויכלו באפס תקנה : זכר כי רוח חי לא תשוב
 עיני לראות טוב : לא תשוּרני עין ראי עיניך בי ואינני
 בדה ענן וילך : בן יורד שאול לא יערה : לא ישוב עוד
 לביתו ורא יבירנו עוד מקומו : גם אני לא אחשך פי
 אדברה בצר רוחי : אשיחה במר נפשי : היס אני אם
 תנין כי תשים עלי סשמר : כי אמרתי תנחמני ערשי
 ישא בשיחי משכבי : וחתתני בחלומות ומחויגונות
 תכעתני : ותבחר מתנק נפשי מות מעצמותי : מאסת
 לא לעולם אחיה חדר ממני כי הכל ימי : מה אנוש

כי הגדלנו וכי תשית אליו לבך : ותפקדנו לבקרים
 לרגעים תכחננו : כמה לא תשעה ממני : לא הרפני
 עד בלעי רקי : חטאתי מה אפעל כך נצר האדם למה
 שמתני למפגעך : ואהיה עלי למשא : ומה לא תשא
 פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב
 ושחרתני ואינני :

וען איוב ויאמר : אמנם ידעתי כי בן ומה יצדק אנוש
 עם אל : אם יהפץ לריב עמו : לא יעננו אהת סני
 ארץ : חכם לבב ואמיץ כח מי הקשרה אליו וישלם :
 המעתיק הרים ולא ידעו : אשר הפכם כאפו : המרגיז
 ארץ ממקומה : ועמודיה יתפלצון : האמר לחרס ולא
 יזרח : ובעד כוכבים יהתום : נטה שמים לבדו ודרך על
 במתיים : עשה עש כסיר וכימה וחדרי תמן : עשה
 גדלות עד אין חקר : וגפלאות עד אין מספר : הן יעבור
 עלי ולא אראה : ויחלוף ולא אבין לו : הן יחלוף מי
 ישיבנו : מי יאמר אליו מה תעשה : אלוה לא ישיב אפו
 תחתיו שיהו עורי רחב : אף כי אנכי אעננו : אבחרה
 דברי עמו : אשר אם צדקתי לא אענה : למשפטי
 אתחנן : אם קראתי ויענני : לא אאמין כי יאזין קולי :
 אשר בשערה ישופני : והרבה פצעו חנם : לא יתנני השב
 רוחי : כי ישביעני מפרורים : אם לכה אמיץ הנה : ואם
 למשפט מי יועידני : אם אצדק פי ירשיעני : הם אני
 ויעקשני : הם אני לא אדע נפשי אמאס חי : אהת היא
 על פן אמרתי : הם ורשע הוא מכדה : אם שוט ימית
 פתאם : למפת נקים ידעו : ארץ נהנה ביד רשע פני

שפטיה יכסה * אם לא אפו מי הוא * וימי קרו מני רץ *
 מרחו לא ראו טובה * חלפו עם אניות אבה * כנשר יטוש
 עלי אכל * אם אמרי אשפחה שיחי * אעזבה פני
 ואבליגה * וגרתי כל עצבתי * ידעתי כי לא תנקני *
 אנכי ארשע * למה זה הבל אינע * אם החרחצתי במי
 שרג * והזכתי בבור כפי * אז בשחת הטבלני ותעבוני
 שלמותי * כי לא איש כמוני אעננו * נבוא יחדו במשפט *
 לא יש בינינו מוכיח * ישת ידו על שגינו * יסר מעלי
 שבטו * ואימתו אל תבעתני * אדברה ולא איראנו *
 כי לא כן אנכי עמדי :

נקטה נפשי בחיי אעובה עלי שיחי * אדברה במר נפשי *
 אמר אל אלוה אל תרשיעני * הודיעני על מה
 תריבני * הטוב רק כי תעשק כי תמאס יגיע בפיה ועל
 עצת רשעים הופעת * העיני בשר רק * אם כראות
 אנוש תראה * הכימי אנוש ימיה אם שנותיה כימי גבר *
 כי תבקש לעוני * ולהטאתי תדרש * על דעתך כי לא
 ארשע * ואין מידך מציל * ידיך עצבוני ויעשוני * יחד
 סביב ותבלעני * זכר נא כי כהמר עשיתני * ואל עפר
 תשיבני * הלא כחלב תתיבני * וכגבינה תקפיאני * עור
 ובשר תלבישני * ובעצמות וגידיים תשככני * חיים
 וחסד עשית עמדי * ופקדתך שמרה רוחי * ואלה צפנת
 בלבבך * ידעתי כי זאת עמך * אם חטאתי ושמרתני *
 ומעוני לא תנקני * אם רשעתי אללי לי וצדקתי לא אשא
 ראשי * שבע קרון וראה עניי * ויגאה כשחל תצודני *
 ותשוב תתפלגא בי * תחדש עדיך נגדי ותרכ כעשך

עמדי * חליפות וצבא עמי * ולמה מרחם הוצאתני *
 אנוע ועין לא תראני * כאשר לא הייתי אהיה * מבטן
 לקבר אובל * הלא מעט ימי וחדל * ושית ממני ואבליגה
 מעט * בטרם אך ולא אשוב * אל ארץ השך וצלמות *
 ארץ עיפתה כמו אפל * צלמות ולא סדרים ותפע
 כמו אפל :

וען איוב ויאמר * אמנם כי אתם עם * ועמכם תמות
 חכמה * גם לי רבב כמוכם לא נפל אנכי מכם *
 ואת מי אין כמו אלה * שחק לרעהו אחיה קרא לאלוה
 ויענהו * שחוק צדיק תמים * לפיד בוז לעשתות שאנן *
 נכון למועדי רגל * ישליו אהלים לשדרים ובטחורת
 למרגיזו אל * לאשר הביא אלוה בידו * ואולם שאל נא
 בהמות ותרוך * ועוף השמים ונגד רק * או שיח לארץ
 ותורף ויספרו רק דגי הים * מי לא ידע בכל אלה * כי
 יד יהוה עשתה זאת * אשר בידו נפש כל חי * ורוח
 כל בשר איש * הלא און מלין תבחן * וחיך אכל יטעם
 לו * בישישים חכמה וארך ימים תבונה * עמו חכמה
 ונבונה * לו עצה ותבונה * הן יהרום ולא יבנה * יסגר
 על איש ולא יפתח * הן יעצר בפנים ויבשו * וישלחם
 ויהפכו ארץ * עמו עוז ותושיה * לו שוגג ומשגה * מוליק
 יועצים שולל * ושפטים יהולל * מוסר מלכים פתח *
 ויאסר אזור במתניהם * מוליק בהגים שולל * ואיתנים
 יסלף * מסיר שפה לנאמנים * וטעם זקנים יקה * שופך
 בוז על גדיבים * ומזיח אפיקים רפה * מגדה עמקות מני
 חשך * ויצא לאור צלמות * משגיא לגוים ויאבדם *

שטח רגלים וינחם : מסיר לב ראשי עם הארץ : ויתעם
 בתהו לא דרך : ימששו השך ולא אור : ויתעם כשכור :
 הן כל ראתה עיני : שמעה אזני ותבן לך : כדעתכם
 ידעתי גם אני : לא נפל אנכי מכם : אולם אני אל
 שדי אדבר : והוכח אל אל אהפץ : ואולם אהם טפלי
 שקר : רפאי אדיל כלכם : מי יתן החרש תחרישון *
 ותהי לכם לחכמה : שמעו נא תוכחתי : ורבות שפתי
 הקשיבו : הלא תדברו עוזה : ולא תדברו רמיה :
 הפניו תשאון : אם לא תרובון : הטוב כי יחקור
 אתכם : אם פהתל באנוש תהתלו בו : הוכיח יוכיח
 אתכם : אם בסתר פנים תשאון : הלא שאתו חבעת
 אתכם : ופחדו יפול עליכם : זכרניכם משלי אפר *
 רגבי חמר גביכם : החריש ממני ואדברה אני : ויעבר
 עלי מה : עד מה אשא בשרי בשני : ונפשי אשים בכפי :
 הן יקטלני לו איחל : אך דרכי אל פניו אוכיח : גם הוא
 די רישועה : כי לא רפניו חנף יבוא : שמעו שמוע
 מלתי : ואחותי באזניכם : הנה נא ערכתי משפט *
 ידעתי כי אני אצדק : מי הוא יריב עמדי : פי עתה
 אחריש ואנוע : אך שתים אל תעש עמדי : אז מפניך
 לא אסתר : כפך מעלי הרחק : ואימהך אל תבערני :
 וקרא ואנכי אענה : או אדבר והשיבני : כמה לי עונות
 וחטאות : פשעי וחטאתי הודיעני : כמה פניך תסתיר
 ותחשבני לאויב לך : הערה נדף תערוץ : ואת קשיב
 תרדף : כי תכתב עלי מרורות : ותורישני עונות נעורי :
 ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי : על שרשי רגלי

ותתחקה : והוא כרקב יבלה : כבגד אכלו עש :
 אדם ידוד אשה : קצר ימים ושבע רגז : כציץ יצא
 וימל : ויברח בצל ולא יעמוד : אף על זה פקחתי
 עיניך : ואתי תביא במשפט עמך : מי יתן טהור מטמא
 לא אחד : אם חרוצים ימיו מספר חדשיו ארתך : חקיו
 עשית ולא יעבר : שעה מעליו ויחדל : עד ירצה כשכיר
 יזמו : כי יש לעץ תקנה אם יברת ועוד יחליף : ויונקתו
 לא תחדל : אם יקון בארץ שרשו : וכעפר ימות גזעו :
 מריח מים יפריח : ועשה קציר כמו גטע : וגבר ימות
 ויחלש : ויגוע אדם ואיו : אולו מים מני ים : ונהר יחרב
 ויבש : ואיש שכב ולא יקום : עד בלתי שמים לא יקיצו
 ורא יעורו משנתם : מי יתן בשאול תצפנני תסתירני
 עד שוב אפך : תשית לי חוק ותזכרני : אם ימות גבר
 היחיה כל ימי צבאי איחל : עד בוא חליפתי : תקרא
 ואנכי אענך : לסעשה ידך תכסוף : כי עתה צעדי
 תספור : לא תשמר על חטאתי : חרם בצרור פשעי *
 ותטפל על עוני : ואולם הר נופל יבול : וצור יעתק
 ממקומו : אבנים שחקו מים ותשטוף ספיחיה עפר
 ארץ : ותקנת אנוש האבדת : תתקפהו לגצח ויחלך *
 משנה פניו ותשלחהו : יכבדו בניו ורא ידע : ויצערו
 ורא יבין קמו : אך בשרו עליו יכאב : ונפשו
 עליו תאבד :

ויצן איוב ויאמר : שמעתי כאלה רבות : מנחמי עמל
 כלכם : הקץ דברני רוח : או מה ימריצך כי
 תענה : גם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי

אחבירה עליכם במלים * ואניעה עליכם כמו ראשי *
אאמצכם כמו פי * וניד שפתי יחשך * אם אדברה לא
יחשך כאבי * ואחדלה מה מני יתלוך * אך עתה הלאני
השמות כל עדתי ותקמטני לעד היה * ויקם בי כחשי
בפני יענה * אפן טרף וישטמני חרק עלי בשניו * צדי
ילטוש עיניו לי * פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי *
יחד עלי יתמלאון * יסגירני אל עויר * ועל ידי רשעים
ירטני * שלו הייתי ויפרפרני ואחו בערפי ויפצפצני *
ויקימני לו למטרה * יסובו עלי רביו יפלח כליותי ולא
יחמר * ישפך לארץ מדרתי * יפרצני פרץ עד פני פרץ
ירוץ עלי כגבור * שק תפרתי עלי גרדי * ועללתי בעפר
קרני * פני חמרמרו מני בכי * וער עפעפי צלמות * על
לא חמם בכפי * ותפלתי זכה * ארץ אל תכסי דמי *
ואל יהי מקום לזעקתי * גם עתה רחם בשמים עדי *
ושחרי במרומים * מליצי רעי * אל אלוה דלפה עיני *
ויזכר לגבר עם אלוה * ובן אדם לרעהו * כי שנות
מספר יאתיו * וארח לא אשוב אהלך *
רוחי חבלה * ימי נזעכו קברים לי * אם לא התלים
עמדי * ובהמרותם תלן עיני * שימה נא ערבני
עמך * מי הוא לירי יתקע * כי לבס צפנת משכל * על כן
לא תרומם * לחלק יגיד רעים * ועיני כניו תכלנה *
והציגני למשר עמים * ותפת לפנים אהיה * ותכה מבצע
עיני * ויצרי בצל כלם * ישמו ישרים על זאת * ונקי עד
חנף יתערר * ויאחו צדיק דרכו * וטהר ימים יוסף אשך *
ואלם כלם תשובו ובאו נא * ולא אמצא בכם חכם * ימי

עברו * זמותי נתקו מורשי לבבי * לילה ליום ישימו *
אוד קרוב מזני חשך * אם אקנה שאול ביתי * בחשך
רפדתי יצועי * לשחת קראתי אבי אתה * אמי ואחותי
לרמה * ואיה אפן תקותי * ותקוותי מי ישורנה * בדי
שאל תרדנה * אם יחד על עפר נחת *
וען איוב יאמר * עד אנה תגיון נפשי * ויתדכאוני
במלון * זה עשך פעמים תכלימוני * לא תבשו
תהברו לי * ואף אמנם שגיתי * אתי תלן משונתי *
אם אמנם עלי תגדלו * ותוכיחו עלי חרפתי * דעו אפן
כי אלוה עיתני * ומצודו עלי הקיף * הן אצעק חמם ולא
אענה * אשיעואין משפט * ארחי גדר ולא אעבור * ועל
נתיבותי חשך ישים * כבודי מעלי הפשיט * ויסר עטרת
ראשי * יתצני סביב ואלך * ויסע בעץ תקותי * ויחר עלי
אפן * ויחשבני לו כצרי * יחד יבאו גרודיו ויסללו עלי
דרבם * ויחוו סביב לאהלי * אחי מעלי הרחיק * וידעי
אך זרו מזני * חרדו קרובי * ומיודעי שבחוני * גרי
ביתי ואמהותי לזר תחשבני * נכרי הייתי בעיניהם *
לעבדי קראתי ולא יענה * כמו פי איתחנן לו * רוחי
זרה לאשתי * וחתותי לבני במני * גם עוילים מאסו
בי * אקומה וידברו בי * תעבונני כל מתי סודי * וזרה
אזנתני נחפנו בי * בעירי ובבשרי דבקה עצמי *
ואתמלטה בעיר שני * חניו חניו אתם רעי * כי יד
אלוה נענה בי * למה תרדני כמו אל * ומגשרי לא
תשבע * מי יתן אפן * ויחן מלי * מי יתן בספר
(כט)

וַיִּחַקוּ : בְּעֵט בְּרוּל וְעִפְרַת לְעַד בְּצוּר יִחַצְבוּן : וְאַנִּי
יִדְעֵתִי גּוֹאֲלֵי חַי : וְאַחֲרוֹן עַל עֵפֶר יָקוּם : וְאַחַר עוֹרֵי
נִקְפוּ זֹאת : וּמִבְּשָׂרִי אֶחֱזֶה אֱלֹהִים : אֲשֶׁר אֲנִי אֶחֱזֶה לִּי
נְעִינִי רָאוּ וְלֹא זָר : כָּלוּ כְלִי־תִי בַחֲקֵי : כִּי תֹאמְרוּ מֶה
נִדְרַף לּוֹ : וְשָׂרֵשׁ דְּבַר נִמְצָא בִּי : גּוֹרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב
כִּי חֲמָה עֹנֹת חֶרֶב : לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן :

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר : שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ מִלְּחֵי : וְהִתִּי זֹאת
תִּנְחֹמְתִיכֶם : שְׂאוּנִי וְאַנְכִי אֲדַבֵּר : וְאַחַר דְּבַר־י
תִּלְעִיג : הָאֲנֹכִי לְאָדָם שִׁיחִי : וְאִם מִדּוֹעַ לֹא תִקְצַר
רוּחִי : פָּנוּ אֵלַי וְהִשְׁמוּ : וְשִׁימוּ יָד עַל פִּה : וְאִם זְכַרְתִּי
וְנִבְהַלְתִּי : וְאַחֲזוּ בְּשָׂרֵי פְלִצוֹת : מִדּוֹעַ רְשָׁעִים יִחִיו :
עֲרִיחוּ גַם גְּבֵרוֹ חֵיל : זֶרְעֵם נִכּוּן לִפְנֵיהֶם עַמִּים :
וְצֹאצְאֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם : בְּתִיהֶם שְׁלוֹם מִפֶּחַד : וְלֹא שִׁבֹט
אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם : שׂוֹרוּ עֵפֶר וְלֹא יִגְעִיל : תִּפְלֹט פְּרָתוֹ וְלֹא
רֹשֶׁשׁוֹר : יִשְׁלַחוּ בְּצֹאן עֹוֲלֵיהֶם : וַיִּדְרִיחֵם יִבְקָדוּן :
יִשְׂאוּ בְּתַף וּכְנוֹר : וַיִּשְׁמְחוּ לְקוֹל עֹוֵג : יִבְלוּ בְטוֹב
יְמֵיהֶם : וּבְרַגְעַ שְׂאוֹל יִחַתּוּ : וַיֹּאמְרוּ לֹאֵל סוֹר מִמֶּנּוּ :
וְדַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא חִפְצָנוּ : מֶה שְׂדֵי כִּי נַעֲבֹדְנוּ : וּמֶה
נוֹעִיל כִּי נִפְגַּע בּוֹ : הֵן לֹא בִיָּדָם טוֹבִים : עֲצַת רְשָׁעִים
רַחֲקָה מִנִּי : בְּמַה נֵּר רְשָׁעִים יִדְעָר וַיִּבֵּא עֲלֵימוֹ אִידָם :
חֲבָלִים יִחַלֵּק בְּאָפוֹ : יִהְיוּ כְּתֹבֵן לִפְנֵי רוּחַ : וּכְמֹץ נִגְבַּתוֹ
סוּפָה : אֱלֹהִים יִצְפֹּן לְבָנָיו אוֹנוֹ : יִשְׁלַם אֱלֹוֵי וַיִּדְעַ : יִרְאוּ
עֵינָיו כִּידוֹ : וּמַחֲמַת שְׂדֵי יִשְׁתַּה : כִּי מֶה חִפְצוֹ בְּבִיתוֹ
אֲחֲרָיו : וּמִסִּפֵּר חֲדָשׁוֹ חִצְצוֹ : הַלֵּאל יִלְמַד דַּעַת :

וְהוּא רָמִים יִשְׁפּוֹט : זֶה יָמוֹת בְּעַצֶּם תִּמוּ : כָּלוּ שְׁלֹאֲנָן
וְשָׁלוּ : עֲטִינֵיו מְלֹאוּ חֶלֶב : וּמַח עֲצֻמוֹתָיו יִשְׁקָה : וְזֶה
יָמוֹת בְּנִפְשׁ מְרָה : וְלֹא אֶכֶל בְּטוֹבָה : יַחַד עַל עֵפֶר
יִשְׁכְּבוּ : וְרַמָּה תִכְסֶּה עֲלֵיהֶם : הֵן יִדְעֵתִי מַחֲשַׁבְתֵיכֶם :
וּמִזְמוֹת עֲבִי תַחֲמִסוּ : כִּי תֹאמְרוּ אֵיךְ בֵּית נְדִיב : וְאֵיךְ
אֲהַר מִשְׁכָּנוֹת רְשָׁעִים : הֲלֹא שְׂאֲרֵתֶם עוֹבְרֵי דֶרֶךְ :
וְאִתּוֹתֶם לֹא תִנְכְּרוּ : כִּי לְיוֹם אֵיךְ יִחַשֵׁף רַע : לְיוֹם
עֲבָרוֹת יוֹבְרוּ : מִי יִגִּיד עַל פְּנֵיו דְּרָכּוֹ : וְהוּא עָשָׂה מִי
יִשְׁלַם לּוֹ : וְהוּא לְקַבְרוֹת יוֹבֵל : וְעַד גְּדִישׁ יִשְׁקוֹד :
מִתְקוֹ לּוֹ רִגְבֵי נַחַל וְאַחֲרָיו כָּל אָדָם יִמְשׁוֹף : וּלְפָנָיו
אֵין מִסִּפֵּר : וְאֵיךְ הִתְנַחֲמוּנֵי הַבֵּל : וְהַשׁוֹבוֹתֵיכֶם
נִשְׂאָר מֵעַל :

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר : גַּם הַיּוֹם מְרִי שִׁיחִי : יָדִי בְבִדָּה עַד
אֲנַחְתִּי : מִי יִתֵּן יִדְעֵתִי וְאִמְצָאֶהוּ אֲבֵא עַד תִּכְנַחְתּוּ :
אֶעֱרֹכָה לְפָנָיו מִשְׁפָּט : וּפִי אֲמַלֵּא תוֹכְחוֹת : אֲדַעְרָה
מִדַּיִם יַעֲנֵנִי : וְאֲבִינָה מֶה יֹאמֶר לִי : הַבֶּרֶב כַּח יָרִיב
עַמְדֵי : לוֹ אַךְ הוּא יִשֵּׁם בִּי : שֵׁם יִשָּׂר נוֹכַח עַמּוֹ :
וְאִפְלֹטָה לְנִצָּח מִשְׁפָּטִי : הֵן קָדַם אֶהְלֶךְ וְאֵינְנוּ : וְאַחֹר
וְלֹא אָבִין לוֹ : שְׂמֵאל בַּעֲשֵׂתוֹ וְלֹא אֶחֱזוּ : יַעֲטֹף יָמִין
וְלֹא אֶרְאֶה : כִּי יִדַּע דֶּרֶךְ עַמְדֵי : בַּחֲנִנִי כֹזֵב אֲצֵא :
כְּאֲשֶׁרוֹ אֶחֱזֶה רִגְלֵי : דְּרָכּוֹ שְׁמַרְתִּי וְלֹא אָט : מִצְוֹת
שִׁפְתָיו וְלֹא אֲמִישׁ מִחֲקֵי צַפְנֵתִי אֲמַרִי פִּי : וְהוּא בְּאֶחָד
וּמִי יִשִּׁיבֵנוּ : וּנְפִישׁוּ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ : כִּי יִשְׁלִים חֲקִי וּכְהִנָּה
רַבּוֹת עַמּוֹ : עַל כֵּן מִפְּנֵיו אֲבַהֵר : אֶתְבוֹנֵן וְאִפְחַד מִמֶּנּוּ :

ואל הרך רבי וּשְׂדֵי הַבְּהֵלְנִי : כִּי לֹא נִצַּמְתִּי בַּפְּנֵי
 הַשֶּׁקֶךְ * וּמִפְּנֵי כִסֶּה אִפְּלֵר :

מִדּוּעַ כִּשְׂדֵי לֹא נִצַּפְּנוּ עֵתִים * וַיִּדְעִיו לֹא הָיוּ יָמָיו :
 גְּבוּלוֹת יִשְׁיגוּ * עֵדֶר גִּלְלוֹ וַיִּרְעוּ : חֲמוֹר יְתוּמִים
 יִנְהַגוּ * יִחַבְּלוּ שׁוֹר אֶלְכָנָה : יִמּוּ אֲבִיוֹנִים כְּדֶרֶךְ * יִהְיֶה
 חֲבָאוּ עֲנִי אֶרֶץ : הֵן פְּרָאִים בַּמִּדְבָּר יֵצְאוּ כַּפְּעָדָם
 מִשְׁחָרֵי לַטֶּרֶף * עַרְבָה לֹו לְהֵם לַנְּעָרִים : בַּשָּׂדֶה בְּלִילוֹ
 יִקְצֹרוּ וְכֶרֶם רָשַׁע יִלְקְשׁוּ : עָרוֹם יִלְוֶנוּ מִבְּדֵי לְבוּשׁ *
 וְאִין כִּסּוֹת בְּקֶרֶה : מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטְבוּ * וּמִבְּדֵי כַּהֶסֶה
 חֲבִקּוֹ צוֹר : יִגְזְלוּ מִשֶּׁד יְתוּם * וְעַל עֲנִי יִחַבְּלוּ : עָרוֹם
 הִלְכוּ בְּלֵי לְבוּשׁ * וְרַעֲבִים נִשְׂאוּ עוֹמֵר : בֵּין שׁוֹרוֹתָם
 יִצְהִירוּ * יִקְבִּים דְּרָכּוֹ וַיִּצְמָאוּ : מַעִיר מְתִים יִנְאָקוּ וַיִּגְפֹּשׁ
 חֲקָלִים תִּשְׁוַע * וְאֵלוֹהַ לֹא יִשִּׁים תִּפְכָּה : הַפֶּדֶה הָיוּ
 בַּמִּדְרֵי אֹר לֹא הִכִּירוּ דְרָכָיו * וְלֹא יִשְׁבוּ בְּנִתְיֹבוֹתָיו :
 לְאֹר יָקוּם רוּצַח יִקְטַל עֲנִי וְאֲבִיוֹן * וּבְלִילָה יִהִי בַּגֶּבֶב *
 וְעֵין נֹאף שְׂמֵרָה נִשְׁף לֵאמֹר לֹא תִשׁוּרְנִי עֵין * וּכְרָהֵר
 פָּנִים יִשִּׁים : הַתֵּר בַּהֶשֶׁךְ בְּתִים יוֹמֵם חֲתִמוּ לָמוּ * לֹא
 יִדְעוּ אֹר : כִּי יִהְיֶה בְּקֶר לָמוּ צִדְקוֹת * כִּי יִפִּיר בְּרָהוֹת
 צִלְמוֹת : קֶךְ הוּא עַל פָּנָי מִיֵּם תִּקְרַל הִלְקָתָם בְּאֶרֶץ *
 לֹא יִפְנֶה דֶרֶךְ כְּרָמִים : צִיָּה גַם הֵם יִגְזְלוּ מִיָּמַי שְׁלֹג
 שְׂאוֹל חֲטָאוּ : יִשְׁכַּחְהוּ רָחֵם כִּתְקוּ רַמָּה עוֹד לֹא
 יִזְכֵּר * וְתִשְׁבֵּר בְּעֵץ עוֹלָה : רַעַה עֵקְרָה לֹא תִלְדַּ וְאֶלְמָנָה
 לֹא יִיטִיב : וּמִשֶּׁךְ אֲבִירִים בְּכַחוֹ יָקוּם וְלֹא יֵאֱמִין בַּחַיִּין :
 יִתֵּן לוֹ לְבַמָּה וַיִּשְׁעֵן * וְשִׁנְהוּ עַל דְּרַבֵּיהֶם : רַמּוֹ מַעֲט

וַאֲיָנְנוּ וְהִמְכּוּ בְּכֹל יִקְפְּצוּן * וְכִרְאֵשׁ שִׁפְלַת יִמְלוּ : וְאִם
 לֹא אָפוּ מִי יִכְזִיבֵנִי * וַיִּשֵּׁם לֹאל מְלֵתִי :

וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר : מַה עֲוֹרַת לֹלֹא כַח * הוֹשַׁעַת זְרוּעַ
 לֹא עָזוּ : מַה יַּעֲצֶת לֹלֹא חֲכָמָה * וְתוֹשִׁיָה לְרוֹב
 הוֹדְעָתָ : אֵת מִי הִנְדַּת מְלוֹין * וְנִשְׁמַת מִי יֵצְאָה מִפֶּה *
 הַרְפָּאִים יִחֻלְלוּ * מִתַּחַת מַיִם וְשִׁכְנֵיהֶם : עָרוֹם שְׂאוֹל
 גִּגְדוּ * וְאִין כִּסּוֹת לְאֲבָדוֹן : נִטְהַ צְפוּן עַל תַּהוּ * תוֹלְכָה
 אֶרֶץ עַל בְּלִימָה : צוֹרֵר מַיִם בְּעֵבְיוֹ * וְלֹא נִבְקַע עֵינָן
 תַּחֲתָם : מֵאֲחֹז פָּנָי כִּסֶּה * פִּרְשׂוּ עֲלָיו עֲנָנוּ : הִקֵּ חוֹג
 עַל פָּנָי מַיִם * עַד תְּכַלִּית אֹר עִם חֶשֶׁךְ : עַמּוּדֵי שְׁמַיִם
 יִרְפְּפוּ * וְיִתְמָהוּ מִגְּעֵרָתוֹ : בְּכַחוֹ רִנַּע הַיָּם * וּבַתְּכוֹנָתוֹ
 מַחֵץ רָהֵב : בְּרוּחוֹ שְׁמַיִם שִׁפְרָה * הוֹלְכָה יָדוֹ נַחֵשׁ
 בְּרִיחַ : הֵן אֵלֶה קִצּוֹת דְּרָכָיו וּמַה שִׁמְיָן דְּבַר נִשְׁמַע
 בוֹ * וְרַעַם גְּבוּרָתוֹ מִי יִתְבוֹנֵן :

וַיֹּסֵף אִיּוֹב שְׂאֵת מִשְׁרֹו וַיֹּאמֶר : חִי אֵל הַסִּיר מִשְׁפָּטִי *
 וְשְׂדֵי הַמֵּר נִפְשִׁי : כִּי כֹל עוֹד נִשְׁמַתִּי בִי * וְרוּחַ
 אֵלוֹהַ בְּאִפִּי : אִם תִּדְבַּרְנָה שְׁפֵתַי עוֹלָה * וְלִשׁוֹנִי אִם
 יִהְיֶה רַמְיָה : הַלִּילָה לִי אִם אֲצַדִּיק אֶתְכֶם עַד אֲגֹעַ *
 לֹא אֲסִיר רַמְתִּי מִפְּנֵי : בְּצַדְקָתִי הִחֲזַקְתִּי וְלֹא אֶרְפָּה *
 לֹא יִחַרְף לִבִּי מִיָּמַי : יְהִי כְרִשְׁעֵי אִיבִי * וּמֵרֶקוּמַי
 כְּעוֹד : כִּי מַה תִּקְוֹת חֲנָף כִּי יִבְצַע כִּי יִשַׁל אֵלוֹהַ נַפְשׁוֹ :
 הֲצַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע אֵל * כִּי הִבּוֹא עָלָיו צָרָה : אִם עַל שְׂדֵי
 יִתְעַנֵּג * יִקְרָא אֵלוֹהַ בְּכֹל עֵת : אֹרְהָ אֶתְכֶם בְּיַד אֵל *
 אֲשֶׁר עִם שְׂדֵי לֹא אֲכַהֵד : הֵן אֲתֵם כְּלֶכֶם חֲזִיתֶם וְלָמָּה

זה הבל תהבלו : זה חלק אדם רשע עם אל : ונחלת
עריצים משדי יקחו : אם ירבו בניו למו הרב : וצאצאיו
לא ישבעו לחם : שרדיו במות יקברו : ואלמנתיו לא
תכבנה : אם יצבר בעפר כסף : וכחמר יבין מדבוש :
יבין וצדיק ילבש : וכסף נקי יחלק : בנה כעש ביתו :
וכספה עשה נצר : עשיר ישבב ולא יאסף : עניו פקה
ואינו : תשיגהו כמים בלהות : לילה גנבתו סופרה :
ישאחו קדים ויבך : וישערהו ממקומו : וישלך עליו
ולא יחמול : מירו ברוח יבכה : ישפק עלימו כפימו :
וישרק עליו ממקומו :

כי יש לכסף מוצא : ומקום לזהב יזקו : ברזל מעפר
יקח : ואבן יצוק נחושה : קץ שם לחשך ודכר
תכלית הוא חוקר : אבן אפל וצלמות : פרץ נחר
מעם גר הנשכחים מני רגל : דלו מאנוש נעו : ארץ
ממנה יצא לחם : ותחתיה נהפך כמו אש : מקום ספיר
אבניה : ועפרות זהב לו : נתיב לא ידעו עיט : ולא
שזפתו עין איה : לא הדריכוהו בני שחץ : לא עדה
עליו שחר : בחקמיש שלח ידו : הפך משרש הרים :
בצורות יארים בקע : וכל יקר ראתה עינו : מבכי
נהרות חבש : ותעלמה יוצא אור : והחכמה מאין
תמצא : ואי זה מקום בינה : לא ידע אנוש ערבה :
ולא תמצא בארץ החיים : תהום אמר לא בי היא : וים
אמר אין עמדי : לא יתן סגור תחתיה : ולא ישקל
כסף מחירה : לא תסלה בכתם אופיר : בשתם יקר

וספיר : לא יערבנה זהב וזכוכית : ותמורתה כלי פז :
ראמות וגביש לא יזכר : ומשך חכמה מפנינים : לא
יערבנה פטרת בוש : בכתם טהור לא תסקה : והחכמה
מאין תבוא ואי זה מקום בינה : ונעלמה מעיני כל חי :
ומעוף השמים נסתרה : אבדון ומות אמרו : באזנינו
שמענו שמעה : אלהים הבין דרכה : והוא ידע את
מקומה : כי הוא לקצות הארץ יביט : תחת כל השמים
יראה : לעשות לרוח משקר : ומים תבן במדה :
בעשותו למטר חק : ודרכו לחיזו קולות : אז ראה
ויספרה : הכינה וגם חקרה : ויאמר לאדם הן יראת
אדני היא חכמה : וסוד מרע בינה :

ויסף איוב שאת משלו ויאמר : מי יתנני כירחי קדם :
בימי אלוה ישמרני : בהלו גרו עלי ראשי : לאורו
אלך חשך : באשר הייתי בימי חרפי : בסוד אלוה עלי
אהלי : בעוד שדי עמדי : סביבותי נערי : ברחץ הליכי
בחמה : וצור יצוק עמדי פלגי שמן : בצאתי שער עלי
קרת : ברחוב אבין מושבי : ראוני נערים ונחבאו :
וישישים קמו עמדי : שרים עצרו במלים : וכף ישימו
לפיהם : קול נגידים נחבאו : ולשונם לחכם דבקה :
כי און שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני : כי אמלט
עני משוע : ויתום ולא עזר לו : ברבת אויב עלי תבוא :
ולב אלמנה ארנן : צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף
משפטי : עינים הייתי לעור : ורגלים לפסח אני : אב
אנכי לאביונים : וריב לא ידעתי אחקרהו : ואשברה

מתלעות עול ומשניו אשליך טרף ואמר עם קני
אנוע וכחול ארבה ימים שרשי פתוח אלי מים
וטר ילין בקצירי כבודי חדש עמדי וקשתי בדי
תחליף לי שמעו ויחלו וידמו למו עצתי אתרי דברי
לא ישנו ועלימו תטף מלתי ויחלו כמטר לי ופיהם
פצרו למלקוש אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני
לא יפילון אבחר דרכם ואשב ראש ואשבון כמלך
בגדוד באשר אבלים ינחם

ועתה שחקו עמי צעירים ממני לימים אשר מאסתי
אבותם לשית עם בלבי צאני גם כח ידיהם
למה לי עלימו אבד ברח כחסר ובכפן גדמוד
הערקים ציה אמש שואה ומשואה הקטפים מלוח
עלי שיח ושרש רתמים להמם מן גו יגרשו יריעו
עלימו כנגב בערוץ נחלים לשבון חורי עפר וכיפם
בין שיחים יתקו תחת חרול יספחו בני נבל גם
בני בלי שם נבאו מן הארץ ועתה נגינתם הייתי
וארחי להם למדה התעבוני רחקו מני ומפני לא
חשבו רק כי יתרי פתח ויענני ורסן מפני שלחו
על ימין פרחת יקומו רגלי שלחו ויסורו עלי ארחות
אידם נתסו נתיבתי לחותי יועירו לא עוזר למו
כפרץ רחב יאתיו תחת שואה התגלגלו ההפך עלי
בקהות תרדף ברוח נדיבתי וכעב עברה ישועתי
ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עוני ליקר
עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון ברב כח יתהפש

לבושי כפי כתנתי יאורני הרני לחומר ואתמשר
בעפר ואפר אשוע אליה ולא תענני עמדותי ותתבוני
בי תהפך לאכזר לי בעצם ידה תשטמני תשאנו
אל רוח תרביבני ותמוגגני תשיה כי ידעתי מות
תשיבני ובית מועד לכל חי אך לא בעי ישלח יד
אם כפידו להם שוע אם לא בכיתי לקשי יום ענמה
נפשי לאכיון כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלדה לאור
ויבא אפל מעי רתחו ולא דמו קדמוני ימי עוני
קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקקול אשוע אח
הייתי לתנים ורע לבנות יענה עורי שחר מעלי
ועצמי חרה מני חורב ויהי לאבד כנודי ועונגי
לקול בוכים

ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על פתולה ומה
חלק אלוה ממעל ונחלת שרי ממרמים הלא
אר לעול ונכר לפועלי און הלא הוא יראה דרבי
וכל צעדי יספור אם הלכתי עם שוא ותחש ער
מרמה רגלי ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי
אם תטה אשרי מני הדרה ואחר עיני חק לבי ובכפי
דבק מאום אורעה ואחר יאכל וצאצאי ישורשו
אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבותי תסחן
לאחר אשתי ועליה יכרעון אחריו כי היא זמה
והוא עון פלילים כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל
תבואתי תשרש אם אמאם משפט עבדי ואמת
ברבם עמדי ומה אעשה בי יקום אל וכי יפקד

מה אשיבנו : הלא בבטן עשני עשהו * ויכוננו ברחם
 אחד : אם אמנע מחפץ דלים * ועיני ארמנה אכלה :
 ואכל פתי לבדי * ולא אכל יתום ממנה : כי מנעורי
 גדלני כאב * ומבטן אמי אנחנה : אם אראה אובד
 מבלי לבוש * ואין כסות לאביון : אם לא ברכוני
 חלציו * ומגו כבשי יתחמס : אם הניפותי על יתום
 ידי * כי אראה בשער עזרתי : כתפי משכמה תפור *
 ואזרעי מקנה תשבר : כי פחד אלי אד אל ומשאיתו
 לא אוכל : אם שמתי זהב כסרי * ולקחתם אמרתי
 מבטחי : אם אשמח כי רב חילי * וכי כביר מצארה
 ידי : אם אראה אור כי יהל * וירח יקר הולך * ויפת
 בסתר לגבי * ויתשק ידי לפי : גם חוא עון פדילי * כי
 כחשתי לאר ממעל : אם אשמח בפיד משנאי *
 והרועוררתי כי מצאו רע : ולא נתתי לחטא חכי *
 לשאול באדה נפשו : אם לא אמרו מתי אחלי * מי
 יתן מבשרו לא נשבע : בחוץ לא יליו נר * דלתי לארח
 אפתח : אם כסיתי כאדם פשעי * לטמון בחכי עוני *
 כי אערוץ המון רבה וכוז משפחות יחמני * ואדום לא
 אצא פתח : מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי ענני * וספר
 כרחב איש ריבי : אם לא על שכמי אשאנו * אענהנו
 עטרות לי : מספר צערי אנידנו * כמו נגיד אקרננו *
 אם עלי אדמתי תזעק * ויחד תלמיה יבכיון : אם
 כחה אכלתי בלי כסף * ונפש בעליה הפחתי : תחת
 חטה יצא חוח * ותחת שעורה באשה תמו דברי איוב :

וען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר : מי זה מחשיך
 עצה * במלון בלי דעת : אור נא כגבר חלציק *
 ואשארה והודיעני : איפה היית ביסדי ארץ * הגר אם
 ידעת בינה : מי שם ממדיה כי ידע * או מי נטה עליה
 קו : על מה אדניה הטבעו * או מי ירה אכן פנתה : ברן
 יחד כוכבי בקר * ויריעו כל בני אלהים : ויסך בדלתים
 ים בניחו מרחם יצא : בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו *
 ואשבר עליו הקי * ואשים בריח ודלתים : ואמר עד פה
 תבא ולא תוסיף * ופה ישית בגאון גליה : המימיה צוית
 בקר * ידעת השחר מקמו : לאחוז בכנפות הארץ *
 וינערו רשעים ממנה : תתהפך כחומר חותם * ויתיצבו
 כמו לבוש : וימנע מרשעים אדם * וזרוע רמה תשבר *
 הבאת עד נבכי ים * ובחקר תהום התהלכת : הנגלו לך
 שערי מות * ושערי צלמות תראה : התבוננת עד רחבי
 ארץ * הגד אם ידעת כלה : איזה הדרך ישכן אור וחישך
 איזה מקומו : כי תקחנו אל גבורו * וכי תבין נתיבות
 ביתו : ידעת כי אז תולד * ומספר ימיה רבים : הבאת
 אל אצרות שרג * ואצרות ברד תראה : אשר חשכתי
 דעת צר * ליום קרב ומלחמה : איזה הדרך יחלק אור *
 יפיץ קדים עלי ארץ : מי פלג לשטף תערה ודרך לחויו
 קולות : להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו *
 להשביע שאה ומשואה * ולחצמיה מוצא רשא : היש
 למטר אב * או מי הוליד אגלי טל : מבטן מי יצא הקרה
 וכפור שמים מי ילדו : באבן מים יתחבאו * ופני תהום

יחלכדו : התקשר מעדנות כימה * או מושכות כסיר
 תפתח : התוציא מזרות בעתו * ועיש על בניה תנחם :
 הידעת חקות שמים * אם תשים משטרו בארץ : התרים
 לעב קולך ושפעת מים תכסך : התשלח ברקים וילכו *
 ויאמרו לך הננו : מי שנת בטוחות חכמה * או מי נתן
 לשכוי בינה : מי יספר שחקים בחכמה * ונגלי שמים
 מי ישביב : בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו : התצוד
 לדביא טרף * וחית כפירים תמלא : כי ישחו במעונות
 ישבו בסכה למו ארב : מי יכין לערב צדו כי ירדיו
 אל אל ישועו * יתעו לבלי אכל :
 הידעת עת לדת יעלה סלע * חולל אילות תשמור :
 תספר ירחים תמלאנה * וידעת עת לדתנה :
 תכרענה ידדיהן תפלחנה * חבליהם תשלחנה : יחלמו
 בניהם ירבו בבר * יצאו ולא שבו למו : מי שלח פרא
 חפשי ומסרות ערוד מי פתח : אשר שמת ערבה ביתו
 ומשכנתיו מלחה : ישחק להמון קריה * תשוואות נוגש
 לא ישמע : יתור הרים מרעהו * ואחר כל ירוק ידרוש :
 היאבה רים עבדך * אם ילין על אבוסף : התקשר רים
 בתלם עבותו * אם ישדד עמקים אחרוך : התבטח בו
 כי רב כחו * ותעזב אליו יגיעה : התאמין בו כי ישיב
 זרעה * וגרנה יאסוף : כנף רננים נעלסה * אם אברה
 חסידה ונצה : כי תעזב לארץ ביציה ועל עפר תחמם :
 ותשכח כי רגל תזוריה * וחית השדה תדושה : הקשיח
 בניה ללא לה * לריק יגיעה בלי פחד : כי השה אלוה
 חכמה * ולא חלק לה בבינה : כעת במרום תמריאי

תשחק לסוס ולרכבו : התתן לסוס גבורה * התלביש
 צוארו רעמה : התרעישנו כארבה * הוד נחרו אימה :
 יחפרו בעמק וישיש בכח * יצא לקראת נשק : ישחק
 לפחד ולא יחת * ולא ישוב מפני חרב : עליו תרנה
 אשפה * להב חנית וכידון : פרעש ורגו ינמא ארץ *
 ולא יאמין כי קול שופר : בדי שופר יאמר האח ומרחוק
 יריח מלחמה * רעם שרים ותרועה : המבינתך יאבר
 גץ * יפרש כנפיו לתימן : אם על פיך יגביה נשר * וכי
 ירים קנו : סלע ישכון ויתלונן * על שן סלע ומצודה :
 משם חפר אכל * למרחוק עניו יביטו : ואפרחיו
 יעלעו דם * ובאשר חללים שם הוא :
 ויען יהוה את איוב ויאמר : הרב עם שדי יסוד * מוכיח
 אלורה יעננה : ויען איוב את יהוה ויאמר : הן
 קלתי מה אשיבך * ידי שמתו למו פי : אחת דברתי
 ולא אענה * ושתים ולא אוסיף : ויען יהוה את איוב מן
 סערה ויאמר : אור נא כגבר חלציך * אשאה והודיעני :
 האף תפר משפטי * תרשיעני למען תצדק : ואם זרוע
 כאל לך * ובקול כמהו תרעם : עדי נא גאון וגבה *
 והוד והדר תלבש : הפץ עברות אפך * וראה כל גאה
 והשפידהו : ראה כל גאה הכניעהו והדך רשעים
 תחתם : טמנם בעפר יחד * פניהם חבש בטמון : וגם
 אני אודך * כי תושיע לך ימינך : הנה נא בהמות אשר
 עשיתי עמך * חציר כבקר יאכל : הנה נא כחו במתניו *
 ואונו בשרירי בטנו : יחפוץ זנבו כמו ארו * גידי פחדיו
 ישרגו : עצמיו אפיקי נחושה * גרמיו כמטיב ברזר :

הוא ראשית דרכי אר * העליו יגש הרבו : כי בור
 הרים ישאו לו * וכל חית השדה ישחקו שם : תחת
 צאליים ישכב . בסתר קנה ובצה : יסבהו צאליים צללו *
 יסבהו ערבי נחל : הן יעשוק נהר לא יחפוז * יבטח
 כי יגיה ירדן אל פיהו : בעניו יקחנו * במוקשים יקב
 אף : תמשוך לויתן בחכה * ובחבל תשקיע לשונו :
 התשים אנמן באפו * ובחוח תקוב לחיו : הירבה
 אליה תחנונים * אם ידבר אליה רבות : היכרות ברית
 עמך תקחנו לעבד עולם : התשחק בו בצפור . ותקשרנו
 לגערוותיה : יכרו עליו חברים * יחצוהו בין כנענים :
 החמלא בשכות עורו * ובצלצל דגים ראשו : שים
 עליו כפה * זכר מלחמה אל תוסף :

הן תחלתו נכזבה * הגם אל מראיו יטל : לא אכזר כי
 יעורנו * ומי הוא לפני יתיצב : מי הקדימני ואשלם *
 תחת כל השמים לי הוא : לא אחריש בדיו * ודבר
 גבורת וחין ערכו : מי גלה פני לבושו * בכפל רסנו מי
 יבא : דלתי פניו מי פתח * סביבות שניו אימה : גאוה
 אפיקי מגנים * סגור חותם צר : אחד באחד יגשו * ורוח
 לא יבא ביניהם : איש באחיהו ידבקו * יתרכדו ולא
 יתפרדו : עמישתיו תהל אור ועיניו בעפעפי שחר : מפיו
 לפידים יהלכו * כידורי אש יתמלטי : מנחיריו יצא עשן
 כדוד נפוח ואגמן : נפשו גחלים תלהט * ולחב מפיו
 יצא : בצוארו יליו עז * ילפניו תרוץ דאבה : מפלי בשרו
 דבקו * יצוק עליו כל ימוט : רבו יצוק כמו אבן *
 ויצוק כפלח תחתית : משתו יגורו אלים * משברים

יתחטאו : משיגהו חרב בלי תקום * חנית מסע ושריה :
 יחשב לתבן ברזל * לעץ רקבון נחושה : לא יבריהנו בן
 קשת * לקש נהפכו לו אבני קלע : בקש נחשבו תותח *
 וישחק לרעש כידון : תחתיו חדודי חרש * ירפד חרוץ
 עלי טיט : ירתים כסיר מצוקה * ים ישם במרקחה :
 אחריו יאיר גתיב * יחשב תהום לשיבה : אין על עפר
 משרו * העשו לבלי חת : את כל גבה יראה * הוא
 מלך על כל בני שחץ :

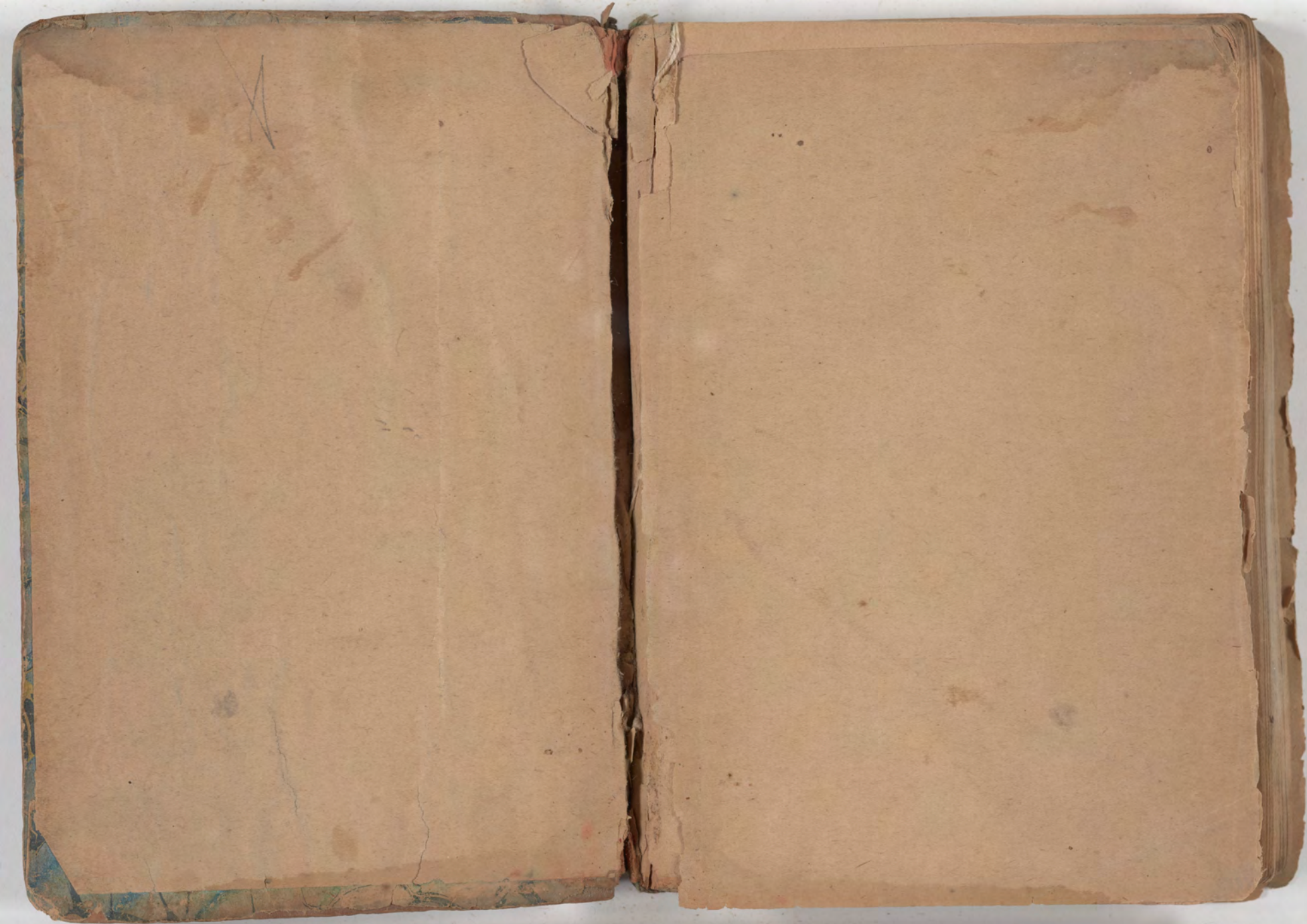
וען איוב את יהוה ויאמר ידעתי כי כל תוכר * ולא
 יבצר ממך מזמה : מי זה מעלים עצה בלי דעת
 לכן הנדתי ולא אבין * נפלאות ממני ולא אדע : שמע
 נא ואנכי אדבר * אשאףך ורחודי עני : לשמע און
 שמעתיך * ועתה עיני ראיתיך : על בן אמאס ונחמתי *
 על עפר ואפר : ויהי אחר דבר יהוה את הדברים
 האלה אל איוב * ויאמר יהוה אל אליפו התמני חרה
 אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה בעבדי
 איוב : ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אלים
 ולכו אר עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב
 עבדי יתפלל עליכם * כי אם פניו אשא לבדתי עשות
 עמכם נבדח כי לא דברתם אלי נכונה בעבדי איוב :
 וילכו אליפו התמני ובלדר השוחי צופר הנעמתי
 ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה * וישא יהוה את פני
 איוב : ויהוה שב את שכות איוב בהתפללו בעד רעהו *
 ויוסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה : ויבאו אליו

איוב

כָּל אַחִיו וְכָל אַחֵי־תָיו וְכָל יוֹדְעָיו לְפָנָיו וַיֹּאבְדוּ עִמּוֹ
לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּנְדְּדוּ לוֹ וַיִּנְחֲמוּ אֹתוֹ עַל כָּל הַרְעָה אֲשֶׁר
הֵבִיא יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּנוּ לוֹ אִישׁ קְשִׁיטָה אַחַת וְאִישׁ גֹּזֵם
וְהָב אֶחָד : וַיְהִי בִּכְךָ אֵת אַחֲרִית אִיּוֹב מֵרֵאשִׁיתוֹ .
וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעַה עָשָׂר אֶלְפֵי צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֶלְפִים גְּמָלִים
וְאַרְבַּע צֹמֵד בָּקָר וְאַרְבַּע אֲתוֹנוֹת : וַיְהִי לוֹ שִׁבְעֵנָה בָנִים
וְשֵׁשׁ בָּנוֹת : וַיִּקְרָא שֵׁם הָאֶחָת יְמִימָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית
קַצִּיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרְן הַפּוֹךְ : וְלֹא נִמְצְאוּ נָשִׁים
יְפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב בְּכָל הָאָרֶץ . וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם
נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵיהֶם : וַיְחִי אִיּוֹב אַחֲרָיו וְאֵת מֵאָה
וְאַרְבַּעִים שָׁנָה . וַיִּרְאֶה אֵת בָּנָיו וְאֵת בְּנֵי אַרְבַּעַה
דוֹרוֹת : וַיִּמָּת אִיּוֹב זָקֵן וְשִׁבְעַת יָמִים :

ותהי הסלמתו כיום ר"ח מנחם אב

שנת נחמו נחמו עמי יאמר אלהים : לפ"ק

משפ

קטיון